

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	33289
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	33289
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33291
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	33293
<i>Zsigó Róbert</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	33295
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	33297
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	33298
<i>Volner János</i> (Jobbik).....	33300
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	33301
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	33303
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	33305
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	33306
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	33307
Döntés napirend módosításáról	33307
Az ülés napirendjének elfogadása	33308
Bizottság felkérése beszámolóról történő határozathozatalra	33308

Interpellációk

<i>Korózs Lajos</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem fizetik meg rendesen a védőnőket? Mit tesznek a súlyosbodó bérfeszültség feloldása érdekében?” címmel	33308
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33309
Viszonzás:	
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	33311
Határozathozatal	33311
<i>Vágó Sebestyén</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Andy 'Keresztapa' Vajna szüksége törvényt bont?” címmel.....	33312
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33313
Viszonzás:	
<i>Vágó Sebestyén</i> (Jobbik).....	33314
Határozathozatal	33315
<i>Schmuck Erzsébet</i> és <i>Sallai R. Benedek</i> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A Fidesz új szintre emeli az agrároligarchái érdekeinek képviselését?” címmel	33315
<i>Kis Miklós Zsolt</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	33316
Viszonzás:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	33318
Határozathozatal	33318
<i>Hörcksik Richárd</i> és <i>Tessely Zoltán</i> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan áll az előző fejlesztési ciklus zárása?” címmel	33318
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	33319
Viszonzás:	
<i>Tessely Zoltán</i> (Fidesz)	33321

Herínges Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig fizettetik meg az emberekkel a Magyar Posta késését?” címmel	33321
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	33322
Viszónválasz:	
Herínges Anita (MSZP)	33323
Határozathozatal	33323
Pintér Tamás (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Már a kormány-propaganda sem jön házhoz ingyen?” címmel.....	33324
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	33325
Viszónválasz:	
Pintér Tamás (Jobbik)	33326
Határozathozatal	33326
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen finanszírozási rendszerben működik az újonnan kialakított bölcsődei rendszer?” címmel.....	33326
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33327
Viszónválasz:	
Hollik István (KDNP).....	33329
Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki fizeti a paksi veszteséget?” címmel.....	33329
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	33330
Viszónválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	33332
Határozathozatal	33332
Bánki Erik és dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egy éve jelentősen kibővült a CSOK feltételrendszere. Mik a tapasztalatok?” címmel.....	33332
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33333
Viszónválasz:	
Bánki Erik (Fidesz)	33335
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hol van a béremelés?” címmel.....	33335
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33337
Viszónválasz:	
Tukacs István (MSZP)	33338
Határozathozatal	33339
Bana Tibor (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Kiáll-e a kormány a nemzeti érdekekért?” címmel	33339
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	33340
Viszónválasz:	
Bana Tibor (Jobbik).....	33341
Határozathozatal	33342
Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Miért a multik érdekét védi a kormány Brüsszeltől?” címmel.....	33342
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	33343
Viszónválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	33345
Határozathozatal	33345
Balla Mihály (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Most már végre Németország is az ellenőrizetlen migráció megfékezését akarja?” címmel.....	33345
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	33346
Viszónválasz:	
Balla György (Fidesz)	33348

Teleki László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A Magyar gazdaság működőképességét komolyan veszélyezteti az egyre növekvő munkaerőhiány!” címmel	33349
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	33350
Viszonzás:	
Teleki László (MSZP)	33351
Határozathozatal	33352

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	33352
--	-------

Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Vajon miért menti meg a kormányzat Farkas Flóriánt?” címmel	33352
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33353
Viszonzás:	
Teleki László (MSZP)	33354
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33355

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	33355
--	-------

Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meghallják az érintettek szavát?” címmel	33355
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33356
Viszonzás:	
Vágó Sebestyén (Jobbik)	33357
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33358

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	33359
---	-------

Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Az élelmiszerminőségen túl másban is hátrányban vagyunk Nyugat-Európához képest” címmel	33359
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	33360
Viszonzás:	
Sallai R. Benedek (LMP)	33361
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	33362

Dr. Répássy Róbert (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Hogyan tudjuk megvédeni nemzetközi fórumokon a jogi határzár intézményét?” címmel	33362
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	33363
Viszonzás:	
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	33364
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	33364

Móring József Attila (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mik a kerékpáros fejlesztési prioritások az elkövetkezendő években?” címmel	33365
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	33365
Viszonzás:	
Móring József Attila (KDNP)	33366
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	33366

Horváth Imre (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért mindig a nyugdíjasokat sanyargatják?” címmel	33367
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33368
Viszonzás:	
Horváth Imre (Fidesz)	33368
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33369

Kepli Lajos (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Mi történik az egykori pénzverde területén?” címmel...	33370
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	33370
Viszonzás:	
Kepli Lajos (Jobbik)	33371
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	33371
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Valóban ezt akarták?” címmel	33372
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33373
Viszonzás:	
Dr. Hadházy Sándor (Fidesz)	33374
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33374
Witzmann Mihály (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az eSZJA leveszi a terhet az állampolgárok válláról” címmel	33375
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	33376
Viszonzás:	
Witzmann Mihály (Fidesz)	33376
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	33377
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a közpénzek védelme érdekében szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének vitája	33377
Volner János (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	33377
Felszólalók:	
Pintér Tamás (Jobbik)	33379
Dr. Vas Imre (Fidesz)	33380
Sallai R. Benedek (LMP)	33381
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	33381
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) előterjesztői válasza	33382
A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	33383
Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	33383
Dr. Galambos Dénes (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	33384
Felszólalók:	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	33384
Szávay István (Jobbik)	33385
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	33387
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) előterjesztői válasza	33388
Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	33389
Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	33390
Felszólalók:	
Sallai R. Benedek , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	33391
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	33392
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	33394
Az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célú hasznosításának tilalmáról, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	33395
Lázár János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	33396
Felszólalók:	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	33402
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33402
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33404
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33407
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33409
Szabó Szabolcs (független)	33414

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	33417
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	33421
Szilágyi György (Jobbik)	33424
Burány Sándor (MSZP)	33428
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	33430
Szilágyi György (Jobbik)	33430

Napirend utáni felszólaló:

Vágó Sebestyén (Jobbik)	33431
--------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	33434
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
9. ülésnapja
2017. március 20-án, hétfőn
(13.04 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP részéről: „Keresztényi értékek?” címmel. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök, akik a család szentségét hirdetik nap mint nap, a legdurvább eszközökkel akarnak beavatkozni a családok és a gyermekeink életébe, és nem először.

Az Alaptörvény rendelkezik a gyermekek védelméről, és van egy gyermekvédelmi törvényünk is, amelyből idézek önnek, államtitkár úr: A gyermeki jogok védelme minden olyan természetes és jogi személy kötelessége, aki a gyermekneveléssel, oktatásával, ellátásával, törvényes képviselőnek biztosításával, ügyeinek intézésével foglalkozik.

Andy Vajna, Amerikába szakadt hazánkfia, aki ma már milliárdos offshore lovag - ahogy az ilyen embereket még ellenzékben a Fidesz nevezte -, 2010 után számos kormányzati pozíciót kapott Orbán Viktortól, filmügyi kormánybiztos lett, rátenyerelt a teljes kaszinóiparra, amivel óriási nyereségre tett szert, köszönhetően annak, hogy adózni sem kell. Az elmúlt években milliárdokat kaszált, nemrégiben pedig, úgy néz ki, hogy gyermekvédelmi szakember is lett. Andy Vajna megkapta az első magyarországi online-kaszinó-üzemeltetésre vonatkozó engedélyét is, miközben köztudottan a gyermekek vannak a legnagyobb veszélynek kitéve az internet világában.

A kormánybiztos sok mindenre rátette a kezét a médiapiacra is, a TV2-től számtalan csatornáig vagy az Origo internetes hírportáláig. Vajna magyarországi érdekeltségeit vizsgálva az atlatszo.hu egy meglehetősen terebélyes, offshore cégekkel teletűzdelt céghálóval találta. A számtalan gazdasági és politikai pozícióját tekintve nem véletlen, hogy egy 2016-os összeállítás szerint ő Magyarország ötödik legbefolyásosabb személye. Mindezt önöknek köszönheti.

A múlt héten jelent meg a sajtóban, hogy Andy Vajna kívánsága miatt módosítják a gyermekvédelmi törvényt. A hírek szerint egy közeljövőben esedékes filmforgatás miatt kérte Andy Vajna és Havas Ágnes, a Magyar Nemzeti Filmalap vezetője, még február

8-án, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma módosítson egyes gyermekvédelmi szabályokon. Nem a gyermekek védelmében. Érti, államtitkár úr?

Vajnáék azt szeretnék, hogy a kiskorúak éjszakai munkavégzését engedélyezzék az éjszakai filmforgatások miatt. A minisztériumban el is készült a kiskorúak foglalkoztatásának gyámhatósági engedélyezésével kapcsolatos jogszabály-módosítási javaslata. E szerint például, ha a gyerek szülei nem tudna megengedni abban, hogy a gyerek szerepeljen-e a filmben vagy sem, a gyámhivatal pótolja a hiányzó szülői hozzájárulást.

Államtitkár Úr! Mi a fene zajlik itt ebben a parlamentben, meg az önök minisztériumában?! Milyen durván akarnak önök a családok életébe beavatkozni? A jelenlegi szabályok szerint fiatal munkavállalót, aki még nincs 18 éves, este tíz és reggel hat óra között nem lehet dolgoztatni. Államtitkár Úr! Ön szerint is rendben van ez így, ugye?

Míg az ombudsman és mi magunk is számos ügyben kezdeményeztük az elmúlt években a gyermekvédelmi rendszer felülvizsgálatát és javítását, több esetben a gyermekotthonokban történt visszaélések miatt kérte a tárcát a megfelelő szabályozásra az ombudsman. Egy vizsgálat szerint több gyermekotthonban jogsértően korlátozzák a gyerekek személyi szabadságát. Ehhez képest most a tárca azon munkálkodik, hogy a kiskorúak éjszakai filmforgatáson való munkáját legálissá tegye Andy Vajna számára.

Tehát miközben az ombudsman kéréseit sorozatosan, évekig figyelmen kívül hagyja a szociális tárca, aközben akár napok alatt képes előkészíteni egy olyan jogszabály-módosítást, amely minden bizonyos ellenében a gyermekek érdekeivel. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Felháborító!)* Balog Zoltán 2014-ben a tárca államtitkárainak bemutatásánál a következőket mondta: „Nagyon fontos a tárca kereszténydemokrata karaktere - ugye, államtitkár úr? -, hogy azok az ügyek, amelyek itt vannak, értékalapú kormányzást tegyenek lehetővé. Továbbra is stratégiai cél Magyarország polgárai, közösségei lelki, testi egészségének erősítése, és ehhez hozzátartozik a családok megerősítése.”

Rétvári Bence a ketrecharccal kapcsolatban az alábbiakat mondta: túrhetetlennek tartja, hogy valakik gyerekek egészségét veszélyeztetve szerezzenek anyagi hasznot. Államtitkár Úr! Az elmúlt hét évben bebizonyították, hogy ha fideszes gazdasági érdekekről, ha fideszes haverok milliárdokhoz való juttatásáról van szó, önök nem ismernek se Istent, se családot, se hazát, államtitkár úr.

Erre várom a választát, államtitkár úr, hogy ez a törvény ugye nem fog módosulni, és a gyermekek jogait nem fogják Andy Vajna kérésére csorbítani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy külön szóba hozta a ketrecharcos egyesület ügyét, hiszen ez egy olyan szervezet volt, amelyik gyermekeknek a védőfelszerelés nélküli ketrecharcát éveken keresztül szervezhette, de a Fidesz-KDNP-kormány fellépésére volt ahhoz szükség, hogy ma már ez az egyesület ne létezzon (*Bangóné Borbély Ildikó: Éjszakai munkavégzés!*), ma már ilyesfajta rendezvényeket vagy harci eseményeket ne lehessen szervezni, hiszen itt nagyon sokan erre fogadtak, és ebből sokaknak anyagi haszna is származott, tehát nem a beléptetésből, hanem a fogadásból. De a Fidesz-KDNP mindenhol igyekezett, mind a büntető törvénykönyv elfogadása során, az új polgári törvénykönyv elfogadása során és minden más szociális jogszabály elfogadása során is maximálisan a gyermekek érdekeit szem előtt tartani. (*Bangóné Borbély Ildikó: Éjszakai munkavégzés!*)

Ezért volt fontos elképzelésünk, amelyben lényegi lépéseket tettünk, az úgynevezett kitagolás folyamata, hogy a gyermekek, akik gyermekotthonban vannak, azok ne maradjanak hosszú távon is ilyen nagy, soktucatnyi vagy sok száz főt is magában foglaló gyermekotthonokban, hanem olyan családokhoz, nevelőszülőkhöz kerülhessenek, akik akár több gyermek befogadását is vállalják (*Gögös Zoltán: Lőrincnek kell a kastély!*), éppen ezért sokkal inkább családi körülmények között tudnak felnőni. (*Dr. Józsa István: Éjszakai filmezés?*)

Persze ezt a feladatot az előttünk lévő kormányok is elvégezhetnék volna, csak nekik nem volt fontos tenni is a gyermekek érdekében, fenntartották azt a korszerűtlen rendszert, amelynek a megújítása 2010 óta zajlik, és amelyre az európai uniós forrásoknak is egy jó részét fordítjuk, hogy ezeknek a gyermekeknek a száma, akik nagy nevelőotthonban vannak, minél inkább csökkenjen, és bízunk benne, hogy a 12 éves kor feletti ilyesfajta gyermek nem is maradhat ilyen intézményekben most már hosszú távon, hanem családokhoz kerülnek. Ennek a végrehajtásában, azt hiszem, hogy igencsak fontos lépéseket tettünk.

Tisztelt Képviselő Asszony! A gyámhatóság engedélye akkor szükséges külön élő szülők esetén, ha a szülők nem tudják eldönteni a gyermekükkel kapcsolatos egyik vagy másik fontos kérdést, és nyilván a gyermek érdeke azt irányozza elő, hogy előbb-utóbb ez a döntés megszülessen. (*Bangóné Borbély Ildikó: Éjszakai munkavégzés!*)

(13.10)

Éppen ezért nem avatkozik bele soha a gyámhatóság az ügyekbe, mi aztán igazán már az adóhatóságot is távol tartjuk a családoktól, hiszen adórendszeren kívüli jövedelem az, amit a gyermek nevelésére fordítanak, és úgy gondoljuk, hogy a gyámhatóságnak sem szabad beavatkozni ezekbe az ügyekbe, csak

akkor, ha a gyermek érdekében nem tudnak a szülők dűlőre jutni, és ekkor kell segítséget nyújtani a gyámhatóságnak.

Ami alapján ön itt ezt a kicsit csapongó felszólalását megfogalmazta, az egy soha a kormány által nem tárgyalt, csak a sajtóhírekben létező ilyesfajta előterjesztés vagy javaslat, ami lehet, hogy egyes körökben felmerült, de ezzel kapcsolatos kormánydöntés nem született (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem is fog?*), a parlament asztalára törvényjavaslat nem született. Ön itt elég magas hangfekvéssel beleordít a parlamenti napirend előttiék közé (*Dr. Józsa István: Na-na-na! - Bangóné Borbély Ildikó: Gyerekekről van szó, államtitkár úr!*), hogy mi történik itt a parlamentben.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ilyen javaslat nem szerepel a parlamentnek a napirendjén, nem szerepel itt a tárgysorozatba vett javaslatok között, a benyújtott javaslatok között sem, úgyhogy nagyon sajnálom, hogy ön ilyesfajta híreknek felül, mintha ilyen törvényjavaslat itt lenne; semmifajta ilyen törvényjavaslat a parlamentnek az asztalán nincs. (*Dr. Józsa István közbeszól.*)

De olyan javaslat volt egyébként, amely a családok támogatása érdekében bevezette a családi típusú adózási rendszert, amely csak a tavalyi évben átlagosan egy magyar családnál 244 ezer forint pluszt hagyott ott (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), ennyi adót, ennyi járulékot nem vont el, hanem ott hagyott a családoknál, de ezt a javaslatot a Szocialista Párt semmilyen szinten nem tudta támogatni itt a parlamentben. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) Ahogy azt sem támogatta, hogy egyre több család számára jelent könnyebbséget az ingyenes tankönyveknek a bevezetése, ami már 1-4. osztályig van, de ezt sem támogatták a gyermekek érdekében a szocialisták.

Szintén nem támogatták, hanem inkább támadták azt, amikor bevezetjük a szünidei étkeztetéseket, a tavaszi, az őszi vagy a téli szünetben is; vagy amikor az önk 29 milliárdjával szemben, ami után, azt hiszem, csak lehuny szemmel somfordálhatnának ki a szocialista képviselők a parlamentből, amikor ez szóba kerül, mi már idén 74 milliárd forintot fordítunk (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) a gyermekek szociális étkeztetésére.

Önök támogatták azokat a szervezeteket, amelyek nemzetközi fórumokon támadták meg az Erzsébet-program alapját képező jogszabályokat és azt a rendszert, amelyből mi 400 ezer diákot, fiatal tudtunk elvinni ingyenesen vagy jelképes összegért, 500 forintért, 1000 forintért egyhetes balatoni vagy más üdülésre. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) Önök azoknak drukoltak és azokkal értettek egyet, akik támadták ennek az alapját (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), akik ezt a költségvetési tételt el akarták vonni, akik a gyermekek elől ezt a fedezetet el akarták venni. Önök őket támogatták (*Dr. Józsa István és Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), és nem a magyar gyermekeket, tisztelt képviselő asszony.

Sőt, emlékezzünk arra, amikor az önök kormányzása volt, akkor még azt az adományt is megadóztatták (*Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár úr, kérte Andy Vajna vagy nem az éjszakai munkavégzést?*), amit jótékony célú alapítványoknak ajánlottak fel. Akkor valahogy nem volt ennyire fontos önöknek a gyermekeknek az érdeke. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) Azt láttuk, akkor is adóemelésekre készültek, most is, Botka Lászlóval vagy Botka László nélkül, ez mindig ugyanaz a Szocialista Párt, amely nem a gyerekekre figyel oda, hanem a nemzetközi cégeknek az érdekére figyel oda, és aki egyébként a kormányzása alatt Andy Vajna kaszinókoncesszióit minden egyes alkalommal (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) meghosszabbította. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorai-ban. - Kunhalmi Ágnes: Leszakad a plafon!*)

ELNÖK: Az államtitkár úrnak köszönöm a türelmet. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, most legyen szíves rám figyelni! Elmagyarázom a házszabályt. (*Derültség a kormánypártok sorai-ban.*) A házszabály napirend előtti hozzászólásra vonatkozó része arról szól (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), hogy ön meg a képviselőtársai elmondhassák a véleményüket, álláspontjukat egy konkrét ügyben. Ez nem a kérdéses műfaja, az más helyen szerepel a házszabályban: interpellációt, azonnali kérdést vagy kérdést lehet feltenni a kormány tagjaihoz. Ha önnek a felkészülése idején nem volt elég ideje arra, hogy végiggondolja, hogy mit akar megkérdezni az önnek rendelkezésére álló öt percben, akkor kérem, hogy a legközelebbi alkalommal több időt fordítson a napirend előtti felszólalásának a megfogalmazására, és ne menet közben kiabálja bele azt a parlament üléstermébe, amit akkor, amikor önnél volt a szó, elfelejtett megkérdezni. Viszontlátásra! (*Bangóné Borbély Ildikó: Ne oktasson ki, elnök úr!*) Tessék viselkedni, ahogy Józsa úr mondta ön mellett. (*Korózs Lajos tapsol.*)

Most pedig napirend előtti felszólalásra következik Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője: „Van-e határa a kormány politikai felelőtlenségének és a nyilvánosság félrevezetésének?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nincs. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a felszólalás lehetőségét. Köszönöm szépen, hogy Rétvári Bence államtitkár úr után beszélék; ő zöldegeket beszélt, én zöldegekről beszélék, mégpedig a zöldegefogyasztásról és magyarországi hátteréről.

A Debreceni Egyetemen zajlott kutatás került publikálásra nemrég, ahol teljesen világosan kiderült, hogy a hazai zöldegegazat - beleértve a termesztett gombát is - az EU-csatlakozás utáni időszakban évenként 1,8, illetve 2,1 millió tonna termést adott ki, és ez azóta egy folyamatosan csökkenő tendenciát mutat. Az utóbbi években folyamatosan

csökkenő tendencia mellett 2014-ben, 2015-ben tovább romlott ezek magyarországi termelésének a helyzete, és azt lehet mondani, hogy az uniós csatlakozás utáni időszakra nagyjából Magyarországon most kétharmadnyi, mezőgazdaságból kikerülő konzervnyersanyagra és zöldegegyersanyagra tekinthetünk.

A magyar zöldegepiac összeomlott. Gyakorlatilag folyamatosan csökken a magyar termékek előállítása, ennek megfelelően a magyar polcokon is egyre kevesebb az ilyen termék. Ezt nem mi állítjuk, hanem a Debreceni Egyetem kutatói állítják, hiszen gyakorlatilag az, amiről nagyon sokszor sok szó esik a parlamentben, és az elmúlt egy hónapban sok szó esett, az élelmiszer-biztonság és az élelmiszer-minőség kérdése, jelentős részben arra vonatkozik, hogy mi kerül az állampolgárok asztalára. Azért érdekes ez, mert teljesen világosan ma már nagyon sok kutatás alátámasztja azt, hogy összefüggés van a zöldege- és gyümölcsfogyasztás és általában a táplálkozáskultúra és a korai halálozás között. Az Imperial College nevezetű brit kutatóintézet publikálta azt, ahol teljesen párhuzamba tudta állítani a különböző országok zöldege-, gyümölcsfogyasztási kultúráját a rák- és szívbetegségek kockázatával.

Magyarországon hagyján, hogy visszaesett a magyar termelés, de visszaesett a fogyasztás is. Megközelítőleg ez azt jelenti, hogy a fogyasztási vonatkozásokban Magyarországon a 2000-es személyenkénti 217 kilóhoz képest, amit zöldegeből, gyümölcsből fogyasztott egy állampolgár, 2014 utánra 106 kiló esett, kevesebb, mint feleannyi zöldeget fogyasztunk, mint 2000-ben. Ez azért érdekes, mert nyilvánvalóan, ha élelmiszer-minőségről és élelmiszer-biztonságról beszélünk, akkor a magyar kormánynak szükséges szembesülnie azzal a ténnyel, hogy nem elég pusztán külföldre mutogatni.

A mai nap folyamán a Mezőgazdasági bizottságban volt élményem beszélgetni az élelmiszer-minőségről a fideszes képviselőtársaimmal, és nagy meglepetésemre egy nagyon hasznos és értékes felkészülési anyagot kaptunk (*A kezében tart egy iratot.*) - bocsánat, nem akartam szemléltetni, csak nehogy megharagudjon, elnök úr -, ez a kettős élelmiszer-minőségnek a visszatérő problémája egyes EU-országokban. 2011 óta vannak benne a felkészülési anyagokban, hogy milyen jellegű élelmiszer-biztonsági problémák vannak. Ehhez képest a Fidesz-KDNP egészen addig tussolta ezt a problémát, ameddig a szlovákok elő nem szedték, és nem lett belőle európai uniós probléma. Miután a szlovákoknak előjött, kiderült, hogy Magyarország már jóformán egy éve a Nébihen keresztül kutatja ezt a témát; igaz, hogy elég jelképesen, hiszen minden ezer termékből 12 terméket tud megvizsgálni, és úgy kezd el rámutatni arra az élelmiszer-biztonsági és élelmiszer-minőségi problémára, ami egyébként 5-6 éve mindenki számára teljesen világos és tudunk.

Most az a kérdés, hogy ha a magyar termelés és a magyar élelmiszeripar - beleértve a magyar kon-

zervipart - összeomlott a miatt a rossz termelési struktúra miatt, amit a Fidesz-KDNP támogatáspolitikája eredményezett, akkor hogyan akar szembe szállni a Fidesz-KDNP azzal a problémával, ami ezen a területen jelentkezik. Mondom a választ: sehogy. A mai napig egyetlen miniszterrendelet-módosítás, egyetlen kormányrendelet-, egyetlen jogszabály- vagy törvénymódosítás nem érkezett se a Ház elé, sem pedig sehova máshova, a miniszteri előterjesztésekből nem látszódik a Magyar Közlönyben, hogy ezzel foglalkozott volna valaki.

(13.20)

Ezzel szemben a mai napon, amikor a Lehet Más a Politika, megpróbálva elvégezni azt a munkát, amit ezerfőnyi stáb nem tud megcsinálni az FM-ben, letesz egy országgyűlési határozati javaslatot a Mezőgazdasági bizottság elé, ezt a bizottság nem veszi tárgysorozatba, mert azt mondja, hogy nem szükséges jogszabályi beavatkozás azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon ezen a tendencián változtassunk. *(Font Sándor: Nem ezt mondtuk!)* Tudom, azt mondta a bizottság, hogy a „Csányi Sándorok” az melléknév. Tehát tudom, hogy mit mondott, csak az konkrétan nem volt releváns, mert nem volt melléknév a „Csányi Sándorok”, csak többes számban képzett főnév, de ez más kérdés.

Nyilvánvalóan az a kérdés, mitől van az, hogy ha az MSZP-seket letolják, akkor Font Sándornak be lehet kiabálni, de nem tudja, mert nem hallotta házelnök úr azért, mert letolást adott az előbb. Tehát nyilvánvalóan az a kérdés, hogy a Fidesz-KDNP, illetve a kormány tesz-e konkrét intézkedéseket annak érdekében, hogy a magyar fogyasztók asztalára olyan egészséges élelmiszer kerüljön, ami egyben erősíti a magyar mezőgazdaságot, a magyar agrárágazatot, és lehetőséget teremt arra, hogy a több mint felére csökkent zöldségfogyasztási rendszerünket helyreállítsuk, és jó minőségű magyar élelmiszereket juttassunk a magyar fogyasztók asztalára. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Zsigó Róbert államtitkár úré a szó.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Elnézését kérem, hogy ezt kell mondanom, de úgy látom, ön idegességében vagy frusztrációjában hetet-havat összehordott az elmúlt öt percben, elég nehéz kihámozni ebből, hogy mit is szeretett volna mondani. Valószínűleg azért lehet ez, ahogy ön is mondta, merthogy a mai mezőgazdasági bizottsági ülésen az ön indítványát nem fogadták el. Én erről nem tehetek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön az élelmiszerbiztonságról, az élelmiszer-minőségről beszélt, ennek kapcsán a kettős mércéről az élelmiszerek területén, amelyet a nyugat-európai, illetve a kelet-európai piacokkal szemben a nagy multicégek elkö-

vetnek. Csak az Országgyűlés tájékoztatásaképpen: arról van szó, hogy 2014 őszén a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal végzett egy 24 terméket érintő összehasonlító vizsgálatot, amit Ausztriában, illetve Magyarországon ugyanazon multinacionális cégek ugyanazon márkájú termékei körében végeztünk. Azt tudjuk mondani ennek a tapasztalatából, hogy ezen termékek nagy többsége eltérő minőségű, eltérő összetételű volt. Nyugodtan mondhatjuk néhány termékre, hogy silányabb minőségű volt. Ezt akkor a kormány az Európai Unió illetékesei felé jelezte, mind a Mezőgazdasági és Halászati Tanácsban, mind egyéb fórumokon.

Szlovákiában, Csehországban, a kelet-közép-európai országokban is vizsgálódott az Élelmiszerbiztonsági Hatóság, és nemrégiben látott napvilágot az ő vizsgálatuk eredménye, amely világosan igazolja azt, amit mi is mondtunk, hogy az élelmiszerek minősége területén kettős mérce van az Európai Unión belül, más, jobb minőségű élelmiszereket gyártanak és árulnak a multinacionális cégek Nyugat-Európában, mint mondjuk, Magyarországon.

Ezt követően Fazekas Sándor miniszter úr február 20-án elrendelt egy közel száz terméket, száz élelmiszerpárt érintő vizsgálatot, amely vizsgálat hamarosan lezárul, és ha tudjuk tartani a határidőt, akkor a jövő héten mindannyiukat, az Országgyűlést, a vásárlókat, illetve a közvéleményt tudjuk tájékoztatni arról, hogy milyen eredmények születtek. Ezen vizsgálat alkalmával fűszereket, alkoholos és alkoholmentes italokat, konzerveket, fagyasztott, valamint édesipari termékeket és tejtermékeket vizsgálunk.

Emellett március 2-án volt egy rendkívüli V4-csúcstalálkozó, ahol a V4-országok miniszterelnökei erős jelzést juttattak el az Európai Bizottság elé. Emellett március 6-án ülésezett újra az Európai Unió Mezőgazdasági és Halászati Tanácsa. Ez a tanácsülés közös magyar és szlovák javaslatra foglalkozott a kettős élelmiszerek problémájával, amely javaslatához Csehország, Szlovénia, Románia, Bulgária, Görögország és Horvátország is csatlakozott. Azt tudjuk mondani, hogy most már nem egymagában a kelet-európai országok vagy Magyarország küzd azért, hogy megfelelő minőségű élelmiszerhez jussanak a magyar vásárlók, hanem az Európai Unió lakosságának majdnem egyötödét kitevő nyolc tagállam.

Tisztelt Képviselő Úr! Március 15-én volt öt éve, hogy a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal megalakult. Ezen öt esztendő alatt a Nébih közel 12 millió laboratóriumi vizsgálatot végzett. 9,5 milliárd forint adó-, illetve áfaelkerülést állapított meg, és a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, hiszen ez is feladata, több mint fél tucat szemléletformáló kampányt indított el éppen azért, hogy a magyar élelmiszerek minősége javuljon. Emellett a Magyar Élelmiszerkönyv előírásait is folyamatosan módosítjuk, szigorítjuk azért, hogy a Magyarországon forgalomba kerülő élelmiszerek minősége növekedjen. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal is minden hónapban közzétesz olyan vizsgálati eredményt,

amely segíti a magyar vásárlókat abban, hogy jó minőségű élelmiszerhez juthassanak.

Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2015-ben és 2016-ban is meghirdette a Földművelésügyi Minisztérium „A helyi termék éve” programot. Ennek keretében például a tavalyelőtti OMÉK-on több mint száz helyi kistermelő tudott bemutatkozni, tudta bemutatni a termékét, amelyet előállított, és a 2010-es kormányváltás után születtek olyan jogszabálymódosító javaslatok, amelyek következtében megháromszorozódott a helyi termelői piacok száma és megkétszereződött a helyi termelők száma.

Az elmúlt esztendőben a kormány nagyon sok intézkedést tett azért, hogy a magyar családok asztalára egészséges, biztonságos, kiváló minőségű élelmiszer kerüljön. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A Kereszténydemokrata Néppárt sorából Vejkey Imre képviselő úr kért napirend előtt szót: „Strasbourg kontra Magyarország szuverenitása” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kommunisták és a zöldek 2017. március 13-án kezdeményezték Brüsszelben az Európai Bizottság előtt a magyar jogi határzár uniós felülvizsgálatát. Ezzel egyidejűleg a görög és a bolgár uniós biztosok a magyar uniós támogatás megvonásával fenyegették meg hazánkat arra az esetre, ha nem változtatunk a migrációs politikánkon, vagyis ha nem engedjük be az illegális bevándorlókat. Másnap, vagyis 2017. március 14-én a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság elmarasztalta Magyarországot két bangladesi férfi ügyében, akiket a magyar migrációs politika fő támadójaként a minden ez irányú fórumon megjelenő Magyar Helsinki Bizottság képviselt hazánkkal szemben. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bennünket meszeltek el, akik betartjuk a jogszabályokat.

Tisztelt Hölgyim és Uraim! Engedjenek meg egy idevágó idézetet a második vatikáni zsinat „Gaudium et spes”, „Öröm és reménység” kezdetű lelkipásztori enciklikájából: „A jövő azoké, akik a ma élő generációk számára képesek megadni az értelmet és a reményt.” A jövő tehát miénk, magyaroké, mert mi évszázadok vívmányaiként a keresztény-keresztény gyökerekből szervesen kifejlődött emberi méltóságot és szabadságot képviseljük, nem pedig csak a globális hatalom és táskahordozói által kitalált, vélt vezérlőcsillagot, amely az általuk ígért korlátlan emberi szabadság helyett egyre inkább csak szorongást és reménytelenséget hoz. A jövő tehát a miénk, magyaroké, és nem Brüsszelé vagy Strasbourgé *(Kunhalmi Ágnes: Vagy Putyiné!)*, amely a proletárdiktatúra lenini útját járva a globális diktatúra érdekeit képviseli.

Ők tehát azok, akik el akarják hallgattatni az emberek elől, amit a szívük mélye sugall. Ők azok, akik szégyenletes döntéseket hoznak, zsarolva ezzel szabad nemzeteket. Ők azok, akik Jézust csak egy

politikai fölszabadítónak tekintik, aki rajtavesztett. Ők azok, akik rommezővé változtatták az európai szellem színterét. Ők azok, akik a humanizmust mint kifejezetten az egyes emberre fókuszáló központi világnézetet abba a torz irányba vitték, hogy az erős egyének valósítsák meg vágyaikat, melynek érdekében a többi ember mind csak használnivaló, a használat után pedig eldobandó. A fenti felfogás elburjánzása végül Nyugaton odavezetett, hogy az emberek, az emberek többsége lassan már azt sem tudja, mit jelent számára egy másik ember, továbbá nem akarja elviselni a férfi és nő misztériumát.

(13.30)

Ők azok, akik a 2000 éve ránk hagyott szellemi végrendelet elleni totális támadást megindították, és ellenünk fenntartották. Meg kell tehát állítani őket!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A strasbourgi döntés túrhetetlen túlterjeszkedése az Emberi Jogok Európai Bíróságának, mert kiterjesztett értelmezésével a lehető legmélyebben sérti Magyarországot mint szuverén állam kompetenciáit. A strasbourgi ítélet mögött a globális hatalmi erők és csoportok érdekei húzódnak meg, végső soron pedig az európai egyesült államok terve, amelynek fő gátját az európai őshonos lakosság erős nemzeti identitásában látják, amelyet mesterségesen akarnak az európai fajjal feloldani.

Napjainkra tehát oda jutottunk, hogy mindezek érdekében a strasbourgi bíróság már nem titkoltan, hanem nyíltan, az alávetést elismerő államokkal szemben önálló szuverénként lép fel. Ez túrhetetlen. Strasbourg belegyalogolt a magyar szuverenitásba. Ezért itt az idő, hogy elgondolkodjunk magáról az emberi jogi egyezménynek való alávetés felbontásáról, vagy legalább arról, hogy az egyezmény bizonyos pontjait felfüggeszük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A 2017. március 14-én hozott ítélet valóban két írástudatlan bevándorló kérelme ürügyén született, akik tranzitónában várták meg kérelmük elbírálását. Szeretném hangsúlyozni, hogy az eljárás mindenben megfelelt az Alaptörvény és a vonatkozó magyar belső szabályozásnak, és a szabályozás is mind a dublini egyezmény, mind a schengeni egyezmény összefüggéseit figyelembe véve született. Tehát Magyarország jogszerűen járt el. Természetesen az ítélet ellen fellebbezni fogunk a Nagykararához, ahol öttagú bírói testület fogja megvizsgálni ismételtelen az ügy lefolytatását.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 72. cikke értelmében a szabadságon, a biztonságon és a jog érvé-

nyesülésén alapuló térség, ahová ők be kívántak jutni, nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.

Ugyancsak fontos megemlíteni, hogy a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló 2013/32/EU parlamenti és tanácsi eljárási irányelv lehetővé teszi, hogy az Unió és egyes tagállamok megalkossák azon országok listáját, amelyeket menekültügyi szempontból biztonságos származási, illetve biztonságos harmadik országgá kívánnak minősíteni. Ennek azért van jelentősége, mert ha nem olyan országból érkeznek a bevándorlók, ahol ezt a biztonságos státuszt meg lehet állapítani, akkor valóban érdemben kell menekültügyi kérelmükkel foglalkozni.

De a megalkotott jogszabálysomagban is szerepelt, hogy Magyarország Szerbiát ilyen biztonságos államnak tekinti, amire az elmúlt évek tapasztalatai kellő alapot adnak. Az Unió együttműködik Szerbiával menekültügyi intézményeinek kiépítésében, fejlesztésében, társulási tárgyalásokat folytat. És ugyancsak kihangsúlyoznám azt is, hogy Görögországon keresztül érik el általában Szerbiát ezek a bevándorlók, amely a schengeni övezet tagja, uniós tagállam. Kiemelném azt is, hogy Törökországgal az Unió tagállamai egyezményt kötöttek, amely szerint az illegális bevándorlókat Törökország is visszaveszi. Ha Törökország nem lenne biztonságos országnak tekinthető, akkor nyilván ez az egyezmény nem született volna meg.

Ezért is érthetetlen számunkra, hogy amikor a felállított tranzitónában várakozó bevándorlók kérelmét elbíráltuk és elutasító határozat született, akkor ezzel Strasbourg érdemben foglalkozott, olyan értelemben, hogy az érintettek eltűnése ellenére a megbízott civil szervezet - illetve inkább azt mondom, ügyfélkutató civil szervezet, mivel folyamatosan keresi ezeket a lehetőségeket, hogy Magyarországot beperelje - képviselőjének hatására a tényeket és a jogi környezetet figyelmen kívül hagyva azt a döntést hozta, hogy Magyarország nem biztosította az egyezménynek megfelelően ezeknek a bevándorlóknak a jogait.

Nagyon fontos kérdés persze az is, hogy mi számít bevándorlásnak, mi számít menekültkérdésnek. Ugyanis ezek a jogi fogalmak sincsenek tisztázva ezekben az eljárásokban. Mi élesen elkülönítjük a bevándorlási kérdést és a menekültkérdést, míg Nyugat-Európában, Strasbourgban és Brüsszelben gyakorlatilag menekültkérdésként kezelték egészen eddig ezeket az ügyeket. Látható, hogy a legutóbbi, határozással kapcsolatos szabályozás már a Tanácsban nem kapott kritikákat, tehát elfogadják a magyar álláspontot fokozatosan a tagállamok. De ez nem jelenti azt, hogy a Bizottság vagy netán Strasbourg is hajlandó lenne jogilag értelmezni a fennálló helyzetet, és ne a korábbi politikai mainstream mentén, a liberális elvek mentén hozná meg a döntéseit, illetve kritikáit.

Összességében tehát elmondható, hogy Magyarország továbbra is kiáll amellett, hogy szabályozása megfelel az európai normáknak és az emberi jogok tekintetében, és reméljük, hogy a Nagykamara előtt ennek megfelelő döntés fog születni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János úr, a Jobbik frakcióvezetője: „A Jobbik 2018-ban bevezeti a földesúradót.” címmel. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyet tudhatunk biztosan: különböző korrupciókutató szervezetek jelentései szerint Magyarországon évente 400 milliárd forintot lopnak el korrupciós ügyletek kapcsán, évente ennyire rúg az az összeg, ami kézen-közön, elsősorban a közbeszerzési rendszeren és másodsorban az európai uniós források rendszerén keresztül eltűnik. Ez csak a közvetlen kár, a közvetett károk ebben még nincsenek benne.

Mi az, amivel szembesülhet bárki, aki naponta olvassa az újságokat, hallgatja a rádiót, nézi a tévét? Egyet lehet látni: Magyarországon azok gyarapodnak a leggyorsabban, akik a kormánypárttal és magával a miniszterelnök úrral is jó kapcsolatot ápolnak. Kétezer-ötszázszorosára növelte Mészáros Lőrinc azóta a vagyonát, amióta Orbán Viktorral jóvá fűzte a kapcsolatát, amióta szoros a viszonyuk. Garancsi Tibor hasonló pályát fut be. Andy Vajnárról többször is gondoskodott a kormánypárti frakció, ilyen módon is pénzt juttatva a kaszinómilliárdosnak.

Fontos látni azonban azt, hogy nem kis részben fideszes parlamenti segítségével a korrupciót a kormány törvényessé tette, törvényekkel gondoskodott arról, hogy a baráti vállalkozókat ilyen módon megsegíthessék. Annak érdekében, hogy amit nem lehet elszámoltatással visszaszerezni, mégiscsak bekerüljön az államkasszába, az adórendszeren belül kell megoldást találni, de fontos az, hogy amit lehet, elszámoltatással kell elsősorban visszaszerezni.

Hogyan kell átalakítani a Jobbik véleménye szerint az adórendszert? Erről beszélt Vona Gábor a Vona18 adásában. Vona Gábor minden hó 18-án elmondja azt, hogy a Jobbik kormányra kerülve 2018-ban milyen intézkedéseket fog tenni, gyakorlatilag egy-egy új programpontra jelent be a közvélemény számára. Megfogalmaztuk, hogy be kell vezetni Magyarországon a földesúradót, azaz azt az adófajtát, ami a politikából megvagyonosodott vállalkozókra, a politikai hátszéllel működő vállalkozók vagyongyarapodására és magukra a politikusokra vonatkozik. Biztosítani kell, hogy ezek az emberek járuljanak hozzá a közteherviseléshez, és nagyon hétköznapi módon megfogalmazva, úgy meg kell adóztatni Mészáros Lőrincet, Garancsi Tibort, Andy Vajnárt és a hozzájuk hasonló ügynevezett üzletembereket, hogy elveszítsék néhány év alatt a vagyonuk jelentős ré-

szét, ezzel is gyarapítva a költségvetést. *(Kósa Lajos: És mi lesz a cégtemetőkkel?)*

Fontos látni, hogy nemegyszer a normális vállalkozókat is fenyegetik a hasonló kezdeményezések. Ugyanis az, amit például az MSZP bejelentett, hogy mindenki, aki jól keres Magyarországon, ennek az adónak az alanya lesz - ők is egy hasonló elképzeléssel álltak elő -, ez egyszerűen egy bolsevik tempó.

(13.40)

Mi, jobbkiosok nem padlássöprést szeretnénk, nem minden sikeres embert megadóztatni, mint ahogy a baloldal tervezi, mi kifejezetten a politikaközeli, a politikából vagyongyarapodó vállalkozókra szeretnénk ezt az adórendszert kiterjeszteni. A normális módon működő vállalkozókat nem fogja ez az adóintézkedés érinteni. Fontos látni azt, hogy 2002-ig visszamenően vizsgálni kell az ebben az időszakban szerzett vagyongyarapodást, és gondoskodni kell arról, hogy ezek az úgynevezett politikaközeli vállalkozók elveszítsék egy áthangolt adórendszernek köszönhetően a vagyonuk jelentős részét. Látni kell azt is, hogy ezt az adót érdemes progresszív módon bevezetni: minél nagyobb 2002-ig visszamenően ezeknek az embereknek a vagyongyarapodása, annál nagyobb mértékűnek kell az adótehernek is lennie, ilyen módon is gondoskodni arról, hogy ez a pénz mégiscsak visszakerüljön a magyar költségvetésbe, és ne az oligarchákat gyarapítsa, hanem jótékony, normális, a társadalmat előremozdító célok mentén kell felhasználni, és ezekre kell fordítani.

Látni kell azt is, hogy ezzel az adófajttal Magyarország közteherviselése sokkal igazságosabbá tehető, gondoskodhatunk ugyanis arról, hogy akik eddig igazságtalan módon kizárólag személyes politikai kapcsolatok révén vagyongyarapodtak, azoktól ilyen módon szerezzék vissza az állam ezt a pénzt, és járuljunk ahhoz hozzá, hogy kisebb adókat kelljen másoknak fizetniük. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében reagálásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Hogyha valóban fontosnak tartja a Jobbik a közpénzek védelmét és az elszámoltatást, akkor tisztáznak, mondjuk, három ügyet: mindenekelőtt a Jobbik körüli áfacsalási botrányokat, azt, hogy hogyan folyik egy rejtélyes tanácsadóhoz a Jobbik frakciópénzeinek jelentős része, és azt is, hogy hogyan szerzett trükkökkel egy Jobbikkal szövetséges polgármester ingatlanokat úgy, hogy azt még a lakásmaffia is megirigyelhetné.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! A mostani felszólalásával is azt bizonyítja, hogy rohamléptekben zajlik a Jobbik baloldali fordulata, tényleg nincs már egyetlen felszólalásuk sem, amelyik egy kicsit is külön-

bözne bármelyik baloldali vagy LMP-s felszólalástól. Legutoljára egyébként az SZDSZ-től láttunk hasonló mutatót, amikor az egykori antikommunisták 1994-ben összefogtak az utódpárttal. Odáig jutottunk most már, hogy a D-209-es ügynök és maga Heller Ágnes is összefogna magukkal, ami azért szép kis teljesítmény. *(Dúró Dóra: Orbán Viktor 2000-ben a Liberális Internacionálé alelnöke volt!)* Jellemző, hogy Z. Kárpát képviselő úr a múlt héten azt bírta mondani, hogy neki jobban tetszett a szocialista-liberális kormányok tevékenysége a mostaninál. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Tényleg? Önök tényleg visszasírják az IMF-hiteleket, a 7 százalékos gazdasági visszaesést? *(Az elnök csenget.)* A devizahiteleket, a szemkilövetéseket? A 36 százalékos szja-t, a rablóprivatizációt, a 12 százalékos munkanélküliséget vagy a segélyalapú gazdaságot? Tényleg ezt sírják vissza? Hát mi lett a Jobbikból, hadd kérdezzem meg önöktől!

A nagy baloldali fordulat konkrét ügyekben is megnyilvánul, egyre látványosabban hízelegnek balra, ezért nem támogatta a Jobbik a kvótaellenes alkotmánymódosítást. *(Szilágyi György: A piszkos pénzek miatt nem támogattuk! A főnököd piszkos pénze miatt!)* Ezért vonták ki magukat a népszavazási kampányból, ezért nem szavazta meg a párt elnöke tavaly év végén az adócsökkentési intézkedéseket, és ezért tapsikoltak annak, hogy a baloldal az SZDSZ-fiókakkal együtt közösen hátba szúrta az olimpiai pályázatot.

Az sem véletlen, tisztelt Ház, hogy a Jobbik nem állít jelöltet a zuglói időközi választáson, hogy ezzel is a baloldali jelöltet tolják meg. *(Kósa Lajos: Így van!)* Az előttem ülő képviselők is nagyon jól tudják, hogy Szentendrén ugyanezzel próbálkoztak, és az a kísérlet is csúfos kudarcot vallott.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ami a jövőbeni terveket illeti, mármint a Jobbikét, az is jól látszik, hogy a Jobbik az adóemelési ügyében is erőteljesen balra sorol, csatlakozik azokhoz, akiknek érdemi mondánivaló vagy gondolat híján egyetlen mániájuk van, ez pedig az adóemelési. Az MSZP többkulcsossá tenné a jövedelemadót, és eltörölné a családi adókedvezményt, a Jobbik pedig a gazdákat adóztatná meg nagyon. *(Mirkóczki Ádám: Nem a gazdákat, hanem a tolvajokat!)* Ez már csak azért is nagy szegény, mert múlt héten is mutattam önnek a Jobbik 2014-es választási programját, amiben a Jobbik nagy hanggal követelte a földosztást. Mint ismert, a jelenlegi kormány ideje alatt mintegy 30 ezer gazda jutott földhöz, őket adóztatná most agyon a Jobbik, így jön létre a nagy szívárványkoalíció a baloldallal az adóemeléért.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Joggal teszi fel ezek után mindenki azt a kérdést, hogy miért alakult ez így. Miért esett szét nézeteiben egy korábban nemzetinek tartott párt, egy olyan párt, amelyik korábban még Pongrátz Gergelyt tartotta egyik példaképének. *(Szilágyi György: Egy igaz mondatot mondj öt perc alatt!)* Mindenekelőtt azért, mert a Jobbik egy oli-

garcha politikai cselédjének szegődött, ez a helyzet. *(Mirkóczki Ádám: Ne a Jobbikért aggódjál, magadért aggódjál!)* Olyan politikai cselédnek, amely már nem hisz semmiben, csak a pénzben és a hatalomban, olyan politikai cselédnek, amely teljesítményt ugyan nem tud felmutatni, de soha nem látott agresszivitással próbálja ellensúlyozni.

Ezért fordulhat aztán elő, hogy az SZDSZ-től igazolt tanácsadóknak nagyobb szava lehet, mint bárkinek az előttem ülők közül. *(Dúró Dóra: Milyen SZDSZ gazdasági tanácsadó?)* Na, ilyen az, amikor egy párt lelkét eladják, és még csak nem is kérnek érte sokat. *(Szilágyi György: Egy igaz mondatot kérünk!)* Mindenesetre egy dolgot hadd javasoljak, tisztelt frakcióvezető úr...

ELNÖK: Képviselő úr, ne kiabáljon már be folyamatosan, legyen szíves!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Egy dolgot hadd javasoljak...

ELNÖK: Ne kiabáljon be, arra kérem! Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Egy dolgot hadd javasoljak... Köszönöm a szót, elnök úr. Hogyha annyira ragaszkodnak az adónöveléshez, akkor azt javasoljuk, hogy mindenekelőtt az új gazdájukat adóztassák meg és ne a magyar családokat, ne folytassák ott, ahol a baloldal abbagyta.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Higgyék el, jobbikos képviselőtársaim, hogy önöket végighallgatni sem kell kisebb önuralom, mint ugyanezt önöknek megtenni viszont. *(Dúró Dóra: Ők is kiabáltak!)*

Az utolsó napirend előtti felszólalásra kerítünk sort. *(Szilágyi György közbeszól.)* Kósa Lajos frakcióvezető úr, a Fidesz részéről: „Képtelen, felháborító strasbourgi ítélet Magyarország ellen!” címmel kért szót. Képviselő úr pedig legyen szíves csöndben lenni, hogyha nem bírja csöndben, akkor fáradjon ki a folyosóra megnyugodni! Frakcióvezető úré a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor, amikor Magyarország belépett az Európai Unió közösségébe, azt hittük, hogy egy olyan közösségről van szó, amelyikben a jog uralma általános, mindenkire nézve kötelező, és jogi és politikai értelemben is minimálisan valamifajta következményekkel, valamifajta következetességgel felépített rendszerről van szó. Nagy csalódás az nekünk, hogy egyre inkább annak látjuk jeleit, hogy az Unió nem tud megoldani egy rendkívül fontos, az ő létét fenyegető problémát, a migrációs válságot, és ahelyett, hogy a megoldással kísérletezne, az Unió és annak intézményei egyre inkább a jogállamiságot, a jogot, a rendet,

a következetességet adják fel, semmint hogy egyébként a válságot kezelnék.

Magyarország a migrációs ügyben nagyon komoly erőfeszítésekkel próbálja betartani az Unió jogszabályait, a schengeni egyezményekre vonatkozó intézkedéseket, amelyek sok száz milliárd forintba kerülnek - most már nyugodtan mondhatom - nekünk, amikor megpróbáljuk megvédeni az Unió déli határait, és megpróbáljuk a dublini egyezményeknek megfelelően azt a rendet fenntartani, amit az Unió közösen elfogadott. Ehhez képest egyébként a magyar hatóságok eljárásai a gyakorlatban kiállták az idő próbáját. Nem egy, hanem sok dicséretet kaptunk uniós társhatóságoktól annak kapcsán, hogy hogyan próbáljuk ezeket az egyezményeket betartani - emberséggel, türelemmel, segítséggel, de következetességgel.

Ehhez képest volt megdöbbenő az, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága két bangladesi fiatal ügyében olyan döntést hozott, ami minden létező jogelvet figyelmen kívül hagy, olyanokat, amelyekre az Európai Unió, sőt az európai jog támaszkodik. Ha ezeket az elveket feladjuk, nemcsak az Unióban, hanem Európában szűnik meg a jogállamiság. Általánosan elfogadott jogelv az, hogy senki nem szerezhet jogtalan előnyöket azzal, hogy nem tartja be a rá vonatkozó jogszabályokat. Senki! Ha a görögök nem tartják be a schengeni egyezményeket, ha a dublini egyezményeket nem tartják be, ebből nekik nem származhat jogelőnyük, másnak pedig nem származhat joghátránya.

Ehhez képest a strasbourgi bizottság két bangladesi fiatalember ügyében - akikről egyébként ma már nem tudjuk, hogy hol vannak - elítélte Magyarországot olyan hivatkozással, hogy azt állította, hogy Magyarország egyébként egy biztonságos, az Európai Unióval csatlakozási tárgyalásokat folytató országba, Szerbiába toloncolta ki őket, ami ebben az értelemben megint nem igaz, mert Szerbiából szabadon távozhattak ezek az emberek.

(13.50)

Ez azzal fenyegette őket, hogy Görögországba kerülnek vissza, ahol esetleg az ő személyes biztonságukat fenyegetik, vagy embertelen bánásmódban részesülhetnek. Ez az ítélet egyetlen esetben fogadható el, ha egyébként kezdeményezik Görögország kizárását a NATO-ból, a schengeni egyezményből és az Európai Unióból - akkor értjük. Akkor értjük, de miután senki nem kezdeményezte a görögök kizárását, ezért ez az ítélet felrúg minden létező európai jogelvet, szembemegy azzal az építménnyel, amit európai jognak hívunk. Ezt nem teheti meg egy magára valamit is adó bíróság. Ezt egy esetben tehetik meg, ha már régen feladják az ő bírói pozíciójukat, és azt mondjuk, hogy az a testület, amelyik Strasbourgban van, az egy politikai konzultációs testület, aki különböző döntéseket hoz, mert ez a döntés nem jogi döntés, ez a döntés politikai döntés,

teljesen egyértelműen. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van! - Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

A felállás is ezt tükrözi, odamentek a Soros által finanszírozott szervezetek ügynökei két olyan bangladesi fiatal ember védelmében, akiről azóta nem tudjuk, hogy hol vannak, hogy a magyar állammal pereskedjenek. Ez nem szól másról, mint arról, hogy az európai migrációbarát politikusok, politikai szervezetek megpróbálnak szembefordulni Magyarországgal, vagy Magyarországot megakadályozni abban, hogy megvédje Európát, megvédje Magyarországot. Márpedig ez szégyen, ez az európai jog halálához fog vezetni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ezért ez elfogadhatatlan, és semmi módon nem szabad ezt az ítéletet kommentár nélkül hagyni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében ismét Dömötör Csaba államtitkár úr reagál.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető Úr! A strasbourgi Emberi Jogi Bíróság ítélete felháborító, ez egy örült ítélet, ezért a kormány természetesen felülvizsgálatot kezdeményez majd. Lássuk a tényeket! A strasbourgi Emberi Jogi Bíróság fejenként majd' 6 millió forintos kártérítésre kötelezte Magyarországot azért, mert állításuk szerint megsértette két bangladesi bevándorló jogait. Az ítélettel kapcsolatban pedig számos olyan körülmény van, ami miatt az ember dob egy hátast, majd utána dob még egy hátast.

Először is, a két bangladesi bevándorló nem katonai konfliktus miatt hagyta el hazáját, hanem, mint az egyikük elmondta, azért, mert új életet szerettek volna kezdeni. Tehát saját maguk mondták ki, hogy gazdasági bevándorlásról van szó. Egyébként több biztonságosnak tekinthető országon is keresztülmentek.

Másodsorban: az indoklás azt is tartalmazta, hogy embertelenek voltak úgymond a körülmények a tranzitónában, amint azt a két migráns indokolta, nem volt hozzáférésük televízióhoz, internethez, vonalas telefonhoz vagy bármilyen rekreációs tevékenységhez. Ezek szerint a tévé és az internet alapjog, már ha bevándorlókról van szó.

Harmadsorban: a bírósági indoklás azt is tartalmazta, hogy a két bevándorló visszatoloncolása azt a veszélyt hordozta magában, hogy embertelenül bánnak majd velük Görögországban. Értsd: Strasbourg egy uniós tagállamtól félti a bevándorlókat.

Negyedjére, és talán ez a leginkább felháborító, a két férfi képviselőjét kezdetektől a Magyar Helsinki Bizottság látta el. Arról a Helsinki Bizottságról van szó, amely támogatásainak túlnyomó részét külföldről kapja, többek között egy Soros-hálózathoz tartozó alapítványtól, amely csak 2015-ben 114 milliót küldött; Brüsszel egyébként 175 millió forinttal támogatta őket. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Felhábo-*

rító!) Csak összehasonlításképp, ugyanebben az évben az 1 százalékos felajánlásokból ugyanez a szervezet mintegy egymillió forintot kalapozott össze, tehát a külföldi források megléte nélkül egyáltalán nem működne. Hogy a dolog még felháborítóbb legyen, a bevándorlókat védők milliós összeget kaptak perkötség címén. Ezekből is látszik, hogy az ítélet mögött valóban nem két bevándorló van, hanem egy külföldről pénzelt aktivistacsoport, amely a Soros-hálózat tagja. Ez egy nyílt támadás Magyarország ellen és a magyar bevándorláspolitikára ellen.

Magyarország egyébként 2015 óta mintegy 10 ezer bevándorlónak utasította el a menekültkérelmét, 5600-an voltak nagyjából őrizetben, ezért fel kell mérnünk, a kormánynak fel kell mérnie, hogy mekkora kiadásokkal járna, ha a külföldi aktivisták minden hasonló esetben hasonló pereket indítanának Magyarországot ellen. Minden bizonnyal sok tíz milliárdos költséggel járhat mindez.

Hogy az egészet összefoglaljuk, van egy Unió, amelyik nem védi meg a határait, sőt kvótákkal osztaná szét a bevándorlókat. Vannak a bevándorlók, akik kijátsszák az uniós szabályozást, és vannak a magukat jogvédőnek nevező csoportok, akik törvénytértésre bátorítják a bevándorlókat, feljelentik Magyarországot, és még keresnek is ezen az egészen. Tényleg megáll az ész! És hogy ki állja mindennek a terhét? Természetesen az állampolgárok, a magyar családok.

Tisztelt Ház! Ilyen az, amikor létrejön egy bizarr koalíció az embercsempészek, a nemzetközi jogvédők és egyes brüsszeli bürokraták között. Ez még egy ok arra, hogy a kormány nemzeti konzultációban kérje ki a magyarok véleményét ebben az ügyben. Minden magyar ember támogatására szükség van ahhoz, hogy a kormány hatékonyan tudjon fellépni az elhibázott brüsszeli bevándorláspolitikára ellen. Ahogy elnézem a strasbourgi bíróság döntését, a küzdelem legnehezebb része még csak most jön. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Vágó Sebestyén, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Kunhalmi Ágnes, MSZP; Latorcai János, KDNP; Németh Szilárd István, Fidesz; Szávay István, Jobbik. A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Szávay István, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapí-

tása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a 2014-2020 közötti időszakban Magyarországnak járó uniós források felhasználásáról szóló V/14405. számú politikai vitát az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. A Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kérésére a házszabály 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszerezésére emelkedik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása az időkeretemelésekre figyelemmel a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 45 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 76 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 48 perc; a független képviselőknek pedig 10 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett és a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP kérése alapján módosított **időkeretben tárgyalja**. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az időkeretre vonatkozó javaslatot a Ház 124 igen szavazattal, 19 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a **napirend módosítására** tett indítványokról határozunk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a keddi ülésnapon az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/14461. számú törvényjavaslat általános vitájára ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a keddi ülésnapon az állami tulajdonban lévő ingatlan ingyenes tulajdonba adásáról és a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló

T/14464. számú törvényjavaslat általános vitájára ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, szintén kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége ezt a javaslatot is elfogadta.

(14.00)

A továbbiakban a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a mai ülésnapon az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról szóló T/13849. számú törvényjavaslat bizottsági jelentései és az összegző módosító javaslat vitájára a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló T/14245. számú törvényjavaslat bizottsági jelentései és az összegző módosító javaslat vitáját követően kerüljön sor. Aki ezt bírta követni és egyetért vele *(Derültség a kormánypartii sorokból.)*, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége ezt is elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, szintén kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról** és döntéshozataláról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2015. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló B/14314. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház a javaslatot 112 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most, 14 óra 2 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem fizetik megrendesen a védőnőket? Mit tesznek a súlyosbódó bérfezülttség feloldása érdekében?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném előre bocsátani, hogy azt gondolom, mindketten a probléma megoldásában vagyunk

érdekeltek. Mégis mi az oka annak, hogy idehozta ezt a problémát? A szociális ágazatban az a méltatlan helyzet, amely évek óta kialakult, annál is inkább, mert én úgy láttam, hogy az elmúlt évben lett volna lehetőség a problémák orvoslására, hiszen egy úgynevezett hungarikumnak is tekinthető szolgáltatásról van szó, és a múlt évben egy ünnepség keretében meg is emlékeztünk erről a tevékenységről, amelyet a védőnők folytatnak ma Magyarországon. De úgy láttam, a kormányzati szándék csak addig terjedt, hogy megünnepelte és hungarikummá minősítette a védőnők tevékenységét. Itt lett volna a lehetőség arra, hogy a bérekben, fizetésekben is egyszer és mindenkorra rendet lehessen rakni.

Nézzék, nem mondom, hogy demonstratív behozta ezeket a leveleket, amelyeket én magam, illetve Hiller és Bangó képviselő asszony kapott az elmúlt hét folyamán a védőnőktől - ez a fele egyébként azoknak a leveleknek, amelyek ideérkeztek a parlamenti titkárságunkra -, amelyekben méltatlannak tartják a velük szembeni eljárást a védőnők. Többen is hivatkoznak arra, hogy példának okáért a pedagógus-bértáblával összehasonlítva egy 20-25 éve a szolgálatban tevékenykedő, felsőfokú végzettséggel rendelkező szakember fizetése között gyakorlatilag egy minimálbér különbség van, több mint százezer forintos különbség van.

Szeretném előrebecsátani azt is, hogy leszakadnak, egyértelműen leszakadnak a védőnők annak ellenére, hogy felsőfokú végzettségük van, a hasonló iskolai végzettséggel rendelkező, mondjuk, az egészségügyben dolgozó szakemberekhez képest. Hiszen ezekből a levelekből egyértelműen kiderül, hogy a pályakezdő és a húszéves munkaviszonnyal rendelkező védőnő gyakorlatilag ugyanazt a bért kapja, és sokszor a vezető beosztásban lévő, nagy felelősséget vállaló kolléga gyakorlatilag majdnem ugyanazért a bérért kell hogy a felelősséget vállalja, és a csoportját vagy az általa irányított szakmai grémiumot felelősséggel irányítsa, mint egy alatta dolgozó szakember. Nem beszélve arról, hogy akik az alapellátásban tevékenykedtek, vitathatatlan, hogy az alapellátás finanszírozásában megvan az a pénzügyi keret, amelylyel a működést kisebb-nagyobb zökkenőkkel biztosítani lehet, de a törvény azt írja elő, hogy mindösszesen 12 százalékát lehet bérre fordítani.

Éppen ezért kérdezem államtitkár úrtól, hogy miért nem fizetik meg rendszeresen a védőnőket. Mikor emelik a védőnők bérét? Miért nem garantálják, hogy a szolgáltatók maradéktalanul (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) fizessék ki a bérkiegészítésekkel együtt és alapbéresíték a jövedelmüket? Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt kérem csak képviselő úrtól, hogy rajtunk azt kérje számon, amit mi tettünk, és ne azt, amit önöktől örököltünk. (*Gőgös Zoltán: Mikor volt már az, te? Jaj!*) 2010-ben önök védőnői szolgálatra 17 milliárd 965 millió forintot fordítottak. Most 25 milliárd 28 millió forintot fordítunk, azaz 7 milliárd 63 millió forinttal költünk most többet a védőnői szolgálatokra, mint amennyit költöttek önök. (*Gőgös Zoltán: A Lényegre!*) Hogy jó lenne, ha ez még magasabb fokú emelés lenne, azzal egyetértünk. Hogy folytatni kell ezt az emelést, azzal egyetértünk.

Csak, tisztelt képviselő úr, ne felejtse el, hogy volt egy bizonyos helyzet, ahonnan el tudott indulni ez a kormányzat, és nemcsak a védőnők esetében, hanem a pedagógusok esetében is, hiszen a pedagógusok épphogy túlestek - akárcsak az ápolók vagy az orvosok - egyhavi bérük elvesztésén, és ekkor kellett elindítanunk a pedagógus-életpályát (*Gőgös Zoltán: Na ne már!*), amely valóban 50 százalékkal megemelte a pedagógusok bérét; vagy az ápolók esetében, akiknek most, a következő években, az előző évben, az idei évben és még a rákövetkező két esztendőben sikerül 65 százalékkal növelnünk a fizetését; vagy a szakorvosok esetében, akiknek tavaly és idén összességében 207 ezer forinttal tudjuk emelni a fizetését; vagy a kulturális szférában dolgozók esetében, ahol szintén idén 15 százalékos béremelést tudunk adni azoknak, akik közintézményekben dolgoznak.

Mindemellett indítottuk el az alapellátásban dolgozóknak, így a védőnőként dolgozóknak is a fizetésemelését. Engedje meg, hogy ezt a 7 milliárd forintot valamelyest szét is bontsam önnek, hogy hogyan és miként sikerült ezt díjtételelemeléssel, finanszírozási díj megemelésével megtennünk. A védőnők kicsit hasonlóan vannak alkalmazva, mint a házi orvosok, tehát nem egy bértábla szerint egységesen, ahogy mondjuk, a pedagógusok, hanem mint a házi orvosok, az egyes szolgáltatók kapják a finanszírozást. Ezt a finanszírozást növeli az állam, és ebből a finanszírozásból lehet többletbérük az ápolóknak.

2012-ben kezdtük az akkori pontértékek növelésével, 279-ről 315 forintra növelve egy pontértéket, amely egy 14 százalékos finanszírozásemelést jelentett. 2013-ban folytattuk a területi védőnői szolgálatok havi finanszírozását, átlagosan 13 800 forinttal emeltük meg. 2014-ben újabb 1,75 milliárd forintot többletforrásként biztosítottunk. Ez havonta növekményben a területi védőnőknél 28 400 forintot jelentett a szolgálatoknál, ez 9,6 százalékos emelkedés volt szintén. 2016-ban, tehát a tavalyi évben a 10+2+2 milliárd forintból 10 milliárd forintot az alapellátásban biztosítottunk a házi orvosok számára, a fogorvosok számára 2 milliárd forintot és a védőnők számára, a védőnői szolgálatok számára további 2 milliárd forintot. Az egy valós probléma volt, amit a képviselő úr is idézett ezekből a levelekből, csak nem pontosan, hogy nem teljes mértékben fordították a szolgálatok a védőnők bérének emelésére ez az

összeget. Nem úgy van, tisztelt képviselő úr, ahogy ön mondta, hogy maximum 12 százalék volt erre fordítható, hanem volt egy korábbi minimumszint, 12 százalék, de ezt a tavalyi évben jogszabálymódosítással - nem törvénymódosítással, hanem rendeletmódosítással, de egyértelmű jogszabálymódosítással - 100 százalékra emeltük, tehát teljes mértékben azt a 2 milliárd forintot, amelyet a tavalyi évben biztosítottunk többletforrásként, teljes mértékben a védőnők fizetésének az emelésére kellett fordítani. Azt hiszem, ez a 17 milliárd 965 millió forintról 25 milliárd forint fölé emelés egy érezhető előrelépés. Az a jogszabálymódosítás megtörtént, amely a szolgáltatók számára nem engedi kvázi lenyelni ezeket az emeléseket, hanem teljes mértékben át kell adni az alapellátásban dolgozó és valóban nagyon fontos munkát végző védőnőknek.

Képzési programokkal, további támogatásokkal igyekszünk tovább segíteni a védőnők helyzetét. A következő években is azt ígérhetjük, hogy ahogy mi évről évre emeltük a védőnői szolgálatok finanszírozását nagymértékben, több mint 7 milliárd forinttal, ezt fogjuk folytatni a következő években, és nem attól kell rettegniük, mint retteghettek az egészségügyben (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), az oktatásban dolgozók, hogy egyhavi bérüket elveszítik. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(14.10)

ELNÖK: Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Elnök úr, nem tudom elfogadni a választ. (*Dr. Rétvári Bence: Miért?*) Annál is inkább nem, mert arra a kérdésre nem válaszolt államtitkár úr, hogy mit fognak tenni a bérfevétel feloldása érdekében.

Nyilvánvalóan látszik, hogy nagyon komoly elvándorlás van erről a szakmai területről. Ma délelőtt hallgattam a szövetség elnök asszonyával egy riportot egy rádióadásban, és ebből egyértelműen kiderült, hogy ma közel 400 helyen nincs betöltve a védőnői állás, ezen túlmenően pedig ezer - azt mondja a szövetség elnöke, hogy ezer - olyan védőnői hely vagy feladatkör van, amely problémásan kerül csak betöltésre. Hál' istennek a védőnők is elmennek szülni; a védőnők is lehetnek betegek, itt meg kell oldani a helyettesítéseket, és nincs rá kapacitást, nincs humán erőforrás. És a humán erőforrás hiánya egyértelműen arra vezethető vissza, hogy nem kielégítőek a bérek, és ezeket a bérfevételégeket a kormány képtelen megoldani.

Nem fogadom el a választát. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 109 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta a választ.

Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Andy „Keresztapa” Vajna szüksége törvényt bont?”** címmel. A képviselő úré a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég nyilvánosságra került egy hír, miszerint Andy Vajna, illetve Havas Ágnes február 8-án megkereste az Emberi Erőforrások Minisztériumát, hogy egy, az ebben a hónapban esedékes filmforgatás végett módosítsanak egyes gyermekvédelmi jogszabályokon.

Két kérdésben ütköztek jogi akadályokba. Az egyik, hogy filmgyártás során nem lehet eltérni attól a szabálytól, hogy 18 éven aluli, vagyis kiskorú személy nem foglalkoztatható este 10 és reggel 6 között. A másik pedig arról szól, hogy ha a szülők nem tudnak megegyezni abban, hogy a gyermek szerepelhet-e nyilvánosan, akkor a gyámhivatal hozhat-e döntést a kérdésben.

Szakmailag mind a kettő erősen megkérdőjelezhető. A szakemberek véleménye szerint a gyermek testi és lelki fejlődését veszélyezteti az éjszakai munkavégzés, függetlenül attól, hogy milyen jellegű feladatról van szó.

A másik kezdeményezés pedig mind etikai, mind erkölcsi, mind magánélet szentsége szempontjából kifogásolható, hogy egy ilyen helyzetben a hatóság, egy filmgyár, egy producer vagy akár egy médium kérésére harmadik félként ilyen drasztikusan beleavatkozik egy család életébe, és az egyik szülő tiltakozása ellenére döntést hoz.

A jelenlegi hatályos gyermekvédelmi jogszabályokkal kapcsolatban rengeteg kritikai észrevétel érkezik, sok esetben terepen dolgozó szakemberektől a kormányhoz és akár hozzám is mint ellenzéki szakpolitikushoz. Ezek között nagyon sok a helytálló és valóban változtatásra szoruló. Ezeket a javaslatokat, bár szakmailag alátámasztottak, a kormány és a minisztérium rendre lesöpri az asztalról. Ezzel szemben a szivaros keresztapának, az adómentességet élvező film- és kaszinóbárónak pedig elég egyet füttyentenie, és az érdekei szerint módosítanának a szabályozáson?

Tisztelt Államtitkár Úr! Tekintve a szocialista napirend előtti kérdésre adott választát, egy konkrét kérdést megfogalmaznék: érkezett-e ilyen megkeresés az Emberi Erőforrások Minisztériumához, ugyanis tisztában vagyunk azzal, hogy jelenleg ilyen jogszabálytervezet, ilyen módosítási javaslat nincs az Országgyűlés előtt. A kérdésem tehát az, hogy érkezett-e ilyen megkeresés, ezt érdemben átgondolta-e, illetve foglalkozott-e ezzel a minisztérium, tárgyalta-e róla. Illetve kérdésem lenne még, hogy ön szerint helytálló-e, hogy egy filmprodukciónak érdekében veszélyeztetik a gyermekeket, illetve korlátozzák a szülőket jogaik gyakorlásában; valamint kérdezném

azt is, hogy ennek fényében hajlandóak-e alávetni magukat a nagyúr akarátának. Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban szembeötlő a szinte szó szerinti egyezés a jobbikos interpelláció és az MSZP-s napirend előtti felszólalás között. (*Felzúdulás és közbeszólások a Jobbik és az MSZP padsoraiban. - Gúr Nándor: Nem tudja, mit beszél!*) Nem tudom, hogy azonos helyről kapják, azonos helyről tájékoznak, tisztelt képviselő úr, tisztelt képviselő asszony. Biztos... (*Közbeszólások az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Uraim! Uraim! Mire az idegeskedés? Nyugi! Államtitkár úr, folytassa!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen még egyszer, de feltűnő azért, hogy mennyire hasonlóképpen repül a két ellenzéki párt.

Nos, tisztelt képviselő úr, azt láttuk, hogy önök Andy Vajnára mindig fokozottan odafigyelnek, és mióta sikerült ennek a kormánynak ezelőtt 5-6 esztendővel azt a nyerőgépzletágot, amely úgy látszik, önökhöz valamiért nagyon-nagyon közel állt, de szétverni, és a szociális támogatásokat nem engedni rögtön a nyerőgépekbe dobálni, nos, azóta önök nagyon fájnak Andy Vajnára. (*Bangóné Borbély Ildikó: Több nyerőgép van Andy Vajna kaszinójában, mint volt előtte!*) Úgy látom, hogy amikor Oscar-díjat nyert el az általa támogatott film, a Saul fia, és ezáltal megvalósulhatott ismételtén egy magyar siker, amely szerencsére a médiamecenatúra által támogatott másik filmmel idén is megtörténhetett, hogy Oscar-díjat nyertünk 34 év után mi, magyarok, illetőleg maguk az alkotók és a szereplők, akkor úgy látom, mit sem csökkent az önök dühe.

A mi minisztériumunk, tisztelt képviselő úr, minden megkeresést érdemben megvizsgál, és amivel egyetért, azt vagy a kormány elé terjeszti, vagy pedig a parlament elé terjeszti. Tehát ha van olyan javaslat, amivel mi egyetértünk, azt ön itt fogja látni, a parlament asztalán, de ismételtén csak azt tudom önnek mondani, mint a folyamatosan bekiabáló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, hogy ilyesfajta törvényjavaslat nincsen az Országgyűlés asztalán.

Ugyanakkor vannak magyar filmsikerek, amelyeket ne felejtünk el. Azt hiszem, a Kincsem című film, amely a napokban került bemutatásra, nagyon jó kritikákat kapott, és London után Budapest most már a második legfontosabb európai filmgyártási helyszín. 2016 végéig a Filmalap átalakítása óta 75 egész estés mozifilm gyártását támogatta vagy támogatja a Filmalap, ebből 40 már látható is volt a ma-

gyar mozikban és nemzetközi filmfesztiválokon. Kétszáz filmforgatókönyv készült el, és a filmipar GDP-hez való hozzájárulása megháromszorozódott az elmúlt években. Ezáltal Magyarországon a legnagyobb a filmipar hozzájárulása a nemzeti össztermékhez, ha az európai országokat nézzük. Az is örömmel töltött el minket - szerintem mindnyájunkat; teljesen mindegy, hogy ki melyik pártot favorizálja -, amikor Deák Kristóf átvehette az Oscar-díjat, a kis aranyoszobrocskát, és a fiatal színészeinek ajánlotta ezt az elismerést. Ahogy mondta, a siker azokat az embereket illeti, akik jobba tehetik ezt a világot, magukat a gyermekeket. És örömmel néztük azokat a gyerekeket is a Bakáts téri iskolában, akik együtt kiabáltak föl, amikor egy korábban szinte hihetetlen sikert értek el.

A gyermekek védelméről rengeteg nemzetközi egyezmény rendelkezik, tisztelt képviselő úr: a New York-i gyermekjogi egyezmény 32. cikke az, amit Magyarország természetesen betart, ugyanúgy az ILO-nak az 1999-es egyezményét; a munka törvénykönyve szintén rendelkezik (*Zaj. - Az elnök csenget.*), hogy 16 év fölött milyen feltételek mellett lehet munkát vállalni.

A gyámhatósági engedély, amelyre ön hivatkozott, tisztelt képviselő úr, az egy másfél évtizede a jogszabályokban megjelenő elv, hogy abban az esetben, ha a szülők között fontos kérdésben nincs egyetértés, akkor a gyámhatóság engedélyét kötelesek a tanköteles korú fiatalnál kikérni. Ez egy bevett jogintézmény, és másfél évtizede használják Magyarországon.

Amiben egyet tudok önnel érteni, az az, hogy mindig a gyermek érdekeit kell szem előtt tartani, és éppen ezért csak akkor lehetséges bármifajta beavatkozás vagy bármifajta eljárás - inkább azt mondom -, ha a szülők ezt kérik, szülői kérelem alapján kell egy kérdést eldönteni. Így tehát azt hiszem, hogy ha a gyermekek érdekeit tartjuk szem előtt, akkor járunk helyes úton, és minden törvényjavaslat, amit eddig is beterjesztettünk és ezután is be fogunk terjeszteni, az Alaptörvénytől bármelyik törvényen át a közlönyben kihirdetett bármelyik rendeletig (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) mindig a gyermekek érdekeit fogja elsődlegesen követni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: A képviselő úrnak megadom a szót vizsgálatra.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen a választ nem tudom elfogadni, mivel a konkrét kérdéseimre egyáltalán nem felelt, államtitkár úr. Még egy súlyos összeesküvésre szeretném felhívni a figyelmét. Reggel, ha ismerőssel találkozom, ugyanúgy jó reggelt kívánok köszönök, mint Bangóné Borbély Ildikó vagy a szocialista frakció bármely tagja, úgyhogy egy újabb összeesküvést sikerült lelepleznem az ön számára.

Nem volt egyáltalán adekvát a válasz, amit öntől kaptunk válaszként. Itt nem arról volt szó, hogy milyen filmes sikereket köszönhetünk vagy nem köszönhetünk egyébként Andy Vajának, hanem arról volt szó, hogy élt-e ilyen megkereséssel, önök foglalkoztak-e a kérdéssel. Itt arról volt szó, hogy a pofátlanságnak csúcsa tapintható-e már akár a gyermekvédelem területén is, hogy Andy Vajna azt gondolja magáról, hogy ő bármit megtehet, akár ilyen jellegű jogszabályokba is beleszólhat.

És egyébként ön a gyámhivatal jelenleg is hatályos jogszabályaira is kitért, arról is beszélt. Ott arról van szó, hogy amennyiben ténylegesen súlyosan veszélyeztetni egy döntés vagy egy nem döntés a gyermek sorsát, a gyermek jövőjét, akkor szólhat bele harmadik félként a gyámhatóság (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és nem ilyen esetben, amikor valakinek a pénztárcájának az újabb töméséről van szó.

Köszönöm, így a választ nem tudom elfogadni. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. (*Szavazás.*)

A Ház 103 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta a választ.

Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„A Fidesz új szintre emeli az agrároligarchái érdekeinek képviselését?”** címmel. A képviselő úré a szó.

(14.20)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint a leadott kérdésből is kiderül, nyilvánvalóan azt a kritikát fogalmazom meg, hogy alapvetően az 1935-ös feudális viszonyokhoz hasonló birtokszerkezetet eredményez az önök kormányzása az elmúlt időszakban.

Ez azért furcsa, mert Lázár János miniszter úr nemrég azzal a mondattal tűnt fel, hogy Csányi Sándor Magyarország első számú uzsorása, de korábban is az országot polip módjára behálózó magyarnak tűnő bankvezérként emlegette. Ehhez képest a Fidesz-KDNP bejelentette, hogy megvonja a nagy támogatásokat, a támogatások egy részét ezen területtől. Ehhez képest 2016 újra nem hozott érdemi eredményt. Ismét Csányi Sándorék vezetnek a legtöbb támogatást kapottak statisztikáját, és nyilvánvalóan az agrárvállalkozások abszolút toplistájában is ő az első. A Bólyi Zrt. egymaga 1,6 milliárd forint agrártámogatást kapott, az egész Bonafarm-csoport pedig 2,8 milliárd forintot szívott fel. A Csányi-birodalom 25 ezer hektáron gazdálkodik jelenleg.

Nyilvánvalóan az a kérdés, hogy milyen stratégiát jelez ez a tendencia. Gyakorlatilag azt lehet látni, hogy érdemi változás nincs az MSZP-s évekhez képest e tekintetben, nincs érdemi változás az önök

kormányzása és a korábbi, sokat kritizált MSZP-s irányok között. Önök a magyar adófizetők és az európai uniós adófizetők pénzét ugyanúgy a milliárdosoknak adják. Azért, hogy ez teljesen világos legyen, el szeretném mondani azt a statisztikát, hogy 2016-ban a támogatást kapóknak kevesebb mint 0,3 százaléka, a legnagyobb 500 gazdálkodó kapta meg a támogatások 21,5 százalékát, összesen 138 milliárd forintot. Ez az 138 milliárd forint lehetővé tette, hogy 500 érdekeltiség - ötszáz! - közel 300 millió forintot kapjon fejenként; tehát ez az 500 gazdálkodó. A többi, közel 170 ezer gazdálkodó átlagban nem kapott 3 millió forintot sem.

Nyilvánvalóan azt próbálnánk számonkérni a kormányon, hogy miután többször elmondták a kis- és közepes gazdálkodók térnyerését, akkor mégis hogyan lehet, hogy minden tendencia ellentétes irányba mutat. Némi aggodalommal látjuk most, hogy Győrffy Balázs agrárkamara elnök nemrég a termékpályaszintű integrációt is olyan alapokra akarta helyezni, amely beleillik ebbe a gyakorlatba, hiszen az integrátorok között a trafikügyhöz hasonlóan koncesszióba adják a teljes mezőgazdaság integrálását, és ebben monopolhelyzetbe hoznak érdekeltségeket. Csányi Sándor, Mészáros Lőrinc neve és más közismert nevek újra felmerülhetnek. Nyilvánvaló, hogy a Fidesz ugyanazt a gyakorlatot folytatja immár hét éve, mint amit az MSZP megkezdett.

Az a tiszteletteljes kérdés, államtitkár úr, hogy várható-e ebben változás. Idáig csak beszéltek róla, az eddigi intézkedések eredményt nem hoztak. A támogatások csúcsát ugyanúgy milliárdosok kapják, mint eddig. Csányi Sándor ugyanúgy vezeti a legtöbb támogatást kapók listáját, mint az MSZP-s években. Mikor lesz ebből érdemi változás és mikor jön el az a típusú mezőgazdasági struktúra, amit oly sokszor emlegettek? Jelenleg ugyanis azt a dél-amerikai erőt erősítjük, amitől távolodni szeretnénk volna. Erre várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Válaszadásra Kiss Miklós Zsolt államtitkár úrnak adom meg a szót.

KISS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. A képviselő úr agrártámogatások megoszlásával kapcsolatos, kissé populista és hangulatkeltő állításai egy picit ferdítik a valóságot. Javasolom, hogy a közös agrárpolitika támogatási rendszerét egy picit alaposabban tanulmányozza, nagyon szívesen segíték egyébként ebben.

Néhány számmal azért én is készültem. Tudni kell, hogy 2016-ban több mint 184 ezer ügyfél fordult kifizetésért agrártámogatások ügyében, és több mint 640 milliárd forint lett valamilyen úton-módon kifizetve. A képviselő úrnak tisztában kell lennie azzal is, hogy az uniós logikából adódóan ezeknek a támogatásoknak a jelentős része attól függ, hogy kinek mekkora területe van, illetve mekkora állatlétszámot tart.

Ez nemcsak Magyarországon, hanem minden európai uniós tagállamban így van, ez nem egyediség. Ennek ellenére azt kell mondanom, hogy ezek a számok nem feltétlenül a valóságot mutatják.

Az interpellációjából mondott adatokkal ellentétben el kell mondanom, hogy a legfontosabb a tendencia követése. Abban, hogy 2016-ban az 500 legnagyobb gazdaság kapta meg a támogatásokból a 138,7 milliárd forintot, a tendenciát kell megnézni, képviselő úr. 2014-ben ez a szám még 184 milliárd forint volt. Mintegy 40 milliárd forintot vettünk el az 500 legnagyobb mezőgazdasági vállalkozástól a támogatások területén. Az ön által említett Bonafarm-cégcsoport például 1 milliárddal kap kevesebbet minden évben. Ajánlom, hogy ezeket a számokat vagy a statisztikákat alaposabban tanulmányozza. Ami pedig az átlag 3 millió forintos támogatást illeti, szeretném emlékeztetni képviselő urat, hogy legutóljára Gyurcsány Ferenc volt az, aki átlagban számolta az agrártámogatásokat. Én ezt senkinek nem javaslom, mert félrevezető lehet.

Arról, hogy mit tett a kormányzat az elmúlt években, nagyon röviden tájékoztatom. Azon túlmenően, hogy a területalapú támogatások rendszerében bevezettük az 1200 hektárnál nagyobb gazdasággal rendelkezők esetén a támogatás elvonását, ezen túlmenően jó néhány eszközt bevezettünk, és jó néhány eredményről is számot tudok adni. Azt pontosan tudjuk, hogy Magyarországon egyedül történt meg az, hogy az 1200 hektárnál nagyobb gazdaságok alaptámogatását a kormány elvonta, és azt a vidékfejlesztési programban, többek között az agrárkörnyezetgazdálkodási támogatásban osztja szét a gazdák között, ahol egyébként az első körös eredményekben 99 százaléka a gazdáknak 300 hektár alatti volt; a nyertesek 99 százaléka 300 hektár alatti. Csak szeretném jelezni, hogy ez korábban, 2009-ben pontosan fordítottja volt.

Ott például a szántóterületeken csak a legnagyobb gazdaságok fértek hozzá ezekhez a támogatásokhoz. Ezenkívül minden olyan egyéb más eszközt is bevezettünk, amelyre a közös agrárpolitika ad lehetőséget, például a termeléshez kötött támogatásokat, vagy például a kistermelők egyszerűsített átalánytámogatását, amelyben több mint 41 ezer gazdálkodó él, képviselő úr, és magasabb összeghez jutnak hozzá, mintha normál módon igényelnék a támogatásokat.

Ezen túlmenően a vidékfejlesztési programban - mint a közös agrárpolitika második lába - is tettünk olyan intézkedéseket, amelyeknek köszönhetően részben a már említett AKG-program eredményéről be tudtam számolni, részben pedig - és ez talán még ennél is fontosabb - a beruházási támogatások 80-20 százalékos arányát programszinten is rögzítettük. Mit jelent ez? Azt jelenti, képviselő úr, hogy a beruházási forrásokból az ön által is említett legnagyobb gazdaságok maximum 20 százalékban részesedhetnek, a 80 százalékát pedig a kis- és közepes családi gazdaságok fogják megkapni, az első

ilyen pályázat a trágyatárolók építésére ezeket a számokat tökéletesen mutatja.

Végezetül az integrációval kapcsolatos megjegyzésére: ez a legfontosabb. Anélkül terjesztenek rémhíreket, képviselő úr, hogy ismernék a kamara javaslatait. Mindenképpen azt javaslom önnek is, hogy a szenzációhajhász vádaskodások helyett forduljanak bizalommal a kamarához, és osszák meg a közös elképzeléseiket, ne pedig a kritikájukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úré a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ne kérje tőlünk, hogy bármilyen bizalommal legyünk az önök kamarájával szemben. Ezt ne kérje! Ez a Magosz és a Fidesz kamarája, a mezőgazdasági termelők másfelé lennének. *(Zaj a kormánypartok padsoraiból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Viszont hadd mondjam el, hogy miért sántítanak teljes mértékben az európai uniós tagállamokból vett példái. 100 hektár feletti birtoktestek aránya Szlovéniában 7 százalék, Ausztriában 16 százalék, Hollandiában 19 százalék, Lengyelországban 21 százalék. Magyarországon ezeknek a birtokoknak az aránya 64 százalék, az Unió tagállamainak egyik legrosszabb rendszere. Ezért kellene másmilyen agrárpolitika, mert önök most bebetonozzák ezt a nagybirtokszerkezetet, miközben a legrosszabb támogatási rendszerrel továbbra is úgy adjuk.

Tehát ön amellet áll ki, hogy az a helyénvaló, hogy Csányi Sándort, Magyarország leggazdagabb emberét, aki helyet kapott a világ leggazdagabb emberei között, a magyar állam további 2,8 milliárd forinttal támogassa. Ez az a politika, aminek a lebontására esküdtek fel, és ez az, amit számonkérünk önökön. Nyilvánvalóan ez az, ami elfogadhatatlan a válaszában. *(Balla György: Összevissza beszélj!)* Nem tudom elfogadni a válaszát. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 107 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hörsik Richárd és Tessely Zoltán, a Fidesz képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hogyan áll az előző fejlesztési ciklus zárása?”** címmel. Tessely képviselő úré a szó.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Házelnök Úr! Képviselőtársaim! Igen tisztelt Államtitkár Úr! Bár ma már elsősorban a 2014-2020-as uniós fejlesztési ciklus pályázatait és kifizetései vannak napirenden, úgy gondolom azonban, érdemes visszatekintnünk és felidézni az ezt megelőző programozási időszak tapasztalatait.

Emlékezzünk csak vissza: néhány éve még arról szóltak a hírek, hogy sürgős intézkedésekre és az intézményi háttér átalakítására van szükség annak érdekében, hogy elkerülhessük 600-800 milliárd forintnyi uniós forrás elvesztését a 8200 milliárdnyi hétéves keretből. Ez végül a hatékony kormányzati intézkedéseknek köszönhetően sikerült. 2015 augusztusáig 8000 milliárd forint lehívására került sor, év végére a kifizetések pedig megközelítették a 9000 milliárd forintot.

(14.30)

Bár a Bizottság - jórészt a 2007-től működő kiválasztási rendszerrel kapcsolatos kifogások miatt - többször felfüggesztette a kifizetéseket, a kormány szerepvállalásának köszönhetően a pályázók ebből a legtöbbször semmit sem érzékeltek. A források lehívása hatékony volt, így hazánk elérte a kitűzött célt, és az Európai Unió tagállamai közül elsőként azok 100 százalékát fel tudta használni, így megerősödött az előző fejlesztési ciklusban. Magyarország végül 108 százalékban használta fel a 2007-2013-as időszak uniós forrásait, 70 560 projekt részesült uniós támogatásban, összesen 9536 milliárd forint értékben.

Tisztelt Államtitkár Úr! 2010 után sikerült a gazdaságot fejlődő pályára, az országot talpra állítani, ebben nagy szerepe volt az uniós pénzek észszerű felhasználásának is. Mint tudjuk, az Unióban semmi sem megy gyorsan, így a dolgok lezárása sem. Ezért kérdezem tisztelt miniszter urat, hogy a 2007-13-as fejlesztési ciklus zárása hogyan áll, sikerült-e már teljesen befejezni a folyamatot, hozzájutottunk-e a Magyarországnak megítélt összes forráshoz. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Csepreghy Nándor államtitkár úré a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy felvázoljak egy jelentős különbséget a szocialisták által vezetett fejlesztéspolitika és a jelenlegi kormányzat által vitt fejlesztéspolitika között.

Két szempontból is meg lehet ezt ítélni. Az egyik az, hogy míg a 2007-ben induló ciklusban a magánérdek mindig felülírta a közérdeket, addig ez 2014-ben megfordult. A másik nagyon jelentős különbség, hogy a 2007-es fejlesztéspolitika felelősei, akik részben még mindig itt ülnek a parlamentben, alapvetően Brüsszel érdekét képviselték Budapesten, ahelyett, hogy Budapest és Magyarország érdekeit képviselték volna Brüsszelben. Amikor 2010-ben az Orbán-kormány mandátumot kapott, akkor a fejlesztéspolitika területén egy olyan helyzetet örököltünk, amikor a szocialisták lekötötték, odaigérték már a

fejlesztési forrásokat, azonban a kifizetésekben még nem jeleskedtek, ami azt jelentette, hogy míg a forrásoknak nagyjából a 70-80 százaléka le volt kötve, kevesebb mint ezermilliárd forint volt az a kifizetett összeg, amit a pályázók, az önkormányzatok és a kis cégek megkaptak Magyarországon.

Ezen kellett változtatni. Ezért 2010 tavaszán a második Orbán-kormány azt a vállalást tette, hogy a ciklus végére garantáljuk a teljes fejlesztésiforráskeret hazahozatalát. Amikor tavaly a Magyar Országgyűlés elsőként egy vitanap keretében tárgyalta meg az európai uniós források felhasználását, akkor ez volt a legfontosabb vállalás és eredmény, amit meg tudtunk tenni. Lázár miniszter úr be tudta jelenteni, hogy Magyarország Kormánya teljes egészében felhasználta ezeket a forrásokat, sőt, ahogy azt ön is kiemelte, 8 százalékkal a saját költségvetési tartalékából tudott arra fordítani, hogy túlvállalja ezeket az európai uniós kereteket.

Miért kellett ezt megtenni? Azért, mert olyan vitákra is lehetett már akkor számítani, mint amit most látunk a 4-es metró kapcsán, a rendszerváltás utáni magyar politikatörténet talán legfontosabb és legnagyobb korrupciós ügyét, ahol maga az Európai Bizottság mondja azt, hogy a szocialista és a szabad demokrata városvezetéshez és országvezetéshez köthető vállalkozások és cégek, illetve politikusok 166 milliárd forintot loptak el a magyar adófizetők-től, 166 milliárd forinttal rövidítették meg Magyarország európai uniós kasszáját.

A pénzügyi zárás tekintetében, ahogy ezt képviselő úr bizonyára tudja, idén március végéig kell leadnunk az utolsó záróelszámolásokat az Európai Bizottságnak. Amint ez megtörténik, várhatóan az Európai Bizottság azokat a forrásokat is ki fogja fizetni Magyarország számára, amelyeket a különböző vitás elszámolásokig visszatart lényegében egyfajta garanciaként, és Magyarország Kormánya azt a jelentést fogja tudni letenni idén nyár elején a Magyar Országgyűlésnek, hogy azt a vállalásunkat, amit 2010-ben tettünk, maximálisan teljesítettük, tehát hazahoztunk minden olyan európai uniós forrást, ami Magyarországot megillette.

A legfontosabb kérdés azonban 2017-ben nem ez. 2017-ben a legfontosabb kérdés, hogy képesek leszünk-e arra, hogy a magyar fejlesztéspolitikát ne csak a pénzhívás képességének tekintetében hozzuk versenyképes pályára, hanem abban a tekintetben is, hogy a lehető leghatékonyabban használjuk föl ezeket a forrásokat, úgy, hogy azok igenis figyelembe veszik, hogy Magyarország az Európai Unió közösségének tagjaként nem mondott le a szuverenitásáról, nem mondott le arról, hogy a régió meghatározó gazdasági tényezőjévé váljon.

Ezért a jelenlegi forrásfelhasználás legfontosabb változása az volt, hogy a teljes forráson belül, ami nagyjából 12 000 milliárd forintot tesz ki a vidékfejlesztési pénzekkel együtt, a pénzek 60 százalékát a magyar vállalkozásoknak adjuk, ahelyett, hogy ezt az állam használná fel, és ezáltal is támogassuk azt,

hogy 2020-ra a magyar gazdasági szereplők nemcsak a hazai, hanem a nemzetközi összevetésben is valóban versenyképesek válnak.

Ebben a munkában, azt gondolom, a kormányzatra, a pályázókra egyaránt szükség van, ezért itt, ha eredményekről beszélünk, akkor mindenképpen köszönetet kell mondani a magyar vállalkozóknak, akik partnereink voltak 2010-ben is, és partnereink azóta is, hogy a magyar gazdaság valóban fejlődő pályára tudjon állni, Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra ismét a képviselő úré a szó. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Egyébként meg ne fogadd el!)*

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr. Érdekes módon bennünket, képviselőket kétféle kritika ér otthon az európai uniós források hatékony felhasználásával kapcsolatban. Ezeknek mindegyike politikai kritika. A jobboldalról érkező úgy szól, hogy azok, akik egyetlen forint közpénz hatékony felhasználásáról sem döntöttek, kritizálják annak a módját, ahogy az az elmúlt időszakban zajlott. Baloldaltól pedig azok kritizálják, akik, ha 2010-ben nincsen kormányváltás, akkor 600-800 milliárd forint bennmaradását eredményezhette volna a munkájuk, illetve azoknak a korrupciós ügyeknek a felvetése, ami a közpénzek hatékony felhasználását nem igazán tükrözte vissza.

2010 óta a kormányt megilleti a dicséret, és azt az 1700 embert is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a közigazgatásban, akinek a munkája lehetővé tette ezeket a sikereket. Köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez „**Meddig fizettetik meg az emberekkel a Magyar Posta késését?**” címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot bízta meg, akinek államtitkára fog válaszolni. Képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom, hogy önök észlelték-e már azt az igen súlyos problémát, ami a magyar lakosság többségét hónapok óta nyugtalanítja: a Magyar Posta működését jellemző egyre gyakoribb késéseket, fennakadásokat és a munkaerőhiányt. Már nem csak arról van szó, hogy a csomagok vagy a csomagok néhány napos késéssel érkeznek meg. Már az is sokszor előfordul, hogy akár egy-két hónapos késés is lehetséges az állami társaságtól. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Felhőborító!)*

De ami ennél is sokkal fontosabb, az a késedelmesen érkező számlák, sárga csekkek sorsa. Ha az

ember eddig bármiben biztos lehetett Magyarországon, az az, hogy a fizetendő csekkek halálpontosan érkeznek. De ma már ez sem igaz. Sőt, emiatt az sem biztos, hogy az emberek határidőben be tudják fizetni a számláikat, így a következő levélben már késedelmi kamatot, pótdíjat lát az előfizető, és egy sokkal-sokkal magasabb összeget a csekken.

Miniszter úr, államtitkár úr, bár hihetetlen, de ez még a jobbik eset, mert legalább megérkezett az a levél. De elég, ha csak egyetlen számla véletlenül elkeveredik, és néhány hónappal később a szolgáltató már kikapcsolással fenyegetheti a lakosságot. Sajnos, ez az eset nem fiktív példa, mind vidéken, mind a fővárosban egyre gyakrabban érkeznek késve a számlák, és egyre nagyobbak a panaszok, hogy akár hónapokkal később érkezik meg a lejárat határidő után a csekk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Jogosnak tartja, hogy az előfizetők fizessék meg a pótdíjakat és a kamatokat a posta késéséért? Elfogadhatónak tartja, hogy háztartásokat kapcsolhatnak ki a hálózatból a soha meg nem érkező csekkek miatt? Mit kívánnak a probléma ellen tenni? Hiszen ezt a problémát önök okozták, nem más. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A postatörvény az európai uniós postai irányelveknek megfelelően állapít meg szabályokat a levelek átfutási idejére, ez alapján a levelek 97 százalékát 5 napon belül kell kézbesítenie a postának. Ennek az európai sztenderdnek megfelelő elvárás a sárga csekkeket tartalmazó levelekre is vonatkozik.

(14.40)

Ezt a követelményt a posta eddig minden évben teljesítette, így 2016-ban is.

A forgalom nagyságát érzékeltetve: 2016-ban az ügyfelek több mint 200 millió csekket fizettek be postán. A tavalyi év folyamán a számlalevelek kapcsolatosan a postához 552 panasz érkezett. Tehát a panasszal érintett ügyek száma a számlalevelek teljes volumenének 0,018 ezrelékét jelenti, ezért kérem, hogy ne hivatkozzon a magyar lakosság többségére, mert ez egyszerűen nem igaz. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ugyanakkor minden küldemény sorsa fontos, a Magyar Posta minden ügyfélpanaszt az erre szolgáló eljárásrend szerint kivizsgál, és erről írásban tájékoztatja az ügyfeleket.

A küldemény jellegét, ezáltal a szolgáltatás formáját a küldemény feladója határozza meg. A sárga csekkeket tartalmazó számlaleveleket úgynevezett nem könyvelt küldeményként tömegesen adják fel. A küldemény nem könyvelt jellege azt jelenti, hogy

azokat a Magyar Posta egyedileg nem azonosítja. Ez kevesebb információt jelent, szemben a könyvelt küldemények adataival, melynek alapján pontosan nyomon lehet követni a feladástól a kézbesítésig eltelt munkafázisokat. Éppen ezért a Magyar Posta a közeljövőben olyan fejlesztésekbe kezd, melynek eredményeként hatékonyabbá válik a közönséges levelek, így a sárga csekkek kezelése, kézbesítése, és a jövőben több információ fog rendelkezésre állni ezek postai útjáról.

A közüzemi számlák kiegyenlítése természetesen nagyon fontos kérdés, egyetlen számlalevél elkeveredése sem eredményezhet a fogyasztó számára olyan helyzetet, hogy emiatt többletköltséget viseljen, vagy urambocsá' kikapcsolják nála a szolgáltatást. Éppen ezért minden közműszolgáltató köteles megfelelő módon, dokumentált módon felszólítani az ügyfelet a számlafizetésre, mielőtt felfüggesztené a szolgáltatást, másrészt köteles tájékoztatni az ügyfelet arról, hogy milyen lehetséges módszerekkel történhet az adott szolgáltatóknál a számlák kiegyenlítése.

Tisztelt Képviselő Asszony! Pillanatig nem mondjuk, hogy a 200 millió küldeményből néhány tucat vagy néhány száz nem keveredik el, de kérem, hogy erre a minimális hibahatárra tekintettel ne rontsa a Magyar Posta és a magyar postások hitelét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

HERINGES ANITA (MSZP): Nem tudom elfogadni a választ *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)*, hiszen a szabálykövető magyar állampolgárok nagy része, amikor később kapja meg a csekket *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, mint a befizetési határidő, csak legyint egyet, és azt mondja, hogy én úgysem nyerhetek a nagyemberek, a Magyar Postával szemben, hiszen én csak egy kisember vagyok.

Egy feladatunk van nekünk ellenzéki képviselőként: kiállni ezek mellett az emberek mellett *(Dr. Legény Zsolt: Így van!)*, és kiállni azért, hogy nekik ne kelljen többet fizetni. Amikor egy átlagpostás fizetésének harminchétszeresét keresi a vezérigazgató, és mégsem érkeznek meg a csekkek, akkor azt gondolom, hogy az lenne a normális, ha leváltanák a vezetőt, és nem keresne ennyire jól, hiszen valahogy nem működik jól a Magyar Posta.

Manapság azt lehet hallani, ha az utcát járja az ember, hogy csak legyintenek az emberek, hogy úgyis megérkezik a csekk, nekem úgyis be kell fizetni. Államtitkár úr szerint nem érkeznek később a csekkek; akkor mi azt tudjuk mondani, hogy valószínűleg a sárga csekk lassan már olyan, mint a magyar vasút: nem késik az államtitkárság szerint. Köszönöm szépen. *(Dr. Legény Zsolt: Úgy van! - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 98 igen szavazattal, 26 nem elenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Már a kormánypropaganda sem jön házhöz ingyen?”** címmel. Képviselő úré a szó.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Rogán Antal miniszter úr néhány hónappal ezelőtt abban jelölte meg legfőbb feladatát, hogy győzelemre kívánja majd vezetni Orbán Viktort, és hogy 2018 után is Orbán Viktornak hívják Magyarország miniszterelnökét. Nos, szeretném jelezni, hogy a Jobbik kormányra kerülésekor miniszteri tisztségeiben is a választópolgárokat kívánja majd segíteni és képviselni, nem pedig egy pártelnök érdekeit. De most térjünk el ettől, térjünk vissza Rogán úr munkájához!

Eximbankos hitelből, vagyis 8 milliárd forintos közpénzből indították be Andy Vajnáknak a TV2-jét, amelyben egy felmérés szerint a híradó 83 százalékban támogatja a kormány álláspontját. Ennél már csak az M1 propaganda-híradója lett sikeresebb projekt: a csatornán futó anyagok 91 százalékban járulnak hozzá a fideszes agymosáshoz. Gratulálnék ehhez, hogyha nem a dolgozó emberek pénzéből finanszíroznák mindezt. Felmerül a kérdés, milyen kormány az, amely évente 20 ezer forintot vesz ki az emberek zsebéből, hogy finanszírozzák mindezt. Normális országban természetesen felfigyelnének a közszolgáltatónak gúnyolt televízióra a felügyeleti szervek, de nálunk a Médianácás öt tagjából mind az öt a Fidesz jelöltje lett kilenc évre.

A Lokál és a 888.hu kapcsán legalább adtak a látszatra, és vették a fáradságot, hogy Habony Árpád nevére jegyezzék be ezt a vállalkozást. A Jobbik jó néhány esetben már sajtópert is nyert ellenük, de ha azt is az adófizetők pénzéből finanszírozzák, akkor mi le fogunk állni ezekkel a perekkel, szeretnénk most bejelenteni.

Magyar állampolgárok adóforintjai vannak viszont Mészáros Lőrinc megyei lapjaiban is, és így már 14 megyében terjesztik a hazugságot közpénzből. Mindamelllett a Népszabadságot tönkretették, a Népszavát állami hirdetésekkel tömők, hogy ne legyen túl kormánykritikus, a biztonság kedvéért pedig megvették a Figyelőt, és beültették L. Simon László exállamtitkárt is a szerkesztőbizottságba, hogy biztos, ami biztos alapon Láncki Tamás is tudjon lazítani egy-két álszakvélemény között.

Viszont a pofátlanság netovábbja, hogy a kormánypropagandával, karaktergyilkosságokkal, mocskokkal és hazugságokkal teli kormánypárti médiát, a Lokált, ami elképesztő mélységbe taszítja a tömeg-tájékoztatás színvonalát, most a dunajvárosiak pénzéből, közpénzből finanszírozzák ott. Egyébként akkora a felháborodás emiatt ott, hogy az ott élők kérésére aláírásgyűjtés is indult.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két kérdésem lenne. Az önök ötlete volt-e az, hogy a Lokált támogassák egy kicsikét a dunaújvárosiak fizetéséből? Illetve tervezik-e más településen is bevezetni, hogy az ott élőkkel fizettetik ki a Lokál nevű szennylapnak a költségeit? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Országgyűlés! Szeretném önnek elmondani... *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Kártya! - Közbeszólások az ellenzék soraiból, többek között: Hárszabály! - Az államtitkár a gépbe helyezi kártyáját.)* Elnézést! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önnek itt is elmondani, hogy a kormány számára a sajtó- és a véleményszabadság alapvető érték. És azt a véleményemet is szeretném önnek elmondani, hogy a magyar sajtó kellően sokszínű, mindenki megtalálhatja a saját maga ízlésének és világnézetének megfelelő médiumokat, és nincs olyan információ egyébként, amely ne találna magának utat a nyilvánosságban.

Azt tudomásul vesszük, ha van egy egyre intenzívebb verseny az egyes kiadók és a médiatulajdonosok között, de ebbe a versenybe a kormány a maga részéről nem szeretne beleszólni. *(Dr. Józsa István: Á, dehogy!)*

Nézze el nekem, de dunaújvárosi médiaügyekben én nem vagyok illetékes, kiadók és szerkesztőségek döntéseivel sem foglalkozom, és ez így is helyes.

De ha már itt vagyunk, akkor érdemes pár szót szólni a médiáról, azért is, mert kicsit meglepődve hallgattam végig moralizáló felszólalását, mégpedig azért, mert mégiscsak a Jobbik az a párt, amelynek emberei a kuruc.infót adták ennek az országnak. Szóval, ha bárki eltöpreng azon, hogy milyen lenne a magyar média stílusa, hangneme vagy tartalma egy jobbikos vezetés alatt, akkor nézze meg a kuruc.infót, az tényleg mindennek a legalja.

Ön a médiumok pénzügyi hátterére utalt, amit elmondott, az álszentség a köbön. Nem éppen a Jobbik futtatott egy lapot úgy, hogy a kiadó bevételeinek nagy része a Jobbik pártalapítványától származott - kérdezem önt -, nem éppen az volt az? Ebben a lapban, szeretném önt tájékoztatni arról, hogy korábban még a Jobbik elnöke is tulajdonos volt, sőt a felesége is, és még a sógornője is ott dolgozott. És még maguk beszélnek rokonokról meg haverokról. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Jézus, Mária!)*

Egyébként van egy másik médium is, egy portál, amelyik szintén jobbikos pártpénzből működik; volt olyan hónap, amikor jellemző módon nem kevesebb, mint négy helyreigazítást kellett közölniük.

Azt, hogy egyébként a Jobbik hogyan kezeli, hogyan képzei el a média és a politika viszonyát, jól jellemzi a frakcióvezetőjük nyilatkozata, aki koráb-

ban azt mondta: „Vona Gábor megbízásából nekem kell a Jobbik médiaháttérét megteremtennem. Most azon dolgozom, hogy legyen kereskedelmi csatornája a Jobbiknak. A nyári hónapjaim ezzel fognak telni.”

(14.50)

Nem tudjuk, hogy mi lett ebből a nagy grandiózus tervből, de azt tudjuk, hogy azóta egy médiatulajdonos oligarcha zsoldjába szegődtek, az ő médiumaiban árulják tovább a Jobbik még megmaradt lelkét. Ezért sem véletlen az, hogy az ön pártelnöke avatta fel Kálmán Olga új műsorát.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ön valóban aggódik a magyar média szabadságáért és minőségéért, akkor mindenekelőtt a Jobbik új gazdáját kérje számon. Sok kitartást és bátorságot kívánunk ehhez a munkához. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen. Úgy látom, úgy hallom, hogy államtitkár úr nem értette a kérdésemet. Tehát Dunaújvárosban közpénzből finanszírozzák ezt a szennylapot, hogy eljuttassák minden egyes dunaújvárosinak a postaládájába. Azt a szennylapot, amely egyébként több sajtóperet vesztett a Jobbik ellen, mint ahány lapból áll egy száma.

Tehát a választ nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 106 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen finanszírozási rendszerben működik az újonnan kialakított bölcsődei rendszer?”** címmel. Képviselő úré a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mi, fideszesek és kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy a gyermekeinké a jövő, ezért először is engedje meg, hogy nemrég megszületett gyermekéhez is gratuláljak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* De mivel gyermekeinké a jövő, ezért nagyon örülök annak is, hogy 2017. január 1-jével sor került a bölcsődei ellátórendszer átfogó reformjára is. Az idén januártól ugyanis a szülők már nemcsak hagyományos bölcsődébe, hanem minibölcsődébe, munkahelyi bölcsődébe vagy éppen családi bölcsődébe is írathatják be a három év alatti gyermekeiket. Emellett 2018-tól azoknak az önkormányzatoknak is kötelező bölcsődei ellátást biztosítaniuk, amelyek területén legalább negyven három év alatti gyermek él, vagy ahol leg-

alább öt olyan gyerek van, akiknek a szülei igénylik ezt az ellátást.

A Statisztikai Hivatal adatai alapján míg 2000-ben 532, addig 2015-ben már 749 bölcsőde működött országshoz. De ami talán ennél is fontosabb, hogy az akkori mintegy 25 ezer férőhelyhez képest 2015-ben már majdnem a dupláját, 40 ezer gyermeket tudtak elhelyezni a szülők bölcsődékben, 2016-ban pedig a családi napközis férőhelyekkel együtt ez a szám közel 50 ezer volt. Az új szabályozással egyértelmű a kormány célja: a lehető legközelebb biztosítson bölcsődét a dolgozni akaró kisgyermekes szülőknek, illetve Magyarországon a bölcsődei helyek száma elérje a kívánt 60 ezret. Az elmúlt 15 évben minden évben csökkent Magyarország népessége, de a statisztikai adatok szerint tavaly 1,48 százalékos volt a termékenységi ráta, csaknem 20 százalékkal volt ez magasabb 2011-hez képest, így egyértelmű, hogy bölcsődei férőhelyekre is mindenképpen egyre nagyobb szükség van. A magas színvonal fenntartása érdekében és a bölcsődékben dolgozók munkája elismeréseként a kormány az elmúlt időszakban több lépcsőben emelte a béreket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen mindehhez nem elég az akarat, a megvalósításhoz forrást is kell biztosítani. A megváltozott bölcsődei szerkezet csak akkor működhet hatékonyan, ha a kormány a működéshez szükséges, illetve a fenntartáshoz elegendő forrást biztosít. Éppen ezért szeretném megkérdezni, hogy milyen finanszírozási rendszerben működik az újonnan kialakított bölcsődei rendszer, illetve hogy milyen egyéb pályázati lehetőségek vannak a bölcsődék számára, hogy a meglévő magas színvonalat fenn tudják tartani. Köszönöm szépen, és várom válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a jókívánságait. A következő években 106 milliárd forint áll rendelkezésre új bölcsődei és óvodai férőhelyek létrehozatalára. És ezek nemcsak jövőbeni számok, hiszen ebből 96 milliárd forint, tehát a teljes összeg 90 százaléka már meghirdetésre is került, hogy azon települések, azon közösségek számára, amelyek szeretnék bölcsődét, óvodát fenntartani, korszerűsíteni, bővíteni vagy újat létrehozni, ezek a források mintegy 96 milliárd forint értékben kiírásra kerültek, és még további 10 milliárd forint fog a későbbiekben érkezni.

Annak érdekében, amit a képviselő úr is említett, hogy azok, akik itt dolgoznak, hosszú távon tekintsenek erre a pályára, és minél jobb jövedelmi viszonyok mellett tudjanak itt dolgozni, a kormányzat két lépésben tett fontos intézkedéseket. Az első lépés a felsőfokú végzettségűek esetében volt, amikor ezeknek a kisgyermeknevelőknek a fizetését a peda-

gógus-életpályához igazítottuk. Ez azt jelenti, hogy az ő fizetésük 46 százalékkal nőtt a kormányzati döntés következtében. A második lépés a középfokú végzettségűek fizetésemelése. Itt a garantált bérminimum, tehát a szakképzett-minimálbér emelésével, illetőleg a bölcsődei pótlék bevezetésével 32 százalékkal nőtt az itt dolgozók fizetése.

Bízunk benne, hogy lesz arra fedezet, hogy fejlesszék ezeket az intézményeket, hogy a kistélepléseken újabbakat hozzanak létre, illetve az itt dolgozók számára van fedezet magasabb bérek nyújtására. Azért fontos ez, mert a munka és a család összeegyeztetése szempontjából nagyon sokaknak fontos igénye főleg új bölcsődék létrehozatala. Az óvodák-ból szinte teljes mértékű, sőt 100 százalékos a lefedettség az országban, csak vannak olyan települések, ahol arányaiban több gyermek születik, szerencsére, itt tehát újabb óvodákat kell létrehozni. A 3 évesnél fiatalabb gyermekek esetében az ő napközbeni ellátásukra 2010-16 között már 12 százalékról 17 százalékra, tehát körülbelül 40 százalékkal nőtt a kapacitás Magyarországon, de ezt szeretnénk tovább növelni, a mostani 46 ezer férőhelyet 2020 utánra 60 ezerre kívánjuk növelni, ami további 30 százalékos bővítést jelent.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Így tud eljutni ez a közszolgáltatási forma minden olyan településre, ahol erre érdemi szükség van. Képviselő úr is említette, hogy mikor van érdemi szükség erre. Akkor, ha a 3 év alatti gyermekek száma meghaladja a 40 főt, vagy pedig 5 kisgyermek szülei jelzik, hogy bölcsődére igényt tartanak a településen.

Az idei év azért volt fontos, mert átalakult az intézményrendszer, családi bölcsőde, minibölcsőde, munkahelyi bölcsőde jött létre, és bízunk benne, hogy 2019. január 1-jétől így minden 10 ezernél kisebb lakosú településen is, ahol a fentebb említett feltételek fennállnak, mindenhol lehetőség lesz a gyermekek napközbeni gondozására, ellátására. Ezzel Magyarországon egyharmadosra nő a bölcsődei lefedettség, tehát minden harmadik településen ilyenre rendelkezni fogunk. 2017-ben, ha a '10-es adathoz viszonyítom a számokat, 27 százalékkal fordít több összeget a központi költségvetés a bölcsődei ellátásra, tehát az idén ez már 14 milliárd forint. 2010-ben ez még 11 milliárd forint volt, azaz 11 milliárdról 14 milliárdra nőtt a bölcsődei ellátás finanszírozása.

A minibölcsődéknél a normál bölcsődével azonos finanszírozást kapják az intézmények, 494 ezer forintot. A családi bölcsődében, ahol a feltételek is könnyítettebbek, a 70 százalékat; a munkahelyi bölcsődéknél a 30 százalékat, de itt egyéb kedvezményeket tud biztosítani az állam, hiszen a költségeket a társasági adóból le lehet vonni, a térítési díj pedig adómentes juttatásként nyújtható a munkavállalók-

nak akkor, ha a munkavállaló átvállalja ezt a költséget. Ugyanakkor ki kell emelni, hogy a korábbi családi napközikhöz képest a családi bölcsődék esetében a normatíva összege közel 30 százalékkal, egész pontosan 29 százalékkal emelkedett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem Hollik István képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm államtitkár úr válaszát. Az ön által elmondottak is megerősítik azt, hogy a Fidesz-KDNP-kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy Magyarország valóban családbarát ország lehessen. Nemcsak azért mondom ezt, mert a családi adókedvezménnyel több mint 200 milliárd forint marad évente a gyermeket nevelő családoknál, s nem is csak azért mondom ezt, mert közel 211 milliárd forintot fordít a kormány évente arra, hogy a családok lakhatását segítse, hanem azért is, mert az ön által is elmondottakból egyértelműen látszik, hogy mindent megtesz annak érdekében, hogy az egyébként is magas bölcsődei ellátást, ami Magyarországon mindig is jellemző volt, tovább biztosítsa és fejlessze. Ezért arra kérem, hogy ezt a munkájukat folytassák, és köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Ki fizeti a paksi veszteséget?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bizottság a tervezett paksi bővítés tiltott állami támogatásával kapcsolatos, mélyreható vizsgálatában megállapította, hogy legalább 4000 milliárd forint közpénzbe, a magyar adófizetők pénzébe fog várhatóan kerülni a paksi bővítés, és mindez valószínűleg hosszú távon kedvezőtlen és veszteséges beruházásként valósulhat csak meg.

Lázár Jánosnak tehát igaza volt, amikor azt állította miniszterként, hogy az orosz rendeltetésű bővítés lesz az évszázad beruházása, csak nem bontotta ki azt részletesen, és nem mondta el, hogy ez a legrosszabb beruházás. Nyilvánvalóan az, amit a Fidesz-KDNP csinál, hogy politikai eszközökkel ellehetetlenítik azt, hogy minden egyes magyar állampolgár egy energia-önrendelkezést valósítson meg, és akár napelemekkel, akár öntevékeny energiaellátó rendszerekkel segítsen egy tartós, fenntartható rezszi-

csökkentésben, ezek a politikai eszközök alapvetően mindezt gátolják.

Tehát önök betiltották a szélerőművek építését, ezzel kizárták a legolcsóbb alternatívát, hiszen Magyarországon a legolcsóbb áramot jelenleg nem a régi paksi blokkok, hanem az orbáni tiltás előtt épült szélkerekek termelik. Büntetőadót vetettek ki a napelemekre, akár többféléit is ki lehet vetni, lehet fékezni az európai energiauniót, vagyis az energiapiacok összenyitását is, de jelen pillanatban ennek ellenére az Orbán-kabinetnek egyetlen számítása van csak a paksi bővítés megtérüléséről, egy olyan tanulmány, amit a Rothschild-bankház készített, de ezt is minden bizonnyal olyan drágán, hogy azóta sem merik elárulni az árát.

Ez a méregdrága propagandaanyag azt is tartalmazza a szövegben, illetve grafikusán ábrázolva, hogy a bővítés csak abban az esetben térülhet meg, ha a blokkok megtérülése után érdemi, drasztikus áramáremelés következik be. Legalább kétszeresre kell emelni a jelenlegi árat, amennyiben Paksot megépítik, hiszen különben örök időkre egy közpénz által finanszírozott, veszteséges áramtermelést állítanak elő. Nyilvánvalóan ez azért kérdés, mert lehet az egységes európai fellépés helyett különalkukat kötni oroszokkal, meg lehet azt, hogy önöknek orosz üzletemberek mondják tollba a jogszabályokat, ennek ellenére elszabotálni az okos mérés és az okos hálózatok meghonosítását nem célszerű.

Ezeknek a praktikáknak három közös tulajdonságuk van: mindegyik fölfelé tolja az áram árát, amit önök megvalósítanak, és mindegyik ellentétes a magyar energiafogyasztók érdekeivel, az Orbán-kormány mégis mindegyiket alkalmazza. Tisztelettel kérdezem, hogy az Európai Bizottság által rögzített támogatási tény, a közpénzfelhasználás... - a nyilvánvalóan a Rothschild-bankház által is alátámasztott drágább energiaárakkal mégis hogyan tervezik mindezt megvalósítani úgy, hogy ezek teljes mértékben veszteséges és rossz beruházások. Mivel kell megbarátkozni a magyar fogyasztóknak a következő 60 évre? Tartósan dupla ekkora árral, tartósan egy XX. századi technológiával, vagy van esélye esetleg, hogy a magyar társadalom véleményt nyilvánítson erről az energetikai jövőképről? Erre várom tisztelttel a választ. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Csepreghy Nándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és az LMP-nek a lehetőséget, hogy beszélhetek a paksi bővítésről. Még hozzá azért, mert az LMP-vel ezt a vitát már régóta folytatjuk, és az LMP sok mindent figyelembe szokott venni ennek a vitának a lefolytatásakor - egyetlenegy dolgot, a tényeket nem. Ha képviselő úr és képviselő asszony elolvasták volna a teljes bizottsági anyagot,

amit az Európai Bizottság elküldött a kormánynak, akkor látták volna azt az anyagban, hogy az Európai Bizottság anyaga nem veszteségről beszél.

Az Európai Bizottság anyaga nyereségről beszél. Arról beszél az Európai Bizottság, hogy a magyar kormány a paksi kapacitásfenntartó beruházáson keletkező nyereséget hogyan, milyen szabályok mentén tudja felhasználni. Ja, hogy ez a nyereség nem akkora, mint amekkorát egy piaci befektetőnek megérné vállalni, ez így van. De az állam nem is piac. Volt már olyan miniszterelnöke Magyarországnak, aki úgy gondolkodott, hogy Magyarországot úgy kell irányítani, mint egy részvénytársaságot, pártjával együtt bele is bukott ebbe a magatartásba.

Mi volt a kormány szempontja, és mi a kormány szempontja jelen pillanatban, amikor az energiaköltségekről beszél? Fenntartható áron ellátásbiztonságot garantálni. 2010-ben, amikor az Orbán-kormány átvette az ország irányítását, akkor Magyarország az Európai Unió egészét tekintve sereghajtó volt abban a tekintetben, hogy itt fizettek legtöbbet egy kilowattóra elektromos áramért. Ma tudja, hol tartunk? A harmadik legolcsóbb európai uniós állam vagyunk.

Ameddig a Paksi Atomerőmű 11 forintos kilowattóránkénti áron tud előállítani elektromos áramot, amit a magyar fogyasztók 36 forintért vásárolnak, addig ott, ahol a német zöldenergia-termelés megfelelő állami szubvenciókkal érintett, egy kilowattóráért a német fogyasztók, német állampolgárok 90 forint/kilowattóra költséget kénytelenek fizetni.

A magyar kormány az energiapolitikai kérdéseket szuverenitási kérdésnek tekinti. Ha a paksi jelenlegi blokkok üzemideje lejár, akkor kénytelenek vagyunk megújítani ezt a kapacitást, ellenkező esetben, ha ezt nem tesszük meg, akkor Magyarország még több földgázimportra szorul. Amennyiben azok a várakozások, amiket önök feltételeznek a zöldenergia-ában, valóban úgy következnek be, amire ma senki nem tud garanciát vállalni, ahogy önök remélik, akkor sem történik semmi, mert akkor a zöldenergia és a Paksi Atomerőmű fejlesztése azt teszi lehetővé, hogy a magyar állam, a magyar kormány csökkentse a földgázfüggőségét.

Mi azt gondoljuk, hogy igenis, Magyarországon fontos az atomerőművi kapacitások megtartása, fontos, hogy az, ami Amerikában megtérül és nyereséges, ami Franciaországban megtérül és nyereséges, ami a skandináv országokban megtérül és nyereséges, Magyarországon is tud az lenni. Valóban nem egy piaci befektető szemszögéből kell megnézni ezt a beruházást, hanem abból a szemszögből, hogy a magyar államnak a magyar adófizetőkkel és a magyar vállalkozásokkal szemben milyen kötelezettségei vannak.

Paks a garanciája annak, hogy Magyarországon a rezsicsökkentést fenn tudjuk tartani. Ezért az, aki Paksot támadja, lényegében és végső soron magát a rezsicsökkentést támadja.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Sallai R. Benedek képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Sajnos nem tudom elfogadni, mert néhány tényről van szó. Államtitkár úr fenntartható energiatermelésről beszél. Megkérdem, hogy hol nyitna uránbányát, és hová helyezné el a nukleáris hulladékot. Milyen fenntarthatóságáról beszél? Azt mondja, hogy a harmadik legolcsóbb energiaár. Kérem, nézze meg azt a mutatót is, hogy a jövedelmekhez viszonyítottan a magyar fogyasztó mennyit költ az energiára, és látni fogja, hogy a harmadik legmagasabb, legrosszabb arányt produkáljuk. Hiszen a jövedelmekhez képest a legtöbbet fordítják a magyar állampolgárok erre az Unióban.

És azt mondja, hogy 11 forintba kerül jelen pillanatban az áram. Kérem szépen, önnek nem számítják bele a bekerülési költséget, a fejlesztés forrását. Ha így számoljuk, az LMP meg ingyenáramot kínál a magyar választóknak. Nagyon egyszerű. Négy milliárd forintból *(sic!)* meg lehet csinálni azt, hogy gyakorlatilag a háztartásokra költjük ezt. Önök nem számolják bele a teljes bekerülési költséget a 11 forintba. Azt nézzék meg, hogy ha a 4000 milliárd forintot elosztják, akkor mennyibe fog kijönni! Ezek a kutatások, csakúgy a Rothschild-bankház kutatása, mind az európai uniós, valóban azt mondta, hogy megtérülő lehet, de abban az esetben, ha több mint kétszeresére emelik a jelenlegi energiaárakat. Ezért nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 23 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik képviselő úr és Selmeczi Gabriella képviselő asszony, a Fidesz képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Egy éve jelentősen kibővült a CSOK feltételrendszere. Mik a tapasztalatok?”** címmel. Selmeczi Gabriella képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A mi politikai közösségünk mindig is családbarát politikát folytatott. Most sincsen ez másként. Aggódva figyeljük a romló demográfiai folyamatokat, és örömmel tölt el bennünket, ha javulnak a tendenciák, ha ezt látjuk. A Fidesz a kormánnyal karöltve folyamatosan újabb és újabb eszközöket és ösztönzőket keres arra, hogy Magyarországon anyagi értelemben ne teher, hanem áldás legyen a gyermekvállalás.

Szomorúan kell tapasztalnunk, hogy az ellenzéki pártok kezdettől fogva támadják az otthonteremtési

programot. Ha a baloldalon és a liberálisokon múl-
na, ismét eltörölnék azt, amit a kormányzásuk alatt
egyébként már megtettek. Ugye, Gyurcsány Ferenc
és a szocialisták kormányzásuk idején felszámolták
az első Orbán-kabinet által bevezetett otthonterem-
tési kedvezményeket, megszüntették az állami támo-
gatású lakáshitelt, és több mint duplájára emelték a
lakásafát, és kockázatos devizahitelekbe kergették a
magyar családokat. Ennek eredményeképpen 2010-
ben már egymilliónál is több bajba jutott devizahite-
les család volt Magyarországon.

Ám most, az otthonteremtési program továbbra
is népszerű, egyre népszerűbb. Engedjék meg, hogy
néhány számot is mondjak: decemberben rekordössz-
szegben, 9,6 milliárd forint értékben kötöttek szer-
ződéseket, a program 2015-ös bevezetése óta immár
36 ezer igénylést fogadtak be, ezek összértéke 87
milliárd forint.

(15.10)

Tavaly szeptember óta még kedvezőbb lett a
CSOK, nőtt a jogosultak köre. Ilyen változás volt,
hogy az osztatlan közös tulajdonban álló lakások
építéskor a bank már az építés alatt megállapíthatja
a jogosultságot, így a támogatás folyósításával nem
kell megvárni, amíg az ingatlan társasházzá alakul.
Az igénylésnél 25 éves korig lehet figyelembe venni a
gyermeket, függetlenül attól, hogy felsőoktatásban
tanul vagy sem. Arra is lehetőség nyílt, hogy az ügy-
nevezett tervezőasztalról értékesített ingatlanokra is
igényelhetővé váljon a CSOK, már az ingatlan hasz-
nálatbavétele előtt. További könnyítést jelentett,
hogy a magzatot a korábbi 24 helyett már 12 hetes
korától figyelembe lehet venni az igénylésnél.

Az osztatlan közös tulajdonban álló telkeken
épülő lakások esete szintén problémát jelentett.
Ezekben az esetekben is most már igénybe lehet
venni a CSOK-ot, ha a tulajdonosok egymással hasz-
nálati megosztási megállapodást kötnek. A fentiek
mellett ma már építő közösségek is jogosultak a
CSOK-ra, valamint ha elhunyt az igénylő, akkor az
egyenes ági rokona, házastársa, élettársa is tulajdon-
jogot szerezhet a CSOK-os ingatlanon, anélkül, hogy
vissza kellene fizetnie a támogatást.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A könnyíté-
sek célja, amelyek egy részét felsoroltam, az volt,
hogy az addigiaknál is többen tudjanak élni az ott-
honeremtési programmal. Ezért kérdezem állam-
titkár urat, milyen tapasztalataik vannak a CSOK
kibővült feltételrendszerével összefüggésben. Közö-
nöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.
A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hal-
lani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a
szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt

Ház! Ha megnézzük, hogy összességében a CSOK
2015. júliusi bevezetése óta, a feltételek kiszélesítése
óta milyen számokat láttunk, akkor valóban azt lát-
juk, hogy 39 ezer családon tudott segíteni a magyar
kormány és a magyar nemzet közössége, és mintegy
100 milliárd forint értékben, 95 milliárd forint ér-
tékben, ha a január végi adatokat nézem egész pon-
tosan, de azóta ez a szám biztosan megemelkedett.

Valóban egy jól célzott támogatás, természetbe-
ni támogatás, tehát biztosan a családok lakhatását
fogja szolgálni. Ön is említette a 118 ezer érdeklődő
családot és a 28 ezer be is fogadott kérelmet. Ha
megnézem a benyújtott 28 ezer igénylést, azok egy-
harmada, körülbelül 9 ezer igénylés irányult új lakás
építésére, ugyanakkor ez az összegnek viszont a két-
harmadát teszi ki, 56 milliárd forintot. Ezen belül, ha
a három- és többgyermekes családokat nézem, tehát
tipikusan azokat, akik célközönsége a CSOK-nak,
akiknek a leginkább szükségük van arra, hogy tény-
leg három vagy több gyermekhez annyi gyerekoszobát
tudjanak építeni, hogy a gyermekek tudjanak tanul-
ni, a szülők mellett felnőni, akkor azt láthatjuk, hogy
közülük csaknem ötezren kérelmezték a CSOK-ot,
vagyis az összes új lakás építéséhez, vásárlásához
támogatást igénylő 60 százaléka volt nagycsaládos,
és az általuk igényelt összeg 48 milliárd forint volt,
ami az új lakásra beadott kérelmek 86 százalékát
jelenti. Tehát egy nagyon jól célzott intézkedésnek
mondható a CSOK, az adminisztratív korlátok lebontá-
sa jól sikerült, hiszen nagyon nagy mértékben tud-
ják a többgyermekes családok is igénybe venni, de
mindemellett természetesen már tízezer felett van
azoknak a gyermekeknek a száma, akiket a CSOK-
igénylők vállaltak, hogy a későbbiekben, a törvény-
ben meghatározott határidőn belül ezek a gyermekek
megszületnek, és bízunk benne, hogy ezzel demográfia-
i fordulathoz is, a népességfogyás megállításához
és majd későbbiekben megfordításához a CSOK is
hozzá tud járulni.

A használt lakás vásárlására vagy bővítésére szó-
ló 19 ezer igénylés részaránya közel kétharmados
volt, az e célra igénybe vett 28 milliárd forint ugyan-
akkor egyharmada a teljes kérelmezett összegnek.
Elmondható tehát, hogy a CSOK bevezetése a hasz-
nált lakásba költözni vagy meglévő otthonukat bőví-
teni szándékozó családok számára is érezhető segít-
séget jelentett a 2015-ös kibővítés óta.

Az is fontos, hogy másfajta kedvezmények is
vannak. Az adó-visszatérítés, amelyet 2016-ban 5
ezer család vett igénybe. Az építési telek vásárlása
során megfizetett áfa összegéből vagy a családi ház
építésére fordított alapanyag összegéből maximum 5
millió forintig lehet igénybe venni ezt. Ezt 5 ezer
család 23 milliárd forint értékben vette igénybe.

Emellett szintén lehetőség a 10 millió forintos
kedvezményes kamatozású, lakáscélú kölcsön igény-
bevétele, ezt 4 ezren vették igénybe 36 milliárd forint
összegben. Ez is egy tízmilliárd forintos összeg, ezt
vissza kell fizetni, ugyanakkor nagyon alacsony ka-
matozás mellett, tehát akár a 10 plusz 10 millió fo-

rinttal, 20 millió forinttal úgy indulhat el valaki, hogy ebből csak 10 milliót kell, nagyon alacsony kamattal visszafizetni.

Tehát egyszerre szolgálja láthatóan mind a két célt a számok alapján, itt az összeg alapján is, amely százmilliárd forint körüli, és az igénybe vevő családok száma alapján is, a vállalt gyermekek alapján is, egyöntetűen azt a kitűzött célt szolgálja, hogy minél több gyermeket vállaljanak, a családok számára, akiknek már van gyerekük, minél kényelmesebbek legyenek a lakáskörülmények, hiszen nyilván ma már a gyermekvállalást sok esetben ez is befolyásolja, és mindemellett pedig valóban élénkíti a lakáspiacot. A lakásépítési engedélyek vagy bejelentési kötelezettséggel terhelt bejelentések száma is két és félszeresére emelkedett, ami mutatja, hogy ez a bővülés továbbra is folytatódni fog, az idei költségvetés 211 milliárd forintos keretösszege erre megfelelő alapot is biztosít. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Bánki Erik képviselő urat, hogy elfogadják-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel hallottam azokat az impozáns adatokat, amelyeket a kormányzat részéről sorolt ezzel a támogatási rendszerrel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ez egy Európában is egyedülálló támogatási struktúra, és valóban célzottan sikerült megtalálni vele azt a társadalmi réteget, amelyet mind népesedéspolitikai szempontból, mind egyébként a középosztály erősítése céljából a kormány célul tűzött ki. Tehát azt gondolom, hogy teljes sikertörténetről tudunk beszélni.

Nagyon fontos addicionális hatása ennek a támogatási rendszernek a gazdaság kifehéritése is, hiszen pontosan tudjuk, hogy az elszámolások miatt minden kiadást és minden költséget le kell igazolni és nyomon kell követni. Tehát azt gondolom, hogy a gazdaság fehéritése és a gazdaság élénkítése is célként megvalósult ezzel a programmal, úgyhogy nagyon bízunk benne, hogy a későbbiekben is családok ezrei tudnak majd ehhez a támogatáshoz hozzájutni. Köszönöm szépen, a választ elfogadjuk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hol van a béremelés?**” címmel. Tukacs István képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt interpellációs kérdéseimet feltenném, sze-

retném felhívni a figyelmét egy közelmúltban elkészült kutatásra. Ennek a közvélemény-kutatásnak az egyik legfontosabb adata, hogy az emberek több mint 60 százaléka a jelenlegi kormányt hibáztatja az egészségügy állapotáért. Ez kétharmad, államtitkár úr. Bár úgy látom, hogy kollégái nem tették le ezt önnek háttéranyagnak, de ez azt jelzi, hogy az emberek pontosan tisztában... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! A házszabály értelmében lényegileg nem térhet el az interpelláció szövegétől, ezért arra kérem, hogy az interpellációt szíveskedjék elmondani Köszönöm szépen.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): ...tiszteletből természetesen ezt fogom tenni, és köszönöm szépen, hogy felhívta rá a figyelmemet. Mindegy, 65 százalék akkor is annyi.

Tisztelt Államtitkár Úr! A következőket szeretném kérdezni. Amikor a szakdolgozók egészségügyi kapcsolatos érdekvédelmi szervezetei azt mondták, hogy a szakdolgozók nem kapták meg teljes egészében a megígért béremelést, akkor ön azt mondta, hogy ez elszigetelt eseteket tartalmaz. Államtitkár úr, nem. Az intézmények nagyon sok technikai manőverrel azt érték el, hogy a szakdolgozók nagy része nem jutott hozzá ahhoz a bérfejlesztéshez, amiről önök beszélnek. Ez azt jelenti, hogy nemcsak a túlterheltség, nemcsak a leterheltség, nemcsak a tömértelen munka most már az oka az állapotuknak, hanem az, hogy becsapottnak érzik magukat nagyon sokan. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha egyvalaki nem kapta meg, az is sok, de ha többen jártak így, akkor az bizony rettenetes nagy baj.

Tetézi még a bajt, államtitkár úr, az, amivel jómagam is csak most szembesültem, hogy a szakdolgozók nagy része, aki ugyanazt a munkát akarja végezni, mint eddig, ugyanúgy akar gyógyítani, mint eddig, de szeretne a bérfejlesztés reményében lépni egyet a bértábla sávjai között, arra van kényszerítve, hogy súlyos százezrekért végezzen el tanfolyamokat. Államtitkár úr, ez rettenetes nagy baj. Tehát nem elég, hogy ezek az emberek sokkal kevesebbet keresnek, mint a magyarországi átlag, ráadásul még százezreket fizetnek ki azért, hogy egyáltalán lehetőségük legyen arra, hogy pénzt kereshessenek.

(15.20)

És végül: nagyon sokan panaszkodnak arról, hogy a pályakezdők és a több évtizede pályán lévők közötti bérkülönbség szinte eltűnt, összezsugorodott, nincs már, ami vonzást jelentsen azoknak, akik a pályára akarnak lépni, és elégedetlenek azok is, akik több évtized munkáját nem érzik megbecsülve.

Államtitkár úr, a kérdéseim tehát adódnak. Miért nem ellenőrizték rendszeresen, hogy mindenki megkapta-e a pénzét? Miért kell rákényszeríteni az embereket arra, hogy pénzeket fizessenek ki a boldogu-

lásukért? Mit gondolnak önök arról a bértábláról, amely nem tartalmaz különbségeket?

Elnök úr, köszönöm a szót, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, sokkal kellemesebb vita mindig, amikor arról beszélünk, hogy kinek mennyivel nő a bére, miért nő valakinek többel, miért nő valakinek több ütemben, mint az a vita, amit 2010 előtt kellett lefolytatni a Házban, amikor a szocialisták és a szabad demokraták elvettek az egészségügyben dolgozóktól egyhavi bért, vagy elbocsátottak több mint tízezer ott dolgozó embert, vagy ágyak ezreit szüntették meg. Ehhez képest most szerencsére már azt nézzük és azt ellenőrizzük, hogy vajon minden kórházba, abból a 80 milliárd forintból, amit az idei évben többletként biztosítunk csak bérre az egészségügyben, eljutott-e az a 26 százalék, 12 százalék vagy jövőre a 8 és 8 százalék, amit mindenkinek meg kell kapnia, vagy az orvosoknál ez a 107+100 ezer forint valóban megérkezett-e, amelynek a költségvetési fedezete fennáll.

Nem hiszem, hogy a tisztelt képviselő úr talál még egy ilyen időszakot Magyarország történetében, amikor egyik évről a másik évre a nemzeti össztermék fél százalékaival nőtt az egészségügyre fordított kiadások összege. Szerencsére Magyarország most már ilyen helyzetben van, a jó gazdaságpolitika megteremtette annak az alapját, hogy a költségvetés az egészségügyre is, GDP-arányosan is érezhetően, többet tud fordítani. Természetesen megvoltak 2010 óta is a többletráfordítások, hiszen minden évben az infláció fölött nőtt az egészségügyi ráfordítások összege, de ilyen léptékű, a nemzeti össztermék fél százalékát elérő nem nagyon volt, és valóban ennek a gerincét elsősorban a béremelés jelenti.

Ez nem egy olyan béremelés, amit vizitdíjból meg kórházi napidíjból kíván előteremteni a kormányzat, nem az egészségügy privatizációján keresztül ígéri azt meg, hogy ha majd privatizálva lesznek az egészségügyi szolgáltatások, akkor majd valakiknek magasabb bére lesz, hanem igenis a közszolgáltatási rendszerben, a kockázatközösségi rendszerben, a biztosítási rendszerben tudja azt garantálni a magyar kormány, hogy nem vizitdíjjal, nem külön befizetésekkel, nem büntetésekkel, nem privatizációval, hanem így sikerül a béreket emelni.

Erre egyébként régóta nyilván szükség is volt, de mutatja azt, ennek pozitív visszajelzése van, hogy nemcsak az orvosok esetében, hanem most már az ápolók esetében is csökkent azoknak a száma, akik frissen végzetten, a diploma megszerzése vagy a végzettség megszerzése után külföldi munkavállaláshoz kérnek engedélyt. Az ápolók esetében 15 százalékkal

csökkent ez a szám, az orvosok esetében egy év alatt 20 százalékkal csökkent ez a szám, és ha megnézem 2010-11 és a tavalyi esztendő között az orvosok esetében az elvándorlási számokat, akkor azt láthatjuk, hogy az első alkalommal külföldi munkavállalási engedélyt kérők száma a felére esett vissza, feleannyian akarnak a diploma megszerzése után vagy diplomás orvosként külföldre menni első alkalommal, mint ezt 2010-ben tették.

Ez nyilván annak is köszönhető, hogy 2012-13-ban már 95 ezer egészségügyi dolgozó esetében 75 milliárd forint többletforrásból tudtunk egy első ütemes béremelést végrehajtani. Annak is köszönhető, hogy a rezidenseknek a támogatási programból - ami 4,5 milliárd forint értékű - fakadó nemcsak ösztöndíjakat, de a béreket is most már nem a kórházaknak kell kigazdálkodni, hanem a tárcánk egyik háttérintézménye a központi költségvetési forrásból fizeti ki, így nincsen érdeellentét a kórház és a kezdő orvos között, nem kell azon spórolni a kórháznak, hogy nem vesz fel fiatal orvosokat. Ez sokak számára ellehetetlenítette a karrier elindítását itt Magyarországon, és sokan ezért is mentek külföldre. Ez teherterhelésben is könnyebbé teszi a kórházaknak, meg is spórolták kvázi ezt a bért, és nincs érdeellentét az idősebb orvos és a kezdő orvos között a felvétel tekintetében.

A mostani ápolói béremelésnek, az említett 26+12+8+8 százaléknak négy év alatt minden szakdolgozó esetében érvényesülnie kell *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, mind a 79 346 fő esetében. Ha bárhol, bárkinél ezt megszegik, az jogszabályszegés, annak a fedezete ott van az egészségügyi költségvetésben, azt az egészségügyi dolgozóknak ki kell fizetni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Tukacs István képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Nehéz lenne elfogadni a választ, amikor három kérdésből kettőre semmilyen válasz nem érkezett.

Az államtitkár úr bejárta a maga szokásos időutazását, mintha ön lenne ellenzékben, mi kormányon, mesélt arról, hogy milyen volt régebben. Államtitkár úr, hét éve kormányoznak, most már vegye le ezt a karcos lemezt, nem hangzik jól! A helyzet úgy áll, államtitkár úr, hogy Magyarországon minden forrás azt mondja, hogy az emberek az egészségügyi költségek egyharmadát saját zsebből fizetik. Mit beszél ön vizitdíjról meg kórházi napidíjról? Hát nem az a gond, hogy van szegény egészségügy meg gazdag? Nem az a gond, hogy pénz nélkül semmi nem működik, amit a beteg fizet ki, és nem az a gond, hogy aki nem tud fizetni, az meg úgy marad? Államtitkár úr, jó lenne a realitások talaján maradni!

Elnök Úr! Nem tudom elfogadni a választ, és erről kérnék szavazást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Kiáll-e a kormány a nemzeti érdekekért?”** címmel. Bana Tibor képviselő úr a szó. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik, rengeteg civil szervezettel együtt, számtalanszor felhívta már a kormány figyelmét arra, hogy az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodás több olyan rendelkezést is magában rejt, amelyek sértik nemzeti érdekeinket, veszélyeztetik környezetünk épségét, és károsak lehetnek a magyarok egészségére. Önök ezeket a jelzéseket rendre figyelmen kívül hagyták, az ellenérveket lesöpörték az asztalról. Ebben az esetben a kormány ugyanúgy működik, mint az Európai Bizottság, igyekszik bagatellizálni a tiltakozásokat.

A tavalyi évben volt lehetőségünk meghallgatni Cecilia Malmström asszonyt az Európai ügyek bizottsága, a Külügyi bizottság és a Fenntartható fejlődés bizottsága összevont ülésén. Itt számtalan kérdés felmerült, és elhangzott az is, hogy Európa-szerte erősödnek a megmozdulások a szabadkereskedelmi egyezményekkel szemben, amire a kereskedelem-politikáért felelős unió biztos mindössze annyit mondott, hogy tud a tüntetésekről, de sokkal többen vannak azok, akik otthon maradnak egy-egy ilyen demonstráció alkalmával, tehát a szerződéses támogatói vannak többségben. Azt gondolom, ez egy meglehetősen erőltetett és nyakatekert logika, hiszen attól, hogy valaki nem fejezi ki utcai megmozdulás keretein belül is a véleményét, még nem támogatja a CETA-t. Ugyanakkor az Európai Bizottság valahol érezheti, hogy az egyezmény több ponton sántít, hiszen megegyezés született arról, hogy előkészítenek egy deklarációt, amely úgy mond megmagyarázza annak bizonyos részeit, amelyek, idézem, „a nyilvánosságot nagyon érzékenyen érintik”. Több tanulmány is született arról, hogy a CETA miatt növekedni fog a munkanélküliség, valamint szélesebbre nő a társadalom alsó és felső rétegei közötti különbség.

Míneközben a Fidesz egy platformra került azokkal a baloldali pártokkal is, akiket rendszeresen a multik és a bankok barátainak, kiszolgálóinak titulálnak. Bármilyen szavazásra is került eddig sor az Európai Parlamentben a CETA-val kapcsolatban, a Fidesz EP-képviselői egy furcsa koalícióba kerültek az MSZP, a DK és az Együtt politikusaival; egy koalícióba, amely a multik érdekeit támogatja a magyarok érdekeivel szemben.

Orbán Viktor miniszterelnök úr folyamatosan arra hivatkozik, hogy Magyarország úttörő szerepet

tölt be az Európai Unióban. Miért ne lehetne hazánk ebből a szempontból is az élen? Látva azt, hogy egyre erősödnek akár nagyobb nyugat-európai országokban is a tüntetések, megmozdulások ezekkel a szabadkereskedelmi egyezményekkel szemben, én igenis azt gondolom, hogy ezt fel kellene vállalni, már csak azért is, mert egyébként sem kellene mérlegelnünk akkor, amikor a saját nemzeti érdekeink érvényesítéséről és az ország szuverenitásáról van szó.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyértelmű kérdésemre egyértelmű választ várok: kiáll-e végre a kormány tetteiben is a nemzeti érdekekért? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Szabó László államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyértelmű választ kér a kérdésre, a válaszom: igen.

Ha megengedné, hogy egy kicsit jobban kifejtessem ezt az álláspontot, elmondanám azt, hogy Magyarország a megbeszélések teljes kezdetétől az EU és Kanada közötti átfogó gazdasági kereskedelmi megállapodást támogatja, és ez nem véletlen.

(15-30)

Ne felejtsük el azt, hogy jelenleg is van egy bilaterális megállapodás Kanada és Magyarország között, és ez a megállapodás jóval gyengébb annál, mint amit elértünk a tárgyalások során a CETA kerekein belül. A hosszas tárgyalási folyamat eredményeképpen egy nagyon ambiciózus, kiegyensúlyozott szabadkereskedelmi megállapodás jött létre, amely előnyös Magyarország vállalatai és a magyar emberek számára is.

A kereskedelmi volumen körülbelül 20 százalékkal növekedhet mindkét irányba. Kanada 400 millió euró értékben törli el a vámokat, és a megállapodás kezdetétől tekintve körülbelül olyan 390-400 magyar vállalat az, amelyik Kanadába exportál. Biztosak vagyunk benne, hogy ennél jóval több magyar vállalat fog majd hozzájutni a kanadai piacához.

Egyébként ezeknek a vállalkozásoknak, amelyek jelenleg Kanadába exportálnak, 81 százaléka kis- és középvállalkozás. Ez is mutatja azt, hogy igenis a magyar emberek érdekeit képviseli ez a megállapodás. A magyar exportlehetőségeken mindenképpen segíteni fog; ösztönözni fogja további piacok megnyerését, illetve olyan kedvezőbb környezetet fog Európában is létrehozni, amivel - kétoldalú és háromoldalú kereskedelmi megállapodásokon keresztül is - a már meglévő európai termelési láncokba is jobban be fogunk tudni csatlakozni.

Látható, hogy Európa-szerte példátlan közfigyelem övezi a szabadkereskedelmi megállapodásokat, ezalól természetesen a CETA sem kivétel. Éppen ezért

született meg a megállapodás aláírásával egy időben, 2016 októberében az EU, valamint Kanada közös jogi erővel bíró értelmező okmánya, ami további biztosítékot nyújt arra nézve, hogy nem sérül a feleknek, így a tagállamoknak sem a szabályozási joga; nem csökkennek a környezetvédelmi, a munkajogi, a fogyasztóvédelmi normák, és a közszolgáltatások terén a felek nem kötelezhetőek privatizációra, és a privatizált szolgáltatásokat is újraállamosíthatják. A dokumentum aláhúzza, hogy a beruházásvédelem és a beruházási-vita-rendezés megfelelő keretek között működik; a közbeszerzési tendereken előírhatnak környezetvédelmi és szociális kritériumokat is.

A szabályozási együttműködés a párbeszéd kapcsán rögzíti, hogy az csak önkéntes alapon működik, és annak eredménye sem köti a feleket. Fontos hozzatenni, hogy ezen garanciákat maga a CETA szövege adja; a közös értelmező okmány a nevéből adódóan is egyértelműsíti, hogy bizonyos rendelkezéseket a felek egyformán értelmeznek. Ez a dokumentum megfelelő választ ad a magyar politikai életben és a civil szférában jelentkező aggályokra, továbbá biztosítékot nyújt az Alaptörvényünkben rögzített GMO-mentességünk megőrzésére is.

Február 15-én az Európai Parlament nagy többséggel szavazta meg a megállapodást, így, miután a kanadai fél ratifikációs folyamata a közeljövőben lezárul, várhatóan 2017 tavaszán vagy a kora nyár folyamán már megkezdődhet az uniós hatáskörbe tartozó rendelkezések ideiglenes alkalmazása.

Tekintve, hogy a CETA az EU mellett a tagállamoknak is szerződő feleket biztosít, így a megállapodás hatálybalépéséhez a tagállami ratifikációs eljárások lefolytatása szükséges. Ez azt jelenti, hogy a Magyar Országgyűlésnek lehetősége lesz a CETA teljes szövegéről véleményt alkotni, illetve, hogy az ideiglenes alkalmazás során is bármilyen felmerülő problémát időben fogunk tudni adresszálni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Bana Tibor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választát, hiszen hazánk nemzeti önrendelkezéséről, szuverenitásáról van szó akkor, amikor az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodásról beszélünk, mégis azt tapasztalhatjuk ebben az esetben is, hogy a kormányra kettős beszéd jellemző, hiszen hangzatos jelszavakat pufogatnak, de amikor érdemi fellépésre lenne szükség, akár Magyarország GMO-mentességének megőrzése szempontjából, akár a munkavállalók jogainak csorbítása elleni fellépés érdekében, akkor ezt nem teszik meg.

Vállalati érdekekről beszélt, államtitkár úr. Látható a CETA kapcsán az, hogy itt a multinacionális vállalatok érdekei jelennek meg, egyébként azokban

a tanulmányokban is, amelyek minimális GDP-növekedést irányoznak elő. Tehát az önök számára a multik érdekei felülírják a magyarok érdekeit, a környezetvédelmi, az egészségügyi, az élelmiszer-biztonsági érdekeket - ez elfogadhatatlan.

A Jobbikot a 2018-as kormányra jutása után egy más hozzáállás fogja jellemezni, de addig is minden tőlünk telhetőt megteszünk az ilyen és ehhez hasonló szabadkereskedelmi megállapodásokkal szemben. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a miniszterelnök úrhoz: „**Miért a multik érdekét védi a kormány Brüsszeltől?**” címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor miniszterelnök úr bejelentette, hogy nemzeti konzultáció kezdődik annak az öt veszélyforrásnak a kérdésében, amelyekkel Magyarország az idén szembe kell néznie.

Miniszterelnök úr szerint erre azért van szükség, mert Brüsszel újabb gazdasági jogosítványokat akar magához vonni, így gyengítve tovább a tagállamok szuverenitását. A kormány azonban megvédi a magyar érdekeket - mondja a miniszterelnök úr -, és ennek akartunk utánajárni, hogy az említett módozatban mi is történik.

Miután az öt veszélyforrás közül csak kettőre lehet időm az interpellációban, ezért erre a kettőre szeretnék koncentrálni, amelyeknek igyekeztünk írásbeli kérdésekkel utánajárni. A miniszterelnök úr azt sugallta, hogy Brüsszel adóemelést akar rákényszeríteni a magyar kormányra. Mivel ennél többet nem árult el, az írásbeli kérdésben konkrétan rákérdeztünk, hogy milyen brüsszeli tervekről van szó. A válaszból kiderült, hogy a kormányfő elsősorban a társasági adóra gondolt, amikor adócsökkentést emlegett.

Vagyis a nagy multicégek kedvező adócsökkentése az, amit a kormányfő védelmezni akar Brüsszellel szemben. Egy olyan adócsökkentésről beszélünk, amely kizárólag a nagy cégek profitját növeli; fontos forrásokat von el olyan területekről, mint az oktatás, a képzés, a környezetvédelem, az egészségügy, a lakhatás és a megélhetés.

A multikat a kisvállalkozókkal szemben újabb előnyökhöz juttató társaságiadó-csökkentés egy olyan vérbeli neoliberális lépés, ami méltó a Fidesz-KDNP-hez, és nyilván csak tovább fokozza a korábbi megszorításokat. Teljesen ellentétes a magyar emberek érdekeivel - ez az, amit a miniszterelnök úr védeni akar.

Ott van a másik támadás is, amiről a miniszterelnök úr beszélt, ez a munkahelyteremtési támogatások elleni brüsszeli cselszövés. Ez alatt a hazai nagyvállalati támogatásokat értheti a gazdasági tárca - az írásbeli válaszból ez derül ki. 2015-ben 3 milliárdot, de tavaly, 2016-ban már 24 milliárdot költött a kormány arra, hogy a nagy multcégeket közvetlenül támogassa. Olyan támogatásokról beszélünk, ami a cégeknek 20 millió forintot ad munkahelyenként, miközben a kis- és középvállalkozásoknak 1,5-3 millió forint jut egy-egy létrehozott munkahelyre. Nyilvánvalóan ezekre a támogatásokra nem leselkedne veszély, de a brüsszeli terv irányából a versenyszabályok miatt ez a megszüntetésre irányulna, de a miniszterelnök meg akarja védeni a multiknak juttatott támogatásokat.

Nyilvánvalóan nagyon-nagyon nehéz kérdés az, hogy ha ilyen tervek vannak, akkor az európai szociális pillér, a szociális munkavállalói jogok kiegyenlítése, közelítése az Unión belül - a miniszterelnök úr, a szuverenitás álcája mögé bújtatva, valójában mégis mi ellen küzd? Gyakorlatilag az ellen küzd, hogy megtarthassák a multiknak nyújtható támogatásokat, lehetőleg alacsonyan lehessen tartani a béreket, és nyilvánvalóan ez irányú társadalompolitikai céljaikkal továbbra is csak a milliárdosokat tudják támogatni. Ez is csak arról árulkodik, hogy a kormányfő még mindig az alacsony bérekben, a kizsákmányolható munkaerőben látja a versenyképesség forrásait.

Tisztelettel érdeklődünk, hogy a multik érdekkijárójaként Magyarország miniszterelnöke Brüsszelben miért nem a magyar állampolgárokat képviseli. Erre várjuk tisztelettel a válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem értem azt, hogy mi a bajuk önöknek azzal, hogyha minden érintett esetben csökken a társaságiadó-kulcs, így csökkennek az adók. Vagy mi a baj azzal, hogy Magyarországon növekszik a foglalkoztatottak száma, és ezt támogatja a kormányzat?

De nézzük a kérdésre adott válaszban tételeken azokat az érveket, amelyek a munkahelyek támogatásáról szólnak, vagy hogy éppen az adók miatt csökkennek Magyarországon. A kormány fontosnak tartja a közvetlen adók, így a társasági adók tekintetében is a meglévő tagállami szuverenitás fenntartását.

Azzal kell azonban szembesülnünk, hogy egyre többször jelenik meg az a szándék az Unióban, hogy az adópolitikát a tagállamok helyett a nemzetek feletti szintre emeljék.

(15.40)

A kormány azonban olyan adópolitikai változtatásokat hajt végre, amelyek szorosan és következetesen illeszkednek az elmúlt években megfogalmazott hazai gazdaságpolitikai, adópolitikai és foglalkoztatáspolitikai célkitűzésekhez. Ezen célkitűzések elsődleges szempontja az, hogy az adóstruktúra úgy alakuljon át, hogy abban a munkát terhelő közterhek aránya csökkenjen, a forgalmi, fogyasztási adók szerepe növekedjen. A társaságiadó-kulcs egységesen 9 százalékra csökkent 2017-től, amely lépés hazánkat ebben a tekintetben az EU egyik legversenyképesebb államává teszi, ami a befektetőknek a beruházásösztönző kedvezmények mellett rendkívül fontos, és nemcsak a külföldieknek, amit ön sugallni próbál, hanem a hazai magyar vállalkozásoknak is, hiszen így jelentős összegeket tudnak fejlesztésre, beruházásokra fordítani. Így határozottan vissza kell utasítanom azt a felvetést, amely szerint az egységes 9 százalékos társaságiadó-kulcs bevezetése csak néhány multcégnek lenne hasznos. Tájékoztatom a hazai magyar vállalkozásoknál is e tekintetben.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a kormány az eddigiekben is valamennyi vállalkozás vonatkozásában dolgozott az adócsökkentésen, nemcsak a vállalkozások egy meghatározott csoportjának érdekeit vette figyelembe, hanem a magyar emberek érdekét, ezzel is hozzájárulva a munkavállalók és a vállalkozások versenyképességéhez. A magyar emberek érdeke igazán akkor sérülne, ha az adópolitikai döntéseket nem az őket képviselő Országgyűlés hozná meg, hanem az Európai Unióban születnének ezek a döntések.

Az adópolitika területén meglévő tagállami függetlenség fenntartása mellett az is alapvető érdekünk, hogy Magyarország továbbra is saját maga határozhassa meg, hogy milyen módon támogathatja és támogatja a munkahelyteremtést. Lényeges munkahelyteremtő támogatások jöttek létre 2015-16-ban, több tíz milliárd forintot költöttünk erre, és több ezer munkahely jött létre ennek eredményeképpen, nem lenne szabad ezt elhagyni éppen azért, mert egyik fő célja a kormánynak az, hogy a munkából megélni akaró embereknek biztosítson munkalehetőséget, ezzel növelve a foglalkoztatást.

A kormány a kis- és középvállalkozások érdekeit messzemenően támogatja, és védi - visszatérünk egy picit most arra a kérdésre, amely a szociális pillérrel kapcsolatos - a most zajló kiküldetési irányelv célzott felülvizsgálatának tárgyalása is, hisz a kiküldetési irányelv módosítása a jelenlegi szabályok felülírásával a nemzeti hatáskörökbe történő beavatkozással történe. A javaslat például egyenlő munkáért egyenlő javadalmazást kíván előírni a kiküldött

munkavállalók tekintetében, továbbá olyan előírásoknak kell hogy megfeleljenek majd a magyar vállalkozások, amelyek ellehetetlenítik tevékenységüket. Jó lenne, ha tanulmányozná ezeket az irányelveket, tanulmányozná ezeket az elvárásokat, a szociális pillérben megfogalmazott területeket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), mert ez nagyon komoly hátrányt okozna a magyar munkaadóknak, így a magyar munkavállalóknak is. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy elfogadják-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Sajnos, a kérdésre nem adott választ. A kérdés az volt, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr miért a multi nagyvállalatokat képviseli Brüsszelben, miért nem a magyar kis- és közepes vállalkozásokat. Erre nem érkezett válasz. Arra sem érkezett válasz, hogy miért nem a magyar munkavállalók érdekei a fontosabbak, mint az, hogy olcsó munkaerőt adjon Magyarország. Államtitkár úr válaszából egy dolog derült ki, az, hogy a Fidesz-KDNP foglalkoztatáspolitikája érdemben nem változott azzal kapcsolatban, hogy önök továbbra is az alacsony munkabérré építik a foglalkoztatás alapját. Önök azzal teszik a magyar államot versenyképessé a régióban, hogy hogy lehet a legkevesebb munkabért adni. A foglalkoztatottak számának növekedésével kapcsolatban: nyilvánvalóan önök csak a közmunkásokról meg a multik által felvett személyekről tudnak nyilatkozni. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*) A probléma alapvetően azzal van, hogy önök gyakorlatilag a közmunkásokon és a multinacionális cégeken kívül semmilyen foglalkoztatáspolitikát nem tudnak felmutatni. Nincsenek új munkahelyek, amit ne multik hoztak volna létre, ezért önök a multikat képviselik mind itthon az adópolitikában, mind Brüsszelben. Köszönöm szépen, nem fogadtam el a választ. (*Közbeszólás a Fidesz soraiban: Ülj le, egyes! - Közbeszólások a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Balla Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Most már végre Németország is az ellenőrizetlen migráció megfékezését akarja?**” címmel. Balla Mihály képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az

elmúlt években úgy tűnt, hogy Európában kétfajta, teljesen ellentétes válasz létezik a migrációs válságra. Volt olyan ország, amely lezárta a határait, betartotta a szabályokat, megvédte az adott országot és annak polgárait, ezzel pedig nemet mondott az illegális bevándorlásra, és egyúttal megvédte Európát is. Magyarország is ezeket a válaszokat adta.

S létezik egy ezzel teljesen ellentétes hozzáállás. Európában több olyan ország is van, ahol azt gondolták, hogy pusztán kedvességből be kell engedni mindenkit; mindezt ellenőrzés, rendszer és szervezettség nélkül, az érvényben lévő jogszabályokra fittyet hányva. Ezzel a felelőtlen hozzáállással lényegében több millió illegális bevándorlónak nyújtottak át meghívót Európába. Aztán idővel rájöttek, hogy mégsem tetszik nekik az, hogy számtalan ember bizonyos országokból elindult, hogy szerencsét és jólétet keressen nálunk, jóléti országokban. Erre fel kitalálták azt a szép szót, hogy relokációs mechanizmus, hivatkozással az európai országok közötti szolidaritásra. Magyarán: meghívták a migránsokat, aztán szét akarták osztani őket kényszer-betelepítési módszerrel, többek között hazánkba is. Ők voltak tehát a meghívók, de a számlát, azt velünk akarták kifizettetni. Erre az ötletre a magyar nép nemet mondott a tavalyi referendummal.

Most végre úgy tűnik, hogy a korábban a bevándorlók meghívásában jeleskedő Németországban a felelőtlen politikának vége van. Miután a német CDU már régóta keresi a kiutat a válságból, mostanra a német szociáldemokraták is rájöttek, hogy a fejetlen befogadás nem megoldás, hanem ehelyett másképpen kell kezelni a helyzetet. Thomas Oppermann, az SPD frakcióvezetője azt javasolta, hogy migránstáborokat kellene létrehozni észak-afrikai országokban, és az elképzelése szerint onnan csak jogalapú bevándorlás történhetne. Ahhoz, hogy a szocialisták eljussanak ehhez a megoldási javaslathoz, sajnos kellett emberáldozatokat követelő terrortámadások is, s igen, jól sejtjük, választás is lesz majd - ezért is jutottak erre a következtetésre -, hiszen Németország idén választ új szövetségi parlamentet és kormányt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Annak fényében, hogy most már Európa meghatározó országának két legnagyobb politikai pártja is követi a magyar politikát, meg szeretném kérdezni, hogy ön hogyan látja a helyzetet, végre-valahára talán Németország is az ellenőrizetlen migráció megfékezését akarja-e. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Balla Mihály képviselő úr interpellációs kérdésére Szabó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy válaszomat egy tekintélyes német gazda-

sági lap, a Handelsblatt február 4-ei cikkéből egy idézettel kezdjem. A máltai informális EU-csúcsról írtak ebben a cikkben, és itt írják: már régóta nem fordult elő, hogy Németország és Magyarország egyazon irányba húzzon a menekültpolitikában. A Líbiából Olaszországba tartó migránsok ügyében Berlin és Budapest álláspontja most olyan közel áll egymáshoz, mint amilyen közelség már régóta nem volt tapasztalható.

Valóban, körülbelül két évnek kellett eltelni ahhoz, amikor a migránsválság már nyilvánvalóvá vált, hogy igazából felfogják a nyugat-európai politikusok, hogy mivel is állunk szemben tulajdonképpen, és hogy talán a második világháború óta az egyik legnagyobb kihívását az Európai Uniónak közösen kezdjük el kezelni.

Szeretnék arra is emlékeztetni, hogy Thomas de Maizière kereszténydemokrata német szövetségi belügyminiszter menekültközpontok felállítását javasolta Líbiában és más észak-afrikai országokban. Ez az üzenet is ismerősnek hangzik.

Thomas Oppermann, a német szociáldemokraták parlamenti frakcióvezetője egy nagy cikkben állt ki Thomas de Maizière terve és a máltai EU-csúcs eredménye mellett, miszerint a tengerből kimenteteket vissza kell vinni Észak-Afrikába. Ezzel az uniópártok mellett immár vezető szociáldemokrata politikusok is csatlakoztak ahhoz a táborhoz, amelyek képviselői szerint a migrációs válságot az EU-n kívül kell kezelni.

(15.50)

A máltai csúcson a Németország által is elfogadott tíz pontban már eredményként könyvelik el azt, hogy a balkáni útvonal lezárása sikerült. A nyilatkozat kimondja: a fenntartható migrációs politika szempontjából döntő jelentőségű az EU külső határai hatékony ellenőrzésének biztosítása és az EU felé irányuló illegális beáramlás megállítása. Ezek is ismerős üzenetek.

Angela Merkel kancellár a máltai csúcs utáni sajtótájékoztatóján mondta, idézem: „Levontuk a tanulságokat a 2015-ös és 2016-os tapasztalatokból. Harcolnunk kell az illegális migráció, az embercsempészek és a maffiastruktúrák ellen.” Merkel gyakorlatilag az illegális migráció megakadályozására a migrációs partnerségek kialakítását javasolja, a migráció kiváltó okainak a leküzdését és a migránsokat kibocsátó válságövezetekkel szomszédos országok támogatását, megegyezően a migrációs válság kezdetétől következetesen, egyértelműen a magyar állásponttal.

Eközben bebizonyosodott, hogy az EU-török-megállapodás nem működik, egyértelműen nem nyújt teljes körű védelmet a migránsáradat ellen, ehelyett Németország gyakorlatilag egyre hangosabban kritizálta Törökországot, a török partnert. Most már Németországnak és Brüsszelnek is be kell látnia, hogy illuzórikus csupán erre a török-EU-megállapodásra alapozni a migrációs politikát. Ehelyett el kell ismerni azt, hogy a nyugat-balkáni migrációs útvonal blokkolása elengedhetetlen feltétele, hogy a déli határzár meg legyen erősítve, ahogy azt hazánk mindig is képviselte. Ez a valós út, és ezt kell képviselni Európának is.

Ugyanakkor fel szeretném arra is hívni a figyelmet, hogy Merkel kancellár a tartományi miniszterelnökökkel folytatott február 9-ei találkozáján azt hangsúlyozta, hogy az elutasított menedékkérők kitoloncolásának a következetes végrehajtása nagyon fontos, és fel kell gyorsítani a kitoloncolásokat. Jelenleg Németországban körülbelül a menedékjogi kérelmeknek a 40 százalékát utasítják el. Gyakorlatilag, ahol nem állapították meg, hogy védelemre szorultnak a migránsok, azoknak az embereknek el kell hagyniuk az országot.

Horst Seehofer CSU-elnök, bajor miniszterelnök Orbán Viktor miniszterelnökkel egyetértve már régóta következetesen sürgeti Európa külső határvédelmének a megerősítését és a külső határokon végrehajtandó menekültügyi eljárások feltételeinek megteremtését. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem lesznek hálások azért, hogy a kezdetektől fogva igazunk volt, de én úgy érzem, hogy azzal, hogy egy irányba megyünk, mindenképpen közelebb jutottunk a megoldáshoz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Balla Mihály képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választát. Természetesen elfogadom, különösen azért, mert egyrészt Magyarország az elmúlt években nagyon következetes politikát folytatott az illegális bevándorlással szemben, másrészt volt egy fontos támogatása is ennek a politikának, amikor 3,3 millió magyar ember támogatta azt az elképzelést, amely a kényszer-betelepitések ellen szóló referendumon megerősítette azt az álláspontot, amit a kormány és a parlament kormánypárti képviselői is képviselnek.

Másrészt nagyon fontos dolog, hogy olyan egyetértések születnek az elmúlt időszakban egyrészt német részről, másrészt az Európai Unió különböző tagországai részéről, amikor arról beszélünk, hogy igenis meg kell állítani ezt az áradatot, meg kell állítani azt a bevándorlási hullámot, amely talán *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* tavasszal, ha felerősödik, újabb nehéz próbát tesz egyrészt a határvédelemre, másrészt az Európai Uniónóra.

Köszönöm szépen a választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László képviselő úr, az MSZP

képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A Magyar gazdaság működőképességét komolyan veszélyezteti az egyre növekvő munkaerőhiány!**” címmel. Teleki László képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egyre többet és többször lehet hallani, hogy a magyar gazdaság működőképességét komolyan veszélyezteti a munkaerőhiány. Hosszú távon ez a helyzet, azaz a krónikus szakemberhiány nem tesz jót a gazdaságnak. Ez nagyon sajnálatos. A hiányszakmák többségére jellemző, hogy - főként pont a hiány miatt - ma már nem követelnek a munkáltatók diplomát, gyakran egy gyakorlati, célratörő tanfolyam elvégzése vagy egy OKJ-s végzettség is elég a sikeres munkába álláshoz.

Ez a jelenség sok esetben minőségromlást von maga után. A gyorsan megszerzett új tudás szükséges, de nem elégséges feltétele a jól elvégzett munkának. Ugyanis a gyakorlat és a tapasztalat hiányát semmi nem tudja pótolni. Ezekben az esetekben köszön vissza az a már köztudott tény, hogy a jó szakemberek már elhagyták az országot, és valahol külföldön, az Európai Unió valamelyik másik tagállamában keresik boldogulásukat. A szakemberhiány ma Magyarország számára már versenyképesség-hátrányt jelent. Jelenleg az informatikai világból egyes szakemberek szerint akár húszezer szakember is hiányozhat. Ez rengeteg, és ennek megfelelően a hiányzó szakembereket képtelen pótolni a felsőoktatásból kikerülő, zömében pályakezdő tömeg. Éppen ezért terjednek el mára azok az akadémiák, amelyek intenzív programokkal néhány hónap alatt megtanítják a jelentkezőket olyan szinten programozni, amivel már könnyedén el lehet helyezkedni egy-egy IT-cégnél.

Ez a tűzoltás jellegű szakemberképzés nem jelent megoldást a strukturális szakemberhiányra. Egy OKJ-s és felnőttképzéssel foglalkozó nagy multivállalkozás friss kutatásából kiderül, hogy melyek azok a szakmacsoportok, amelyek a leginkább szenvednek a munkaerőhiánytól. Ilyen munkaerőhiánnyal küszködő szakcsoport például a gazdasági, a kereskedelmi, az informatikai, a gépészeti, valamint az oktatási szakmacsoport. Ha a megyékben tapasztalható hiányszakmát nézzük, akkor azt is láthatjuk, hogy sok megyében hiány van hegesztőből, ácsból, pékből, állattartó szakmunkásból, pincérből, járműfényezésből vagy autószereléből.

Tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy a lassan hat éve folyamatosan zajló szakképzési átalakításból mikor láthatunk valódi eredményeket. Úgy tűnik, hogy hat év alatt sem sikerült megoldani a kormányzatnak, hogy a szakképzés olyan szakembereket és akkora mennyiségben juttasson a munkaerőpiacra, ami a gazdaság számára elvárható lenne.

Meddig lesz Magyarország gazdasága versenyhátrányban az egyre növekvő szakemberhiány miatt?

Várom a megtisztelő választát. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Világszerte, így Európában is a munkáltatók számottevő részének okoz nehézséget, hogy megfelelő munkaerőt találjon, és ugyancsak globális trend, hogy ezen belül a szakmunkás munkaköröket a legnehezebb betölteni. Magyarországon a foglalkoztatottak közel kétharmada ilyen munkát végez. Azonban erőfeszítéseinknek köszönhetően a foglalkoztatottság és a munkavállalók számának 2010 óta tartó folyamatos növekedésével a munkanélküliek aránya 4,3 százalékra csökkent.

Szeretném emlékeztetni, ha nem emlékezne rá, hogy az önkormányzata idején ez a mutató 11,6 százalékos volt 2010-ben, a kormányváltás idején. A foglalkoztatottság tekintetében valamivel több mint 3 millió 700 ezren dolgoztak az önkormányzat idejében, most több mint 4 millió 400 ezren dolgoznak a magyar munkaerőpiacon. Tehát mindent megteszünk annak érdekében, hogy mindenki, aki munkát akar találni, találjon is magának, és mindenfajta olyan munkaerőigényt, amit a munkaadók támasztanak a munkaerőpiaccal kapcsolatban, ki tudjunk elégíteni.

A munkaerő iránti igény következményei közé sorolható a fokozódó munkabér-emelkedés és a régióként eltérő bérszínvonal emelkedése is. A kormány a munkaerő-elvándorlás mérséklése érdekében határozott lépéseket tett, így 2010 óta a visegrádi országok közül nálunk történt a legnagyobb mértékű minimálbér-emelés, amelynek folytatása, mint ön is tudja, 2018-ban is várható, kiemelten a szakmunkás munkakörökben. E célzott béremelés hatása, a színvonalas szakmunka magasabb értékű elismerése kapcsán a szakképzésbe bekapcsolódók arányának jelentős növekedése előre jelezhető.

A kormány a gazdaságélénkítő lépésekkel párhuzamosan 2010-ben megkezdte a szakképzési rendszer fejlesztését is a szakmunkásképzés és a technikusképzés átalakításával, a szakképesítések újragondolásával és a hiányszakmára fókuszáló beiskolázási rendszer kialakításával. A kormány új intézkedések keretében 2015-től jelentősen bővítette a szakképzéshez való hozzáférés lehetőségét a felnőttoktatás kiszélesítésével, a második szakképesítés ingyenes megszerezhetőségének bevezetésével, a vállalati helyszíni duális képzési rendszer kiterjesztésével, valamint a gazdasági jelzések alapján történő új szakképesítések és szakképzések kialakításával. A kormányzat a továbbiakban a következő időszakban a rugalmas alkalmazkodást segítő, rövidebb ciklusú képzések, átképzések, továbbképzések támogatására fog fókuszálni, amelyhez számottevő forrás áll majd

rendelkezésre mind a nagyvállalatok, mind a kis- és középvállalkozások számára.

(16.00)

E képzések fő célja a munkaerőhiány mérséklésén túl a magasabb hozzáadott értékű munkavégzés feltételeinek megteremtésével a termelékenység és így a versenyképesség növelése is.

Tisztelt Képviselő Úr! A munkaerőhiány jelentős csökkentése érdekében számos intézkedést vezetünk be - mint ahogy felsoroltam az előbb - az elmúlt pár évben, amelyek rövid, illetve hosszú távon mutatózó pozitív hatásokat eredményeznek és eredményezhetnek. A folyamatos erőfeszítésekkel értünk el sikereket, de természetesen van még mit tenni, így a munkaerőpiaci igényekhez alkalmazkodva rugalmasan alakítjuk a továbbiakban is a szakképzést mind az iskolarendszerű képzés keretein belül, mind pedig a felnőttképzés keretein belül, úgyhogy az a kérdés, amit ön feltett (*Korózs Lajos: ... az nem kérdés.*), hogy hogyan tudjuk biztosítani a munkaerőigényt, a munkaerőpiacon fellépő munkaerőigényt, szerintem biztosítva van, és ezért nem kell aggódnia.

Még egy számot hadd mondjak önnek, amelyik érdemes az összehasonlítás tekintetében: 2008-2009-ben körülbelül ugyanannyi üres álláshely volt a magyar munkaerőpiacon, mint manapság, tehát semmivel sem feszítettebb a munkaerőigény, mint annak idején az önök kormányzása idején volt. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Teleki László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni választát, mert nincsen tisztában azzal, hogy mondjuk, az Ormánságban vagy bármelyik területen az országban milyen problémák vannak, és nem akarnak azonosulni azokkal a problémákkal, amelyek az országban tapasztalhatók. Tessék eljönni vidékre, és meglátja, hogy a foglalkoztatási helyzet milyen! (*Cseresnyés Péter nevet. - Dr. Rétvári Bence: Ott lakik!*) Nem nagyon láttam Nagykanizsán az államtitkár urat most már három hete, tehát innentől kezdve én azt gondolom, hogy fontos lenne olyan területekre is ellátogatni, ahol valóban feszített a munkanélküliség, és a szakézés hiánya jelen van a térségben.

Ezért tehát ezt a választ nem lehet elfogadni, és azt gondolom, hogy nemcsak az államtitkár úr választát, hanem egy figyelmeztető jelet is kell mondanom a kormányzat fele, hogy ne hagyják cserben azokat a választókat, akik önökre szavaztak, legalább azokat ne hagyják, mert önök őket is cserben hagyták az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallottuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

16 óra 3 perc van, ezzel az interpellációk végére értünk. Most két perc technikai szünetet rendelék el annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaim, akik halaszthatatlan hivatalos ügyeik intézése érdekében elhagyják az üléstermet, azt minél gyorsabban meg tudják tenni, és hogy azután az **azonnali kérdések órája** zavartalanul folyjék. (*Rövid szünet. - Több képviselő elhagyja az üléstermet.*)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Mit gondolt Elnök Úr 2?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az alelnök urat válaszádonak, vagy megvárja az elnök úr személyes választát itt az Országgyűlésben. Ön é a szó, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megvárom elnök urat. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Vajon miért menti meg a kormányzat Farkas Flóriánt?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ. (*Teleki László igent jelez.*) Képviselő úr a metakommunikáció eszközével jelzi számomra, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszádonak. Teleki László képviselő úr é a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Számtalanszor feltettem azt a kérdést, hogy Farkas Flóriánnal mi fog történni. Számon fogják-e kérni az 1,6 milliárd forintot, amit el-tüntetett az Országos Roma Önkormányzat vezetésétől. Önök soha nem adtak egy olyan választ, amellyel megnyugtatták volna a közvéleményt, hogy igen, ezzel a kérdéssel komolyan akarnának foglalkozni. Elmondtam már számtalanszor, hogy ez a kérdés nemcsak azért fontos, mert büntetőjogilag mit fog eredményezni az a lopás, amit lehetett tapasztalni az Országos Roma Önkormányzatban,

Farkas Flórián vezetésével, hanem a közvélemény megnyugtatása is fontos. Ma mélyponton van a magyarországi cigányság megítélése az országban, és ez köszönhető önöknek, köszönhető annak a kormánynak, amit önök végrehajtottak ebben az ügyben.

Ebben az ügyben ugye, nem mondtak a-t és b-t, és nem tudja azt a társadalom, hogy mi ez a Farkas Flórián-féle lopás. Egyetlenegy tudnak, hogy a cigányok lopnak, ha pénzt kapnak a kezükbe.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én kérdem önt - nagyon komoly embernek tartom -, hogy megpróbálja-e megnyugtatni azokat az állampolgárokat, akik most, ebben a pillanatban nem látják más mögött, csak azt, hogy Farkas Flórián, egy roma ember lopott, és ezzel az általánosítás nagymértékben elkezdődött. Tehát ezért mondom azt, hogy mélyponton van az a dolog, amiről beszélek. Tehát nem lehet ma Magyarországon egy olyan helyzetet kialakítani, illetve lehet, mert önök megpróbálják ezt megtenni, hogy még jobban elítéljék azt a magyarországi roma közösséget, akiknek egyébként is elég nagy a beilleszkedési problémája akár a foglalkoztatásban, akár az oktatásban, akár pedig az egészségügyi ellátórendszerekben. Önök tehetnek arról, hogy ma az oktatás olyan helyzetben van, amilyenben van, mert a megítélése a magyarországi romáknak Farkas Flórián miatt olyan, amilyen.

Ezért én kérem államtitkár urat, kérem a kormányt, hogy változtassa meg azt a politikát, amit eddig képviselt Farkas Flóriánnal szemben, és valós eljárást kezdeményezzenek, olyan eljárást, amellyel lehet bizonyítani azt, ha bűnös valaki, és azt is, hogyha nem. Mert ez a legfontosabb eleme ennek a dolognak.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány számára az is prioritás, hogy az Országos Roma Önkormányzat működőképessége is megmaradjon. Ehhez is nyújtott támogatást az elmúlt év második felében vagy legvégén. Fontos, hogy ebben a működésfenntartásban maga az Országos Roma Önkormányzat is lehetőségéhez mérten hozzájáruljon a saját ingatlan vagyonának részbeni értékesítésével, és az is fontos, hogy azok a programok, amelyek felzárkózási programok, és jórészt roma származású, cigány származású embereket tudnak segíteni, azok is jól fussanak.

Én ketté is választanám azért itt a különböző megítéléseket. Lehet, hogy valakinek egy-egy emberről van egyfajta elképzelése, de az nem jó, ha azt egy egész közösségre vetíti ki. Azt hiszem, hogy ebben a kérdésben nem kell különösebben magyaráznom, hogy ez miért fontos. Én nem tudok arról, hogy Far-

kas Flóriánnak bármilyen eljárásban a felelősségét megállapították volna. A mi minisztériumunk, amikor volt egy európai uniós program, ott több vizsgálatot is elindított, tíz-tizenkettőt vagy még annál is többet, ott megállapítottak különböző szabálytalanságokat, a tárcánk el is állt ettől a támogatási projektől, de személyi felelősséget Farkas Flórián esetében nem állapított meg. Én legalábbis erről nem tudok; ha ön mást tud, a viszonzásában, kérem, mondja el.

Ugyanakkor fontos, hogy ezek a programok, amelyek cigány embereket is segítenek és amúgy is a társadalom peremén élő embereket segítenek, azért eredményesek. Hiszen, ha megnézzük, hogy a 17 évesnél fiatalabbak körében mennyien vannak kitéve a szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázatának, ez 2013-ról 2016-ra 43 százalékról 33 százalékra csökkent. Ez egy látható eredmény. Az óvodába járó gyerekek aránya nőtt 87,8-ról 90,2 százalékra. A „Biztos kezdet” gyerekházak sikeres felzárkózási projektnek mondhatók, hiszen 14 ezer gyermek legalább egyszer megfordul bennük, olyan gyerekek pedig, akik minimum négyszer látogatták havonként, ők is 9278-an voltak, közülük az öt év alattiak 8767-en, ezek mind-mind sikeres felzárkózási projektek. Szerintem ezeket is mindenképpen figyelembe kell venni, és el kell ismerni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, és kérem, hogy majd ügyeljen az időkeretére. Egyperces viszonzásra Teleki László képviselő úré a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, szándékosan félre akar érteni. Én nem büntető jelleggel keresem a felelősségét ebben a pillanatban, nem a mi dolgunk politikusoknak, hanem önöknek, a kormányon lévő politikusoknak a felelőssége az, hogy ha valakiről ilyen kiderül, nem is kiderül, hanem elindul egy ilyen sajtóhír, itt a parlamentben számtalan felszólalás volt, akkor önöknek, azt gondolom, politikai felelősségük, hogy számonkérjék vagy éppen visszavonják azokat a megbízásokat, amelyeket kiadtak. Nagyon sok politikusnál megtörtént az, hogy ha rávetült a fény vagy az árnyék *(Dr. Rétvári Bence: Nem mindegy!)*, akkor mindjárt vissza lett vonva akár a mandátuma, akár pedig a megbízatása.

Önök ezt nem teszik meg, tehát politikai felelőtlenséget követnek el ebben a dologban, mert ha egy másik civil szervezetnél történe ugyanilyen helyzet, ott, gondolom, olyan vizsgálatok kezdődnének el, amiket önök mindenképpen figyelemmel kísérenének, és kérnék is, hogy figyeljenek oda még jobban a hatóságok, ebben az esetben viszont nem teszik meg, és ez elszomorítja a magyarországi cigányságot, de egyébként a többséget is elszomorítja, mert az álta-

lánosítás így nagymértékben tovább folytatódhat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy még mondjak dolgokat, hogy miért vállaljuk a felelősséget. Vállaljuk a felelősséget azért, hogy a roma fiatalok között a korai iskolaelhagyók aránya 2013-15 között 64 százalékról 59 százalékra csökkent. *(Moraj az MSZP soraiban.)* Azért is vállaljuk a felelősséget, hogy az Útravaló-ösztöndíjprogramban 13 270 hátrányos helyzetű diáktanuló tudott segítséget kapni *(Közbeszólások az MSZP soraiból: A kérdésre válaszolj! - Hol a pénz?)*, 50 százalékuk roma származású.

Azért is, hogy a keresztény roma szakkollégiumi hálózatban most már nem 114, hanem 296 fő hátrányos helyzetű, elsősorban roma hallgató tud tevékenykedni, és azért vállaljuk a felelősséget, hogy a foglalkoztatott nélküli háztartásban élő 18-59 évesek aránya, akiknél tehát nem volt munka, a roma népesség körében ez 48 százalékról 29 százalékra csökkent. Ezekért a pozitív fejleményekért örömmel vállaljuk a felelősséget.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Várható-e paradigmaváltás?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Fazekas Sándor miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét az Országgyűlésben. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, de megvárom miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Meghallják-e az érintettek szavát?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Vágó Sebestyén képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszádnak, ezért öné a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Újabb összeesküvést lepleznék le, titkos összeesküvést lepleznék le. Ahogy a Népjóléti bizottság szocialista alelnöke, úgy én is megkaptam a védőnök levelét. Itt jelzem, hogy több mint 400 levelet kaptam az érintett és a területen dolgozó védőnői szolgálat alkalmazottaitól. Méltányolható és elfogadható az a kérés, amivel hozzánk fordultak, és méltánytalan és igazságtalan az a helyzet, ami jelenleg fennáll. Körülbelül 5 ezer dolgozóról beszélünk, akik egészségügyi alapellátást látnak el az országban, és ők mégsem az egészségügyi bértábla alapján kapják a fizetésüket, hanem annál alacsonyabb fizetésben és bérben részesülnek.

Néhány számot említenék: ha átlagot nézünk, akkor körülbelül egy területen dolgozó védőnő ma 80 ezer forinttal kap kevesebbet, mint az ugyanazzal a végzettséggel rendelkező, ugyanazzal az évvel rendelkező és ugyanabban a kategóriában lévő egészségügyi alkalmazott kolléganője. Ez 80 ezer forintot jelent. Úgy gondolom, hogy méltányolható a kérésük, hogy ők is az egészségügyi bértábla alapján kerüljenek besorolásra, a bérüket ez alapján kapják.

Miért lényeges és méltányolható ez? Azért méltányolható, mert az elmúlt időszakban nagyon sok törvénymódosítás történt, aminek következtében - akár mint a gyermekvédelmi jelzőrendszer részei is - pluszfeladatokat kaptak, pluszfeladat járul rájuk, és pluszfeladatokat kell ellátniuk. Nagyon fontos és nélkülözhetetlen részei a gyermekvédelmi jelzőrendszernek, ez is ok arra, ez is indok arra, hogy méltányolják az ő munkájukat, és az igazságtalan helyzetet, amiben ők részesülnek, feloldják.

A múlt héten határozati javaslatlall éltünk képviselőtársaimmal együtt, amelyben pont ezt kértük, hogy az ő besorolásuk és bérük az egészségügyi bértábla alapján történjen, a fizetésüket ez alapján kapják. Ez éves szinten 4-5 milliárd forintos többletkiadást jelent az államkassza számára. A konkrét kérdésem az, hogy elfogadják-e ezt a javaslatunkat és támogatják-e azt az indítványunkat, hogy a területen dolgozó védőnők is az egészségügyi bértábla alapján kapják a fizetésüket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is a kormányzat, ahogy már ez a mai napon is elhangzott, valóban egy hungarikumként, egy nagyon fontos intézményként tekint a védőnői hálózatra.

ra, és törekedett arra az elmúlt években, hogy a védőnők számára, amikor volt erre többletköltségvetési lehetőség, többletfinanszírozást tudjon nyújtani, és ezt, ahogy elmondtam, és még el is fogom mondani, meg is tette évről évre.

Nekem csak két kérdésem lenne. A Jobbik miért nem támogatta eddig soha, amikor a védőnők finanszírozását emeltük? A másik kérdésem pedig az, hogy nyilván ez a kérdés most azért merül föl, mert az egészségügyben dolgozó orvosok, az egészségügyben dolgozó ápolók nagymértékű béremeléseket kapnak, és emelkedik az egészségügyben dolgozók bére, és ezért nyilván a védőnők, akik a házi orvosokhoz hasonló finanszírozási formában vannak, nem voltak korábban sem a bértábla részei, hanem a korábbiakban is ilyen feladatfinanszírozásban, más rendszerben voltak, a házi orvosokéhoz hasonló rendszerben, ők is látják, hogy az egészségügyben dolgozóknak milyen szépen bővül-bővül évről évre a keresete.

Nyilván ez egy hosszú folyamat, sokat kell még tennünk ezen a téren, nem fogunk 2019-re sem beérni a célba a négyéves béremelési program kapcsán, de a Jobbikot azért megkérdezném, hogy miért nem támogatta az egészségügyi béremeléseket a korábbiakban. Miért nem támogatta azt, amikor ápolóknak vagy orvosoknak kellett volna bért emelni? Miért szavazta le eddig az összes védőnői béremelést? Majd most fölállnak, és azt mondják, hogy magasabb bért kérnek a védőnőknek.

Önöknek soha egyetlenegy támogatásuk se volt abban a folyamatban, amikor a védőnők finanszírozását országos szinten 17 milliárd 965 millió forintról 25 milliárd 28 millió forintra emeltük. 7 milliárd 63 millió forint, amivel most többet költünk a védőnői finanszírozásra, mint költöttünk akkor, amikor a Jobbik bekerült a parlamentbe, mégis a Jobbik soha, egyszer sem támogatta ezeket az emeléseket. De mi ezt a továbbiakban is folytatni kívánjuk, akár támogatja a Jobbik, akár nem, mind az egészségügyben, mind máshol, sőt, ahogy ma elhangzott, garanciát is akarunk arra, sőt nem akarunk, garanciát is hoztunk az elmúlt évben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* rendelet formájában arra, hogy ezt a többletet közvetlenül meg is kapják a védőnők. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Vágó Sebestyén képviselő úr a szó. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Én úgy tudtam, hogy a házszabály szerint az azonnali kérdés az a műfaj, amelyben a képviselő a minisztériumot, akár a minisztert vagy egy államtitkárt kérdez, nem fordított esetről van szó. Mi a költségvetést nem támogatjuk, a költségvetést nem tudtuk elfogadni, és ennek a része ez az emelés, ezért nem tudtuk támogatni. Meltányolható a kérés, hogy mivel egészségügyi alapellá-

tást látnak el, ezért az egészségügyi bértábla szerint kapják a fizetésüket.

Nagyon jól tudja államtitkár úr is, hogy milyen bérfezültség van a szociális ellátórendszer mellett a védőnői szolgálatnál is, nagyon jól tudja ön is, hogy a bérminimumot, a 161 ezer forintot, mire elérik, addigra hány évet kell dolgozniuk. A több éve a terepen dolgozó védőnő ugyanannyit keres, mint az akkor a szakmába belépő pályakezdő kolléganője. Konkrét kérdést tettem föl, konkrét választ vártam, konkrét választ nem kaptam.

Kérem államtitkár urat, válaszoljon egyenesen, nyíltan: támogatják-e azt, hogy a védőnők az egészségügyi bértábla alapján az őket jogosan megillető bért kapják meg vagy nem? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat is. Parancsoljon!

(16.20)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha az elmúlt években jobbikos kormány lett volna, a védőnők finanszírozására 7 milliárd 63 millió forinttal költenénk kevesebbet. A Jobbik nem támogatta semelyik intézkedésünket, sem azt, amikor 2012-ben a pontértéket növeltük 279-ről 315 forintra, sem azt, amikor 2013-ban átlagosan 13 800 forintra emeltük a területi védőnői finanszírozást, sem a 2014-es 28 400 forintos, összességében 1,75 milliárd forintos támogatást, sem a tavalyi 2 milliárd forintos többletet, ami 30-35 ezer forintot jelentett.

Szeretnénk mi is ezt tovább folytatni, szeretnénk még nagyobb mértékben emelni. Nyilvánvalóan az is kérdés, és meg lehet vitatni, hogy ezt a házi orvosokhoz hasonló vagy a kórházi orvosokhoz hasonló rendszerben kapják meg. Az egyik nyilván egy szolgáltatón keresztüli finanszírozás, a másik egy bértábla szerinti finanszírozás. A lényeg az, hogy többet fordítsunk erre. Mi ezt 2 milliárd forintra megemeltük, és a következő években is meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mi a magyarázat?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Személyesen kérem a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatatom önt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért fél a kormány a népszavazástól a bővítéssel kapcsolatban?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ha miniszter úr nem sértődik meg, a frakcióvezető-helyettes asszony azt kérte tőlem, hogy személyesen a miniszterelnök úrtól kérjünk választ, tehát megvárnánk. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatatom önt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell a kérdésre válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Az élelmiszerminőségen túl másban is hátrányban vagyunk Nyugat-Európához képest”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól fogja kérni a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elfogadom államtitkár urat, köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszter úr több alkalommal hívta fel a figyelmet az elmúlt időszakban arra az élelmiszer-biztonsági, élelmiszerminőségi botrányra, hogy Nyugat-Európában egyszerűen eltérő az a minőség, amit a forgalmazók kapnak.

Arra szerettem volna felhívni a figyelmet az azonnali kérdéssel, hogy az élelmiszerláncban belül sok más eltérés is van Nyugat-Európához képest. Többek között ilyen eltérés az, hogy az élelmiszeriparban megközelítőleg a jelenlegi minimálbérhez képest minimum négyszeresét keresik azok a nyugat-európai dolgozók, akik ugyanazokat a termékeket előállítják nagyon sok esetben. Nyilvánvalóan itt nemcsak arról van szó, hogy a multinacionális cégek hogyan és milyen körülmények között, milyen

összetevőkkel, az adott nemzeti szabályozáson belül milyen háttérrel valósítják meg a szállítást, hanem arról, hogy kik teszik ezt meg. Mitől van az, hogy elvárnánk azt, hogy egyféle minőséget képviseljenek ezek a multinacionális élelmiszergyártók Magyarországon, de nem is törekszik arra a magyar kormány, hogy itt az ebben az iparban dolgozók is ugyanolyan jövedelmet kapjanak? Az a kérdésem, miért van az, hogy ha elvárjuk az élelmiszeriparban az azonos minőséget, akkor nem próbáljuk biztosítani a munkavállalóknak az azonos bért.

A Lehet Más a Politika sokszor felhívta a figyelmet arra, a mai nap folyamán is egy interpellációban megpróbáltam felhívni a figyelmet arra, hogy a Fidesz-KDNP-nek az a foglalkoztatáspolitikája, amely alapvetően a közmunkára, illetve a multinacionális cégek magyarországi leányvállalataira alapozza a foglalkoztatást, egy elhibázott stratégia, hiszen tartósan az alacsony munkabért tervezi a magyar munkavállalóknak. Alapvetően úgy látszódik, hogy ebből csak akkor lesz kilépés, ha Magyarországon a minimálbér eléri a minimálisan 1500-1600 eurós mértéket, és akkor részben van esély arra, hogy ugyanolyan szinten megfizetett emberek állítsák elő ezeket az élelmiszereket, részben pedig hozzájárulhat a vidék elnéptelenedéséhez, a belső migrációhoz, illetve a magyar állampolgárok külföldre való kimeneteléhez is ez a folyamat.

Tisztelettel kérdezem, mikor várható az, hogy ebben történik érdemi lépés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Csepreghy Nándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, ahogy ön arra felhívta a figyelmet, az elmúlt hetek közbeszédjét nagyon komolyan meghatározó téma az, hogy a nagy nyugat-európai élelmiszer-előállító cégek milyen minőségű élelmiszereket forgalmaznak a kelet-közép-európai és a nyugat-európai piacon. Egyre több olyan korábbi vélekedés nyer visszaigazolást, hogy annak ellenére, hogy a termékek árában és csomagolásában semmilyen különbséget nem lehet találni egy magyar és egy osztrák bevásárlóközpont polcán található termék között, a két termék minőségében mégis jelentős különbség van. Tehát az a különbség, amit Nyugat-Európában is lehet látni az életszínvonal vagy adott esetben a kereseti viszonyok között, az a termékek árazásában semmiképpen nem jelenik meg.

Azonban én azt gondolom, hogy itt semmiképpen sem szabad összekeverni a kereskedelmi hálózatok foglalkoztatásának és bérvizonyainak a kérdését a kereskedelemben érintett termékek forgalmazásának a kérdésével. Ez valóban egy jó kérdés, nem véletlenül nyúlt hozzá a kormányzat tavaly is a minimálbér emelésével a bérvizonyokhoz. Azonban ez

egy háromoldalú megállapodás eredményeként jött létre, amelyben a munkaadók, a munkavállalók és a kormányzati szereplők is részt vettek. Mi azt gondoljuk, hogy a bérek kérdése alapvetően egy foglalkoztatási és szabadpiaci kérdés kell legyen. Az állam az adott költségvetés mértékéig, az adott költségvetés mozgásteréig mindig a járulékokon keresztül tud hozzájárulni ahhoz, hogy a piaci szereplők valóban olyan bérvizonyokat teremtsenek, ami szükség szerint azt a különbséget, ami ma a nyugat-európai és a kelet-közép-európai bérvizonyok között megtalálható, valamilyen szinten megpróbálja csökkenteni. Azt gondolom, hogy az a különbség, hogy milyen bérvizonyok vannak Nyugat-Európában és Kelet-Európában, sokkal később lesz feloldható, mint az, hogy az egységnyi bérből, amit megkeresnek az emberek Kelet-Közép-Európában vagy Nyugat-Európában, milyen életszínvonalat tudnak maguknak garantálni. Utóbbit a kormányzat szempontjából vagy a jóléti intézkedések szempontjából sokkal fontosabbnak tartom.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egypérfesz viszonzásra Sallai R. Benedek képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen tisztelt Államtitkár Úr! Ön a válaszában arra céloz, hogy semmi köze nincs annak, hogy a magyar emberek mennyit keresnek, hogy milyen élelmiszeripari termékeket tudnak megfizetni. Az alapvető koncepció a kérdésben arra vonatkozik, hogy vajon elvárható-e és kezelhető-e az, hogy amit önök el szeretnének érni, hogy ugyanazt az élelmiszer-minőséget, ugyanazt a termékínálatot nyújtsák a multinacionális cégek Magyarországon is, mint Nyugat-Európában, meg lehet-e úgy valósítani, hogyha sem az ezt előállító dolgozók nem kapják meg ugyanazt a jövedelmet, mint nyugat-európai kollégáik, sem a magyar piacon a vásárlóerő nem rendelkezik ugyanazzal a tőkeháttérrel.

Az alapvető állításunk az, hogy jó minőségű, egészséges élelmiszer-ellátás Magyarországon akkor lesz lehetséges, ha a piac előtérbe helyezi az egészségmegőrző fogyasztási kultúrát. Ez akkor tud megvalósulni, ha tisztességes béreket kapnak, nem pedig az árpreferencia fogja meghatározni elsősorban a vásárlási dolgokat. A kérdés nyilvánvalóan túlmutat azon a kettős mércén, ami Nyugat-Európában van, de az állításunk alapvetően az, hogy mindaddig, ameddig a magyar emberek szegények, és nem keresnek annyit, mint nyugat-európai kollégáik, nem várható érdemi előrelépés sem az élelmiszer-minőségben, sem a -forgalomban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egypérfesz viszonzásra Csepregy Nándor államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úrral teljes egészében egyetérték, de a logikai okfejtése akkor lenne igaz, ha ma ugyanazoknak a termékeknek az árában jelentős különbség lenne a magyar és az osztrák, illetve a magyar és a német összevetésben, mint amely termékeknek a minőségében különbség van. Ma nem ezt látjuk. Ma azt látjuk, hogy ugyanaz a termék ugyanabban a csomagolásban, ugyanakkora mennyiségi kiszerezésben ugyanannyiba kerül Magyarországon, mint Ausztriában, de a minősége nagyban különbözik ettől.

Azt a vitát érdemes lefolytatni, amit ön is mond, hogy hogyan tudja egy kormányzat különböző programokkal, akár adópolitikai intézkedésekkel, akár más intézkedéssel az egészségesebb élelmiszerek irányába eltolni a fogyasztókat, de a vita lényege most az, hogy megtehetik-e azt a multinacionális vállalatok, hogy ugyanazt a terméket ugyanazért az árért rosszabb minőségben forgalmazzák Magyarországon. A kormányzat szándéka, és azok a javaslatok, amelyeket ma, illetve a közeljövőben a parlament tárgyalni fog, pont arról szól, hogy hogyan tud egy kormányzat a különböző rendelkezésére álló eszközökkel ennek gátat szabni. Ehhez majd kérni fogjuk az LMP támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt továbbmennék, engedjék meg, hogy innen e helyről is üdvözljem Sándor, József és Benedek nevű képviselőtársainkat, és Isten áldását kívánjam életükre. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Répássy Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Hogyan tudjuk megvédeni nemzetközi fórumokon a jogi határzár intézményét?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja államtitkár urat válaszádnak. Répássy Róbert képviselő úré a szó.

(16.30)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Március 14-én az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéletet hozott, és fejenként 10 ezer euró, azaz több mint 3 millió forint igazságos elégtételre kötelezte Magyarországot, amiért két bangladesi menedékkérőnek egy napot kellett várakoznia a menedékkérelmének elbírálására a röszkei tranzitónában. Jól hallották képviselőtársaim: nem hónapokig vagy évekig kellett várniuk a menedékkérőknek, mint nyugat-európai vagy skandináv országokban, hanem néhány órát voltak csak bizonytalanságban a kérelmük elfogadása tekintetében.

Ugyanígy a menekültügyi határozat bírósági felülvizsgálata három hét alatt megtörtént, ez idő alatt a menedékkérők már régen elhagyták Magyarország

területét, és továbbálltak úti céljuk felé. Tehát egy-napi, tranzitónában eltöltött várakozás 3 millió forintot ér a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság szerint úgy, hogy Magyarország mindenben az Európai Unió joga szerint járt el. Mind a tranzitónában való ügyintézés, mind a biztonságos harmadik ország meghatározása az Európai Unió jogával összhangban történt. Ha ez nem így lenne, az Európai Unió Bizottsága már rég kötelezettségszegési eljárást indított volna Magyarország ellen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem én, hogy ilyen körülmények között hogyan tudja megvédeni a kormány a jogi határozat intézményét a nemzetközi fórumokon, miközben, ahogy elmondtam, az Európai Unió Bizottsága nem emelt kifogást az Európai Unió egyik rendeletének végrehajtása ügyében. Az Európai Unió rendelete írja elő azt, hogy tranzitónában is lefolytatható az ügyintézés, és tranzitónában is befogadható a menedékkérelem, kijelölhető a tranzitóna a menedékkérelem elbírálásának időtartamára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadnám a szót Völner Pál államtitkár úrnak a válasza, megköszönöm együttműködésüket, és az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. Parancsoljon!

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Tessék, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, az Emberi Jogok Európai Bírósága egy kedvezőtlen döntést hozott Magyarország számára. Gyakorlatilag egy szélsőséges emberi jogi jogértelmezés útján juthatott el eddig a döntésig.

Az ítélet azonban nem végleges. Az emberi jogok európai egyezményének 43. cikke (2) bekezdése értelmében a felek három hónapon belül, jelen esetben június 14-ig kérhetik az ügynek a bíróság Nagykamarája elé terjesztését, ha az ügy az egyezményhez vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek értelmezését vagy alkalmazását érintő lényeges kérdést vagy egy, egyébként általános jelentőségű lényeges kérdést vet fel.

A képviselő úr által említett uniós szabályozás szerintünk eléri ezt a mértéket, tehát mindenképpen jogos a felülvizsgálat beterjesztése. Erről a kérelemről a bíróság öttagú bírói testülete határoz, amely az eddigi tapasztalatok alapján akkor támogatja az ügyek Nagykamara általi felülvizsgálatát, amennyiben az ügy új jogi kérdéseket vet fel, vagy az esetjog belső koherenciáját érinti, a kamara ítélete lényegesen eltér a korábbi esetjogtól, a korábban kifejtett elvek pontosításának szükségességét veti fel, esetleg európai vagy globális jelentőségű kérdéseket érint.

Álláspontunk szerint a migráció kérdése európai jelentőségű, önmagában ez is megalapozhatja a Nagykamara felülvizsgálatát. Magyarország mindig betartotta a nemzetközi szerződéseket, a jövőben is ennek megfelelően fogunk eljárni. Természetesen az ítélettel nem értünk egyet, és a felülvizsgálatot határidőben benyújtjuk. Megjegyezném még, hogy az ítélettel érintett jogi szabályozás az Alaptörvénnyel összhangban van, alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság nem állapította meg. Az Országgyűlés nemrégiben fogadta le a szigorítását, amit elnök úr is aláírt, hamarosan a Magyar Közlönyben megjelenik és hatályba lép. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces válaszra vonatkozóan meg Répássy Róbert képviselő urat.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azért is jelentős ez az ügy, ez a jogi kérdés, mert a tranzitónát úgy tudnám önöknek leírni, mint a repülőtéri tranzitvárót. Tehát mindaddig, amíg a magyar hatóságok nem engedélyezik valakinek Magyarországra való belépését, a tranzitváróban kell várakoznia. Most képzeljék el, hogy az európai emberi jogi bíróság szerint ez a tranzitónában való várakozás jogellenes fogva tartás, és ahogyan mondtam, egy nap 3 millió forintba került a magyar államnak, a magyar adófizetőknek.

Tehát arra biztatom a kormányt, hogy mindenképpen tegyen meg mindent azért, hogy megvédje álláspontunkat, mert a vége az lesz, hogy még a repülőtéri tranzitváróban várakozóknak is fizetnünk kell azért, hogy nem léphetnek be Magyarországra. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces válaszra vonatkozóan megilletti államtitkár urat is.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Ahogy képviselő úr is említette, az ítélet abszurditását bizonyítja, hogy bármelyik magyar állampolgár vállalna ennyi kellemetlenséget 3 millió forint ellenében, ha ez jogsérelemnek minősül. Hangsúlyozni kell, hogy az ítélet által megkérdőjelezett magyar szabályozás uniós jog alapján épült föl, tehát az uniós jog és az ítélet is konfliktusban áll egymással. Gyakorlatilag az ítélet megállapításai az uniós menekültügyi szabály alapvető működését veszélyeztetik. Sőt, tágabb kontextusban ez az ítélet kétségbe vonja az uniós tagállami vezetők által meghatározott, a migrációs válságkezelésre vonatkozó politikai irányvonalat is, amelynek alapja a külső határok feletti kontroll biztosítása és az illegális migrációs hullám megállítása.

Összességében tehát minden, jog által biztosított lehetőséget meg kívánunk ragadni annak érdekében, hogy meg tudjuk védeni a jogi határozat intézményét, és ezzel az Európai Unió és a magyar

állampolgárok védelmét szolgáljuk. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mik a kerékpáros fejlesztési prioritások az elkövetkezendő években?”** A válasza Fónagy János államtitkár urat kérte fel a miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Csodálkozom, hogy elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A bringásszervezetek körében elterjedt a hír, hogy a kormány 2020-ig uniós forrásokkal együtt akár több tíz milliárd forintot is fordít új bicikliutakra, a meglévők korszerűsítésére, az európai hálózatba való bekapcsolásukra, és a kerékpáros-barát infrastruktúra fejlesztésére. A tavalyi év folyamán Szászfalvi László képviselőtársam a balatoni bringakör és az Atlanti-óceántól a Fekete-tengerig futó, Franciaországtól Bulgáriáig tíz országon, így hazánkban is átívelő EuroVelo, vagyis az európai kerékpárút-hálózat 6-os számú kerékpárút magyarországi szakaszának felújítása ügyében kérdezte a minisztériumot.

Én most az egyéb fejlesztések ügyében fordulnék államtitkár úrhoz. Ezek között kiemelkedő a Balaton-Fertő tó-bicikliút és a Tisza-tavi régió kerékpárútjának kiépítése, illetve az EuroVelo 14-es út magyarországi szakaszának megépítése is. Az utóbbi annyit jelent, hogy az Őrségtől Zalaegerszegen, a Balatonon, Egeren, a Tiszántúlon és Debrecenen át hazánk kerékpárútjai két európai hálózatba is bekapcsolódhatnak. A Tisza-tavi régió azért lehet különösen fontos, mert a térségben mintegy 300 ezer vendégéjszakát töltenek a látogatók évente.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kerékpárút-hálózat egységes rendszerré fejlesztése, a régi és az új utak összekötése a korábbi célokat szolgálja. Éppen ezért kérdezem tisztelettel önt, mik a kerékpáros fejlesztési prioritások az elkövetkezendő esztendőkből. Mekkora összeg fordítható kerékpárút-hálózat kiépítésére és fenntartására 2020-ig? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A terület- és településfejlesztési operatív program keretében elsősorban a hivatásforgalmi célú kerékpáros fejlesztésekre van lehetőség. A pályázati kiírás nagy hangsúlyt fektet a hálózat kialakítására, fontos szempont, hogy a meg-

lévő kerékpáros-létesítményekhez kapcsolódjanak, bővítve ezzel az egész kerékpárút-hálózatot.

(16.40)

A 2020-ig terjedő költségvetési időszakban nagy hangsúlyt kap a turisztikai célú kerékpárutak fejlesztése. Több program is megvalósul. A teljesség igénye nélkül: bezárjuk a Tisza-tavi kerékpáros kört, a hiányzó Tiszafüred-Poroszló közötti szakasz engedélyezési rendelkezésre állnak, várhatóan már az idén elkezdődik, és 2018-ban befejeződik a kivitelezés.

Az új nemzetközi kerékpáros-útvonal, az EuroVelo 14 fejlesztéséről szóló pályázatot jelenleg az Európai Kerékpáros Szövetség bírálja el. Kedvező döntés esetén megindulhat a fejlesztés előkészítése. Első lépcsőben kis forgalmú utak kijelölése várható, a későbbiekben pedig önálló építés is tervben van.

A Fertő tó és a Balaton között Fertőd és Keszthely összeköttetésére 131 kilométer hosszan jelöltünk ki kerékpáros-útvonalat, amellyel Magyarország két turisztikailag kiemelt térsége között jön létre a kerékpáros kapcsolat. A fejlesztés elsősorban itt is a kis forgalmú utak felhasználásával és a kitáblázással még az idén megvalósul.

A többről engedelmével a további egy percben szólnék. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy percre megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. A Kereszténydemokrata Néppárt kiemelkedően fontosnak tartja a közlekedés- és fejlesztéspolitikában a környezetkímélő, egészséges, a túlsúlyfolt közutak terhelését mérséklő és a családok életében jó és tartalmas időtöltésnek számító kerékpározás ügyét. Persze tudjuk, hogy a fejlesztések és az utak építése nem történhet meg a vakvilágban. Fontos, hogy mind Magyarországon, mind az európai kerékpárút-hálózatokhoz kapcsolódva a tervezés és a kivitelezés egy hosszú távú koncepció részeként valósuljon meg, és ezáltal olyan gerinchálózat alakuljon ki, amellyel számottevően javulhatnak és bővíthetnek a szabadidős kerékpározás nyújtotta lehetőségek.

Államtitkár úr válasza arról győzött meg, hogy a közeljövőben is igen jelentős fejlesztések várhatók. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Államtitkár úr ígerte, hogy folytatja egy percben még.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A turisztikai és hivatásforgalmi célú kerékpáros fejlesztések megvalósítására 2020-ig várhatóan mintegy 90-100 milliárd forint áll rendelkezésre. A keretösszeg forrása több uniós program és a „Modern vá-

rosok” programja. Az országos törzshálózathoz tartozó kerékpárutak üzemeltetését 2017. január 1-jétől a Magyar Közút vette át. A szervezet a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal évente kötendő támogatási szerződés keretében végzi a kerékpárutak üzemeltetését és a szükséges felújításokat. Így nemcsak bővül a hálózat, hanem a már megépült szakaszok biztonságos közlekedésre alkalmas állapota is megőrizhető. Úgy gondolom, hogy ez az egész témát illetően igen jelentős előrelépés. Köszönöm a Ház és a képviselő úr figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért mindig a nyugdíjasokat sanyargatják?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat kérte fel. Elfogadja-e a válaszadó személyét? *(Jelzésre:)* Igen. Akkor öné a szó, Horváth Imre képviselő úr.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország erősödik, nap mint nap halljuk, látjuk a közmédiában. *(Dr. Rétvári Bence: Az ATV-ben is!)* Épülnek a stadionok, gazdagnak az oligarchák. A közel 3 millió nyugdíjas sorsáról azonban kevés szó esik. Tudja, hogy az idei 1,6 százalékos nyugdíjemelés alig pár száz forintot jelent azoknak, akik alig néhány tízezer forintos ellátást kapnak? Tudja-e, hogy eközben az elmúlt hónapokban a cukor ára 22 százalékkal, a sertéshúsé 15 százalékkal nőtt, a tűzifa ára 10 év alatt négyszeresére nőtt? Ezenfelül sújtják a nyugdíjasokat a szociális ellátás terén tett szigorításai, illetve az egészségügy jelenlegi helyzete. A házi gondozás igénybevételét úgy szigorították, hogy minél kevesebb ember jusson ellátáshoz. Az idősothonokba való bejutáshoz milliós befizetésekkel írnak elő. Nem beszél a kormány arról sem, hogy több százezer nyugdíjas olyan alacsony ellátást kap, amely még a létminimumot sem éri el. Idős emberek nyomorognak ma Magyarországon úgy, hogy előtte évtizedeket ledolgoztak. De miért csak ennyivel emelkedett a nyugdíj az idén, amikor tudták, és már tavaly ősszel is tudták, hogy az idén ennél jóval magasabb lesz az infláció, tehát még az sem igaz, hogy a nyugdíjak az inflációval emelkedtek, arról nem is beszélve, hogy a költségvetésben is más szerepel.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Móring József Attila váltja fel.)

Kérdezem államtitkár urat, hogy miért nem kompenzálják ezért a nyugdíjasokat. Miért nem törődnek a kisnyugdíjasokkal? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön még nem volt itt akkor a parlamentben, amikor az ön pártja, a Magyar Szocialista Párt minden egyes képviselője kimondta itt a patkóban, az ülésorok között a véleményét a nyugdíjasok nyugdíjemeléséről, és egyenként mindenki egy név szerinti szavazásnál megszavazta, hogy vegyenek el egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól. Ez volt, azt hiszem, a legnagyobb töres a rendszerváltás utáni időszakban a nyugdíjak értékével kapcsolatban. Szerencsére 2010 után egy másik időszak következett el, persze itt is volt egy fontos, a nyugdíjasok szempontjából is lényeges intézkedés, a „Nők 40” bevezetése. Ez volt az, ahol az ön párttársai kivétel nélkül nem támogatták a „Nők 40” kedvezmény bevezetését.

De mindettől függetlenül a kormány vállalta, hogy a nyugdíjak értékét megőrzi. Ezt sikerült is túlteljesíteni, hiszen növekedett a nyugdíjak értéke, és a következő években is vállaljuk, hogy megőrizzük a nyugdíjak értékét. Olyan rendszert hoztunk létre, amelyben akár magasabb, akár alacsonyabb lesz az infláció, a nyugdíjasok rosszul nem járhatnak, de jól járhatnak ebben a rendszerben. Így volt ez elképzelhető, hogy 2010 és 2016 között 23,1 százalékkal nőttek a nyugdíjak, és ha ebből levonom az inflációt és a vásárlóérték-emelkedést nézem, akkor az 9,5 százalékos, tehát már meghaladja az egyhavi nyugdíj összegét. Mindemelllett a rezsicsökkentés egy nyugdíjas házaspár számára egy társasházi lakásban fűtéssel és meleg vizes, földgázos mérővel 88 ezer forintot jelentett, távfűtéses lakásban 83 ezer forintot jelentett évente megtakarításként, családi házban pedig 116 ezer forintos megtakarítást jelentett. *(Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból: Hogyan számoltok?)*

Az Erzsébet-program keretében viszont a nyugdíjasok számára 42 ezer embernek a '16-os évben, a megelőző években 35 ezer vagy 58 ezer embernek tudtunk teljesen alacsony érteken a nyugdíj mellett egyfajta üdülési lehetőséget, akár fürdőben lehetőséget biztosítani. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Idő, elnök úr, ezt nem bírjuk hallgatni! Idő!)* A munkahelyvédelmi akciótervre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és a többire pedig a maradék egy percben térnék vissza, hiszen elég sok intézkedést lehet felsorolni. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm, államtitkár úr. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, én azzal kezdtem a kérdésemet, hogy Magyarország erősödik, jobban teljesít. Önök hetedik éve kormányoznak, nem pozitív irányban tettek dolgokat, hanem szigorítottak. Nincs idő elmondani, hogy milyen szigorításokat hoztak. *(Közbeszólás az*

MSZP soraiból: Mit vettek el?) Például elvették a rokkantnyugdíjasok utazási kedvezményét, és sorolhatnák legalább 15 olyan szempontot, elvették a kedvezményt, s a többi, s a többi. *(Dr. Rétvári Bence: Szűcs Erika!)* Ez egy nagyon lényeges kérdés. Másként értelmezik a fogyasztói kosár, illetve az infláció viszonyát, vagy mondjam azt, hogy kiosztottak Amerikában, az Egyesült Államokban Erzsébet-utalványt, körülbelül 300 millió forintot égettek el, amit az ottani nyugdíjasok nem tudnak felhasználni.

Kérdezem államtitkár urat még egyszer: miért sanyargatja a kormány a kisnyugdíjasokat? Miért nem törődnek az idős, beteg emberekkel? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzá-lasz megilleti az államtitkár urat. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Tedd le a papírt! Őszintén beszélj!)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Látom, a képviselő úr is már elmosolyodott a saját kérdésén itt a vége felé. Tisztelt Képviselő Úr! A 13. havi nyugdíj elvétele csökkentette vagy növelte a nyugdíjak összegét? *(Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból: Visszaadtatok?)* Csökkentette. Az elmúlt időszakban, mióta a Fidesz-KDNP kormányon van, csökkent vagy nőtt a nyugdíjak vásárlóértéke? Ahogy mondtam, a nyugdíjak értéke 23 százalékkal nőtt, a vásárlóértéke 9,5 százalékkal. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Csökkent!)* Ön azt mondta, hogy csökkent.

(16.50)

Kérem, juttassa el nekem! *(Közbeszólások az MSZP padsoraiban.)* Juttasson el nekem egy számítást, bármilyen számítást! Ön azt mondta most, hogy csökkent a nyugdíjak értéke. Juttasson el egy számítást, amely ezt kimutatja! Bármilyen mértékadó számítást, ami kimutatja, hogy amit az MSZP mond most itt, az igaz. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Nem fog tudni egyet sem!

Mint ahogy az is valótlan volt, amikor ön azt mondta, hogy csökkentek a házi segítségnyújtáshoz való hozzájutási lehetőségek. Tudja, hogyan csökkentek? 40 százalékkal több ember veszi igénybe, és 100 százalékkal több gondozó gondoskodik az idősekről. *(Gúr Nándor: Ne mesélj! Ül le, Bence! Egyes!)* Megdupláztuk a házi gondozásban részt vevő gondozók számát, és 40 százalékkal többen tudják igénybe venni.

Ennyit a szocialisták hitelességéről. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: „**Mi történik az egykori pénzverde területén?**”

címmel. A miniszter úr válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat kérte föl. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi Kepli képviselő úr, hogy igen. Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hónapról hónapra derül fény újabb és újabb súlyosabbnál súlyosabb környezetszennyezési esetekre, és most egyre szeretném felhívni a figyelmet, illetve államtitkár úr tájékoztatását kérni az ügyben, ami nem kis súlyú, tekintve, hogy a VIII. kerületben, Ferencváros szívében *(sic!)*, a Groupama Aréna, a Népliget és a Heim Pál Gyermekkórház által határolt területen, a volt pénzverde területéről van szó, ahonnan a közelmúltban lakossági bejelentés alapján a csatornarendszeren keresztül különböző veszélyes és mérgező anyagok kerültek ki, nem lehet tudni, hogy milyen cég területéről, nem lehet tudni, hogy pontosan milyen folyamatok által, de tény, ami tény, hogy olyan jellegű szaghatás, bűzhatás volt az adott lakótelepen a terület mellett, amely miatt el kellett hagynia a lakását több lakónak, és ki kellett hívni a katasztrófavédelmet. A katasztrófavédelem a helyszínen vizsgálatot folytatott, illetve a Csatornázási Művek több alkalommal átmosta a csatornarendszert azóta.

Mivel tömegrendezvények látogatására is alkalmas helyszínek, gyermekkórház, autóbusz-pályaudvar és lakóövezet is van a szomszédságban, ezért nagyon fontos, hogy tisztán lásson a lakosság, hogy mi is történt, mi is történik a volt pénzverde területén, ahol tudjuk, hogy nemesfémekkel, különböző galvanizáló tevékenységgel és veszélyes anyagokkal, mérgekkel foglalkozó tevékenységű cégek is vannak. Többek között cianidokat is használnak, amik rendkívül mérgező hatásúak is lehetnek.

Ezért, hogy a lakosságot megnyugtassuk, fontos, hogy államtitkár úr válaszoljon arra a kérdésre, hogy a katasztrófavédelem mint a Belügyminisztérium felügyelete alá tartozó hatóság mit állapított meg az adott szennyezés kapcsán, és veszélyben van-e bárki az ott lakók közül, lehet-e veszélyes ez az ő életükre, egészségükre, és milyen intézkedések történtek ennek az ügynek a folyamányaként, ennek kapcsán. Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A lokálpatrióták bizonyára felkapták a fejüket. A IX. kerület a Ferencváros, a VIII. kerület a Józsefváros, és az érintett terület is a Józsefvárosban, tehát a VIII. kerületben van. De ami ennél sokkal lényegesebb, az az, hogy valóban volt egyfajta szaghatás és kismértékű anyag-, etilén-oxid-szennyezést mutattak ki, de a lakosság nem volt veszélyben egy pillanatig sem.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság volt kint a bejelentések során. A volt Állami Pénzverde területén a Metal-Art Nemesfémipari Zrt. az, amelyik küszöbérték alatti veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemnek minősül. A 20-án érkezett bejelentés alapján a mobillabor megállapította, hogy ez az etilén-oxid kimutatható, és a szaghatás kimutatható volt. A következő napon a szaghatás ismételt jelen volt, azonban akkor már a műszeres mérések veszélyes anyagot nem mutattak ki. És 23-án ismét volt egy bejelentés, amelynek során sem a veszélyes anyag jelenlétét nem mutatták ki, sem pedig szaghatás nem volt. A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság a helyszínen megjelent bejelentőket tájékoztatta a mérések eredményéről. Olyan intézkedésre, ami a lakosság védelmére irányult volna, ezeknek az eseményeknek ilyen vonzata nem volt.

Ugyanakkor a Fővárosi Csatornázási Műveket is bevonta a Katasztrófavédelmi Igazgatóság a vizsgálatba, illetve a szaghatás elhárításába. Megtörtént a csatornarendszer átmosása, illetve 11 víznyelő aknába búzzárat építettek be, így azóta ezek a hatások megszűntek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyszeres viszonzásra adom meg a szót Kepli képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Először is elnézést kérek a nyelvbőlésért a kerületeket illetően. Természetesen senki önértetét, lokálpatriotizmusát nem akartam megsérteni, sőt ellenben a helyben lakók érdekében szerettem volna ezt a kérdést feltenni, hiszen az etilén-oxid tudomásom szerint nem bír azokkal a jellemzőkkel, amire a helyben élők panaszkodtak. A keserűmandula-szag sokkal inkább jellemző a cianidokra és hasonló vegyületekre.

És ott természetesen több cég is működik. Tudjuk, hogy a Metal-Art Zrt. a legnagyobb tevékenységet végző cég ott a területen, és azt is tudjuk, hogy korábban több mint 1000 köbméter tisztítatlan szennyvíz kikerülése miatt bírság is volt a cég ellen, illetve jelenleg is környezeti kármentesítés tekintetében eljárás van folyamatban, tehát valószínűleg nem tiszta a terület, és valószínűleg jócskán van teendő, hogy abból a lakott környezetből, abból a környezetből, ahol ennyi veszélyeztetésnek kitett objektum van, egy ilyen tevékenység fokozatosan, de eltűnjön, és a mérgezés, a különböző szennyezések megszűnhessenek, és a lakosság a lehető legkisebb mértékben se legyen veszélyben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzásra adom meg a szót államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, a Metal-Art Zrt. 2006 óta rendelkezik egységes környezet-

használati engedéllyel. Ennek a módosítása többször megtörtént, és rendszeresebbek azok a vizsgálatok, amelyek a telephelyen végzett tevékenységet ellenőrzik.

A jelenlegi környezethasználati engedély 2022. január 30-áig érvényes, és valóban, a korábbi szennyeződések következtében többféle előírás is vonatkozott, illetve vonatkozik a Metal-Art Zrt.-re, amelyek visszaellenőrzése természetesen meg is történt. Jelenleg a Pest Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya az, aki az eljárást folyamatban tartja, illetve 2006. november 4-én megindította, és 2016. december 9-én közérdekű bejelentés alapján ellenőrzést is tartottak a telephelyen. A telephelyen munkát végzők tevékenységét a hatóságok folyamatosan ellenőrzik, és a lakosság biztonságát garantálják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Valóban ezt akarták?**” címmel. A miniszter úr válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm. Öné a szó, Hadházy képviselő úr.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúltban, december 31-ével megszüntették az országos egészségügyi pénztárat, április 1-jével pedig négy másik egészségügyi szervezetet, intézményt fognak megszüntetni. Meg fogják szüntetni az Országos Epidemiológiai Központot, az Országos Közegészségügyi Központot, az Országos Tisztiorvosi Hivatalt és a Nemzeti Egészségfejlesztési Intézetet is. Nem értjük ennek az okát. Tulajdonképpen az a kérdés, hogy ezt meg miért csinálják.

Kaptunk öntől már egy olyan választ, hogy nem lesznek leépítések, nem lesz létszámleépítés, ugyanannyi emberrel fogják ezt tovább csinálni. *(Dr. Rétvári Bence: Ezt nem mondtam.)* Akkor meg pláne nem érti az ember, hiszen nem értjük, hogy miért kell káoszt előidézni, ráadásul ilyen rendkívül kényes területen.

A kórokozónak, a vírusoknak nincs agya, sokszor a kormánynak sincsen, de nagyon meg tudják érteni, ki tudják használni egymás gyengéjét, első sorban a kórokozók a kormányét. Megjelent a kanyarójárvány, itt van Magyarországon is, Makón is már több mint tíz megbetegedés volt. Nem értjük, hogy egyszerűen hogy lehet ennyire jó ütemezéssel megszüntetni egy Országos Epidemiológiai Központot, járványtannal foglalkozó központot, hogyan lehet elvenni ennek a központnak a szakmai hátterét, és miért kell otthagyni egyedül a laborhátteret.

A második kérdésem szakmai kérdés. Ellenőrizték-e önök, hogy a határközeleli kórházakban milyen az orvos kollégák átoltottsága, milyen intézkedéseket kell hozni, hány embert kell beoltani, kaptak-e ezek a megfelelő védekezéshez szükséges eszközöket? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(17.00)

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A hasonlatait nem kommentálnám, de azt fontosnak tartom leszögezni, hogy ez a kormányzat elkötelezett a bürokráciacsökkentés mellett. Márpedig a bürokráciacsökkentés fontos lépései, hogy bürokratikus intézményekből kevesebb legyen, és nyilván a kevesebb intézmény utána kevesebb bürokratát is igényel.

Ez egy hosszú folyamat láthatóan. A kormányzat az elmúlt években lépésről lépésre haladt. Ugyanilyen hangokat hallottunk akkor, tisztelt képviselő úr, amikor létrejöttek a kormányhivatalok, hogy ez nem fog működni, leáll a közigazgatás, nem lesznek elintézve az ügyek.

Az ügyek el lettek intézve, működik a közigazgatás, a megyei kormányhivatalok, és a megyei kormányablakok pedig, azt hiszem, főként a kormányablakok mindenki meglegedésére szolgálnak, hiszen sokkal gyorsabban tudnak ügyet intézni. Ha valaki lakcímkártyát akar, vagy bármilyen más ügyintézészt akar véghez vinni, kényelmesebben, európai körülmények között, XXI. századi körülmények között teheti meg.

Ennek több lépése van. Ennek egyik most éppen folyamatban levő, részben már megvalósult, részben a következő hetekben-hónapokban megvalósuló része a háttérintézmények számának csökkentése, és azon háttérintézmények, amelyek jobban működtethetők minisztériumi berkeken belül, vagy jobban működtethetők integráltan, azok így fognak a későbbiekben működni. Korábban egyébként az egészségügyi intézményrendszerrel 17 háttérintézmény volt, amelyek száma 12-re csökkent 2014-15-ben. Akkor is hasonló vészharangot kongattak, mégis azután is tudott működni ez a szervezetrendszer, csak sokkal inkább a bürokráciacsökkentésnek megfelelő módon.

Azt látom, hogy az ellenzéki pártok egyrészt követelik a bürokrácia leépítését, de amikor a kormányzat előáll ezekkel a javaslatokkal, akkor ezeket egyenként mindig ellenzik, leszavazzák, nem támogatják, politikailag támadják. Önöknek el kellene dönteni, hogy a bürokrácianövelésben hisz az LMP, vagy a bürokráciacsökkentést tartja fontosnak, az emberek adminisztrációs terheinek csökkentését, illetve az államigazgatás csökkentését.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra megadom a szót Hadházy képviselő úrnak.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Nem nagyon kaptam választ semmire. Természetesen ez az intézkedés nem fogja csökkenteni a bürokráciát. Az, hogy megszüntetnek egy hivatalt, szétszedik, elveszik tőle a hatásköröket, csinálnak egy borzasztó nagy káoszt, és önök sem tudják, hogy mi lesz belőle, ez nem bürokráciacsökkentés. Ez egy kényszercselekvés, úgy is lehet mondani, hogy önkielégítés. Úgy csinálnak, mintha tennének valamit az egészségügyben. Az egészségügynek minden másra van szüksége, mint hogy bizonytalanságot tegyenek ebbe az intézményrendszerbe.

Játszanak a tűzzel. Nemcsak a járványokról van szó, hanem sugár-egészségvédelemről, kémiai védelemről van szó. Nagyon jól tudják, hogy ezeknek az intézményeknek megvan a feladatuk. Az a jó, ha nem hallunk róluk. Az egy szerencse, hogy nem hallottunk róluk. Az, hogy nem hallottunk eddig róluk, nem azt jelenti, hogy nem dolgoztak, hanem azt, hogy jól dolgoztak. Ha pedig szétszedik, meglehet az esélye, hogy ez nem így lesz a jövőben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Arra kérem Hadházy képviselő urat tisztelettel, hogy legközelebb csíptesse fel a mikrofont, mert nagyon dobogott. Az államtitkár urat megilleti az egyperces viszonzulás.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Éppen nem szétszedjük, hanem összetesszük, tisztelt képviselő úr. Tehát pont ellentétes a folyamat. Ne azt kritizálja, ami nem történik. Ha kritizálni akar valamit, akkor nyilván érdemesebb a valóságból kiindulni.

Mindent mondott és mindennek az ellenkezőjét is ebben a hatvan másodpercben. De arra azért felhívom a figyelmét, hogy nem az intézményeknek van feladata, hanem az államnak van feladata akár az egészségügy terén, akár oktatási terén, akár gazdasági vagy más terén. Az államnak a legoptimálisabb módon kell ezt a feladatát ellátni. Tisztelt képviselő úr, mi nem a saját pénzünkéből, hanem az adófizetők pénzéből gazdálkodunk.

Ha ön a saját cégében vagy bármilyen egyéb módon egy olyan feladatra, amit négy ember tud ellátni, öt embert vesz fel, ez a szíve joga, mert a saját pénzéből teszi. De az államnak négyembernyi feladatot négy emberrel kell elvégeznie. Ha most öt vagy hat, vagy hét emberrel végezteti a feladatot, akkor igenis úgy kell a bürokráciát csökkenteni, hogy négyembernyi feladatot négy ember tudjon elvégezni. És itt nem az intézmények, hanem a feladatok ellátása az, ami számít.

Az elmúlt évben is sok hasonló átalakítás már sikeres volt. Bízom benne, hogy ön is látni fogja,

hogy ez is az lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirendi pont keretében az utolsó kérdés következik. Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Az eSZJA leveszi a terhet az állampolgárok válláról**” címmel. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyére kijelölt Tállai András államtitkár urat. *(Witzmann Mihály: Igen.)* Igen. Öné a szó, Witzmann képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-es kormányváltás új gazdaságpolitikát és ezzel együtt egy új szemléletű adópolitikát is hozott Magyarország számára, ugyanis a magyar kormány nemcsak az adók csökkentését tekinti elsődleges feladatának, hanem azt is, hogy az adózók adóbevallással járó terheit mérsékelje, és az adóbevallással járó teendőket az emberek számára egyszerűbbé, könnyebbé tegye.

Nyugodtan mondhatjuk, hogy az adózásban és az adóztatásban is jelentős mérföldkőhöz érkezett a Nemzeti Adó- és Vámhivatal azzal, hogy az idei évtől a hivatal szakemberei készítik el a magánszemélyek adóbevallás-tervezeteit. Igazán nevezhetjük ezt egy örömteli történelmi pillanatnak is a hazai adózás történetében, ugyanis már több mint 25 esztendeje, egész pontosan 1989 óta minden évben mindenkinek saját magának kellett kitöltenie az adóbevallását. Azt gondolom, teljesen jogosan elvárható az, hogy azokról az adatokról ne kelljen minden évben nyilatkozni az állampolgároknak, amelyek az adóhivatalnál jórészt már ügyis rendelkezésre állnak.

Az úgynevezett e-szja-rendszer mintegy 3,8 millió embert érint, hiszen az idén minden dolgozó állampolgárnak a NAV készíti el az adóbevallás-tervezetét. Ezután pedig az adózóknak az ügyfélkapun keresztül, vagy ha azt igénylik, akkor postai úton megküldött tervezetet elegendő csupán ellenőrizniük. Azok, akik nem kérték a postai megküldést, személyesen ők is kérhetik még mindezt az adóhivatalnál. Tekintettel arra, hogy közel két és fél millió embernek van ma már Magyarországon ügyfélkapus elérhetősége és regisztrációja, nagyon komoly felhasználói számmal kell kalkulálni az elkövetkezendő időszakokban.

Az adóhivatal által alkalmazott informatikai program nagy erénye, hogy illeszkedik a XXI. század felhasználói követelményeire, azaz a legtöbbször által használt mobiltelefonokon, tableteken, személyi számítógépeken egyaránt ugyanolyan formában ugyanolyan képet fog mutatni.

A fentiekre tekintettel kérdezem a tisztelt államtitkár urat, milyen változásokra és milyen határidőkre kell odafigyelni az adózóknak a személyijövedelemadó-bevallás tervezetével összefüggő eljárás so-

rán 2017-ben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy ön is mondta, a kormány szolgáltató adóhivatalt, adóhatóságot ígért az állampolgároknak, az adózóknak. Azt hiszem, történelmi pillanat volt március 15-én 19 óra, amikortól aki ügyfélkapuval rendelkezett, az ebben a pillanatban megtekinthette az adóbevallását. Nemzetközi összehasonlításban is egyedülálló, amit a Nemzeti Adó- és Vámhivatal megteremtett Magyarországon: 3,8 millió adózónak készítette el a bevallástervezetét.

Mi az adózó teendője? Az adózó teendője, hogy megismerje az adóbevallás tervezetét. A legegyszerűbb, ahogy ön is elmondta: aki ügyfélkapuval rendelkezik, egy perc alatt rá tud tekinteni, meg tudja tekinteni a saját nevére szóló jövedelmeit, a befizetett adókat, illetve annak egyenlegét, hogy fizetendő vagy visszaigényelhető adója van-e. Ezt két és fél millió ember teheti most meg, hiszen ennyi ember rendelkezik ügyfélkapuval. Egyébként ösztönözném az adózókat arra, hogy minél többen váltsanak, készítsenek ügyfélkaput, ezáltal egy perc alatt beadhatják majd az adóbevallásukat. Az, aki nem rendelkezik ezzel, papír alapon kérhette és még kérheti mind a mai napig is. 617 ezer ilyen ember van, ebből 345 ezren sms-ben kérték, hogy az adóhatóság papír alapon küldje meg a tervezetet. Ezt az adóhatóság meg fogja tenni május 2-ig.

Összességében a mai óráig több mint 170 ezer ember tekintette meg a honlapot, és ennek több mint fele már be is adta az adóbevallását. Ez rekordnak számít az előző évekhez viszonyítva. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces lehetősége van még Witzmann képviselő úrnak.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a részletes tájékoztatását, válaszát. Mindezek mellett fontosnak tartom azonban még kiemelni, hogy az adóbevallásokban igen gyakori hiba szokott lenni, többek között saját személyes ismeretségi körömben is tapasztaltam már többször, hogy a bevallásokhoz rendszeresített dokumentumnál egész egyszerűen némely esetben lemarad egy aláírás, vagy például egyéni vállalkozóknál, őstermelők esetében nem megfelelő adószám, illetve őstermelői-igazolványszám kerül megadásra.

Azt gondolom, hogy ezen apró, ám a későbbiekben annál bosszantóbb hibák elkerülésére is egy jó esélyt, illetőleg megoldást jelenthet ennek az új

rendszernek az alkalmazása, és valóban a több millió magánszemélynek mostantól kezdve nem lesz más dolga, mint hogy az ellenőrzést végrehajtsa, illetőleg az adója 1 százalékaról továbbra is módjában áll majd rendelkezni.

(17.10)

Az eddigieket összefoglalva, azt gondolom, nyugodtan bízhatunk abban, hogy a szóban forgó intézkedés egyszerűbb ügyintézés, valamint kisebb bürokráciát és kevesebb bosszúságot fog eredményezni a lakosság számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Witzmann képviselő úr. Államtitkár úr, egyperces viszonzválasza van.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Ha valaki nagyon siet, akkor itt a parlamentben ülve a mobiltelefonjáról is beadhatja az adóbevallást, vagy legalábbis elintézheti a 2016-os adóévét azzal, hogy megtekinti, hogy valóban valós-e a jövedelme és a levont adóelőleg összege. Ha nem csinál semmit, tehát passzív bevallást tesz, akkor is május 22-én - és ez a pontos határidő - ez a bevallástervezet bevallássá válik.

Azt gondolom, hogy mindenkinek élni kell a lehetőséggel, hogy tekintse meg az adóbevallás-tervezetét, az adóhatóság által nyújtott szolgáltatást. A legjobb az, ha maga rákattint az „Elfogadom” gombra, és beküldi az adóhatóságnak, hiszen akkor egy iktatószámot is kap vissza, amely jelzi, hogy teljesítette az adóbevallását. Én magam még határon túlról kettő perc alatt intéztem el március 15-én este 8 órakor. Javasolom, hogy kövessenek a képviselőtársaim és a magyar adózók is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirendi pontot lezártuk.

Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének a tárgyalása következik. A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson a **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a közpénzek védelme érdekében** szóló T/13838. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom az előterjesztők közül a jelentkező előterjesztőnek ötperces időkeretben a szót. Öné a szó, Volner János frakcióvezető úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Arra tettünk most indítványt, hogy Magyarország Alaptörvényét egy ötödik cikkel egészítsük ki, amelyben rendelkezünk a fokozott, korrupció elleni harcról. Mint ismeretes, és mint ahogy a napirend előttimben

elmondtam, Magyarországon évente 400 milliárd forint a korrupció által közvetlenül okozott kár, az a kár, amelynek során vagy az állami közbeszerzéseknél vagy az önkormányzati közbeszerzéseknél vagy pedig különböző közösségi források elosztásánál, itt az EU-pénzekre kell elsősorban gondolni, közbeékelik magukat egyes politikaközeli döntéshozók, és gyakorlatilag eltüntetik a pénzt. Mi arra tettünk indítványt, hogy kerüljön be az Alaptörvénybe a korrupció elleni harc kiemelt jelentőséggel, hiszen egy olyan jelenségről van szó, amely a magyar gazdaság növekedési lehetőségeit potenciálisan visszaveti.

Miről is van szó? A korrupció évről évre kont-raszelektálja a magyar vállalkozói társadalmat azért, mert az állam - mint legnagyobb megrendelője a magyar gazdaságnak - azokkal a vállalkozásokkal szeret szerződést kötni, akik tűzközéliek, a politikával jó kapcsolatot ápolnak, nem pedig az egyébként piaci alapon versenyképes vállalkozásokkal. Nem azokkal, akik versenyképes vállalkozásként képesek lennének tovább építeni a vállalkozásukat, innovációt vinnének a rendszerbe, hanem azokkal, akik a politikusokkal vagy ezek barátaival jó és szoros kapcsolatot ápolnak.

Fontos leszögezni tehát, ezt meg is tettük ebben az indítványban, hogy a közpénz a nemzeti vagyon része, hazánk legfontosabb eszköze a közérdek és a közösségi szükségletek céljára történő hasznosítása. Fontos látni azt, hogy közpénzekkel gazdálkodni kizárólag szabályszerűen lehet a javaslat szerint, nyilvánosan és ellenőrizhető módon, a gazdaságosság, a hatékonyság és az eredményesség követelményeinek szem előtt tartásával.

Nagyon fontos látni azt, hogy a nyilvánosság az egyik legfontosabb fegyver a korrupció elleni harcban. Ebbe nem fér bele az, mint amit a kormány elkövetett az elmúlt időszakban, például a Magyar Nemzeti Bank alapítványai ügyében. Itt emlékeztetnék arra, hogy ezek voltak azok az alapítványok, amelyeknél azt mondta Kósa Lajos frakcióvezető úr, hogy az alapítványokba tett pénz elveszítette a közpénzjellegét, és ezért már nem is lehet ellenőrizni, hiszen már ettől fogva nem közpénz. Illetve nagyon fontos azt látni, hogy nagyon sok olyan szerződés - aktuálisan például a Paksi Atomerőmű bővítésének kérdése - van, ahol a kormány gyakorlatilag padlótól a padlásig mindent titkosított, mindent eldugott a nyilvánosság elől, és most például a Paksi Atomerőmű esetén - mint a magyar gazdaság legnagyobb megrendelése esetén - azt láthatjuk, hogy nem ismertek ennek az ügynek a részletei, és természetes, hogy ennek köszönhetően bizalmatlanság övezi a bővítés kérdését.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Szintén fontos arról beszélni, hogy a gazdaságosság, hatékonyság kérdésében miért fontos előrelépni és miért kérjük képviselőtársaink támogatását.

Láthattuk például a közműcégek államosítása során, hogy több gazdasági társaságnál, amelyek az államosítás során létrejöttek, nem készültek el az alapvető beszámolók sem, a menedzsmentnek még csak szándéka sem volt arra, hogy a közpénzek elköltésének módját ellenőrizze, és gyakorlatilag egy több száz milliárd forintos piacon úgy folyik jelenleg a gazdálkodás, hogy az állam ügyet sem vet arra, hogy mi történik ezeknél a cégeknél, nem méri a cégek teljesítményét, nem méri a hatékonyságot, és gyakorlatilag semmit nem tesz annak érdekében, amit egyébként egy piaci alapon álló gazdasági társaságnál megtesznek, hogy törekednek arra, hogy hatékonyabban költsek el a pénzt, hogy hatékonyabb legyen a működés.

Nem utolsósorban pedig azt kérjük, és ez a javaslatunknak talán a lehangsúlyosabb eleme, hogy minden esetben, aki a közpénzeket eltünteti az említett korrupciós bűncselekmények révén, végrehajtandó szabadságvesztésben legyen része, ilyen módon is rettentsük el a politikusbűnözőket és a velük együttműködőket attól, hogy eltüntessék a közpénzt, hogy elvegyék az emberek pénzét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Pintér Tamás képviselő úrnak, Jobbik.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretnék ráerősíteni a képviselőtársam által elmondottakra. Bár tudom azt, hogy önök, fideszes képviselők meglehetősen fájznak a javaslatunktól, hiszen az elmúlt években azon dolgoztak, hogy törvényesítsék a korrupciót, a mi javaslatunk pedig arról szól, hogy legmagasabb törvényi szinten is eltöröljük ezeket a korrupciós eseteket. Most pedig azzal kapcsolatosan négy érvet szeretnék fölhozni, hogy mégiscsak támogassák javaslatunkat, és mégis meg szeretném győzni önöket, hogy ez ellen a korrupció ellen lépjenek fel önök is. Önök az elmúlt években is joggal mondták azt, hogy a Medgyessy-, a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány volt a legkorruptabb kormány az elmúlt években - azok voltak. Nos, ha nem szeretnék, hogy többet ilyen szintű korrupció előfordulhasson, akkor kérem, támogassák javaslatunkat. Ez egészen egyszerűen ilyen egyszerű. De elmondták az elmúlt hónapokban a 4-es metróról azt is, hogy a világ, illetve az évszázad legnagyobb korrupciós botrányával állunk szemben. Amennyiben önök nem szeretnék, hogy még egyszer előforduljon ilyen korrupciós eset, nagyon egyszerű, támogassák javaslatunkat.

De a kereszténydemokrata képviselőtársaimhoz fordulok, és ha önök is a legfontosabb komolyan veendő prédikációnak tartják a „ne lopj!” parancs-

szót, akkor támogassák a javaslatunkat - ilyen egyszerű.

(17.20)

Egyébként pedig, amit Rogán Antal is elmondott, hogy nem lopott közpénzt, akkor bizonyíthatják most, hogyha támogatják a javaslatunkat. Ilyen egyszerű.

De ilyen egyszerű, hogy ha valaki most nem támogatja ezt a javaslatunkat, az akkor a lopásra szavaz. Aki támogatja, az pedig az antikorrupcióra, a tisztaságra szavaz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót két percben Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Először jelezném Volner képviselő úrnak, hogyha benyújt egy törvényjavaslatot, akkor legyen kedves azt mérlegelni, hogy ötödik vagy V) cikk, mert az én értelmezésem szerint ez V) cikk, ami az Alapvetéseket kívánja kiegészíteni, és nem a Szabadság és felelősség rész helyett akar egy másikat. Mint ahogy nem mindegy, hogy Józsefváros vagy Ferencváros, ugyanúgy nem mindegy, hogy ötödik vagy V) cikk.

Céljaival tulajdonképpen a törvénynek akár egyet is lehet érteni, csak az a baj - amiért nem támogatjuk a törvényjavaslatot -, hogy a jelenlegi Alaptörvényben több van benne, merthogy ez csak a közpénzeket kívánja védeni, ugyanakkor az Alaptörvényben az állam és a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon, és utána a védelméről szól. De miután tulajdonjog tárgya ingó és ingatlan dolog lehet, és az ingó dolognak csak egy része tulajdonképpen maga a pénz, illetve ha számlapénz, akkor követelés, ebből semmi más nem tűnik ki, mint hogy amit mi védünk, az a teljes nemzeti vagyon *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Haha!)*, amit önök kívánnak védeni, az pedig kizárólagosan a közpénz. *(Szávay István: Módosítók, képviselő úr!)* Tehát jelen pillanatban, azon kívül, hogy erre külön rendelkezések vannak A közpénzek fejezetben - hosszan írunk erről az Alaptörvényben -, koherenciázavart is teremtene. A jelenlegi Alaptörvényben ennél jelentősen több van a nemzeti vagyon védelméről, így ezek miatt nem támogatjuk. Egyébként a céljaival egyet lehetne érteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét. - Szilágyi György: Lejárt az idő, Imre!)*

Másrészt amit a személyes szabadság korlátozásával járó... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* - egy pillanatot! *(Derültség a Jobbik soraiban.)* - intézkedésről írnak, ez tulajdonképpen így értelmezhetetlen. Köszönöm türelmét, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percben meghallgatjuk Sallai R. Benedek képviselő úrtól az LMP álláspontját.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Volner Frakcióvezető Úr! Megnéztük a módosítást, és azt gondoljuk, hogy ez tulajdonképpen jó irányba hathat, tehát hogy tudjuk támogatni ennek a tárgysorozatba vételét. Viszont el kell hogy mondjam, ne abból induljanak ki, hogy a Jobbik kormányoz, hanem abból, hogy a Fidesz. Ez azt jelenti, hogy ha belekerül az Alaptörvénybe, ugyanúgy lopni fognak. Tehát egyszerűen ténykérdés, hogy egy jól szervezett bűnözői csoport beépült a magyar jogalkotásba, kormányzati pozícióra tettek szert, és a magyar jogalkotást gyakorlatilag a közvagyon lenyúlására mondják itt tollba, és ezért alkotnak jogszabályokat.

Az az egy baj van a Jobbiknak ezzel a szankcióközpontú szabályozási igényével, hogy jelen pillanatban is ott lenne a lehetőség, hogy a hivatali visszaélés vagy a hűtlen kezelés vonatkozásában eljárások induljanak. De nem indulnak eljárások. A probléma ezzel van, hogy a jogszabályokat nem megalkotni kell, hanem betartatni. És jelen pillanatban egy olyan rendszerben, ahol 2015-ben az ügyészségi vádemelési statisztikák 97,3 százalékos, 2014-ben 96,6 százalékos, 2013-ban 96,4 százalékos, '12-ben 95,9 százalékos - az ügyészség nem megy neki csak százszázalékos, biztos ügyeknek, és ezektől simán eltekint. Nem kezd hozzá ezekhez az ügyekhez. Mitől van az, hogy Farkas Flórián, Rogán Antal szabadlábon van? Hogy nem történik vádemelés. Nem a jogszabályok hiányával van a baj, hanem az alkalmazásuk hiányával.

Ugyanakkor azt gondoljuk, hogy ez egy olyan fontos közpolitikai cél, aminek csak pluszt jelenthet, ha alaptörvényi szintre kerül a közpénzek védelmének a kérdése. Alapvetően ebből adódóan a tárgysorozatba vételt tudjuk támogatni, viszont arra kérjük önöket, ismerjék el nekünk, én hajlandó vagyok elfogadni, hogy egy tisztességes kormányzás Magyarországon a jó erkölcs miatt nem lopna és nem a szöveges szabályozás miatt. Ezt a fajta megközelítést nyilván a Fidesz-KDNP-től nem várhatjuk el, tehát plusz egy szövegszerű sor nem fogja meggátolni a Fidesz-KDNP-t, hogy a közvagyonot hazahordja. Idáig is ezt tette, ezután is teszi. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miután független képviselő nem jelentkezett, megkérdezem, az előterjesztők közül... *(Jelzésre:)* Az MSZP jelentkezett *(Dr. Bárándy Gergely: Igen.)* - bocsánat, nem láttam - az utolsó pillanatban. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, kettő percben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell mondjam, hogy amellet, hogy támogatjuk természetesen ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét, hiszen minden olyan javaslatot, amelyik egyáltalán kísérletet tesz arra, hogy az állami korrupciót egy kicsit visszább szorítsa, azt mi támogatjuk.

Amivel viszont egyetértek Sallai képviselőtársammal, hogy alapvetően nem ezek a szabályok, amelyek miatt történik mindez. Tehát valóban, egészen addig, amíg az ügyészség nem hajlandó eljárni, egészen addig, ameddig a hatóságok gyakorlatilag tétlenül nézik azt, hogy az állami vagyon széthordják, teljesen mindegy, hogy állami vagyonként vagy közpénzként van valami megfogalmazva az Alaptörvényben, hogyha azt ellopják. Ez történik ma itt Magyarországon.

Mi is nyújtottunk be korrupcióellenes törvénymódosító javaslatot, mi úgy gondoljuk, hogy az talán egy kicsit többet nyújtana ebben a témában, hiszen számos szegmensét ennek a területnek megpróbálja lefedni, illetve a hiátusokat pótolni, de minden olyan javaslat, legyen az akár az Alaptörvény módosítása vagy akár ágazati törvényeknek a módosítása, amelyik ezt a célt szolgálja, azt mi támogatni tudjuk, támogatni fogjuk, főleg a tárgysorozatba vételét. Ha pedig ez megtörténik, akkor természetesen a parlamenti vita során adott esetben módosító javaslatot még ehhez nyújtunk be. De még egyszer mondom, én azt látom, hogy elsősorban az a probléma, amit Sallai képviselő úr elmondott. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha jól értelmezem a képernyőt, akkor az előterjesztők nevében Staudt Gábor kíván kettő percben válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A tény az, hogy a rendszerváltás óta a magyar államadósságnak közel a háromszorosa tűnt el különböző feketecsatornákon, lehet, hogy még több is. A rendszeren változtatni kell, de bármit hozunk az Országgyűlés elé, egyszer túl pontos - miért azt módosítjuk -, egyszer meg túl tág: amikor a hűtlen kezelésre nyújtottam be egy határozati javaslatot annak a tényállásnak az újragondolására, és a kormánynak adtam volna lehetőséget arra, hogy átgondolja, hogy milyen irányba indul, akkor azt mondta Vas Imre az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy miért határozunk meg egy ilyen tág mozgásteret, miért nem pontosan kérjük, hogy a kormány mit tegyen. Tehát azt érezhetik az állampolgárok és az ellenzék is, hogy egyszer van sapka a nyuszikán, máskor meg nincs. És azt is hallhattuk, hogy egyik esetben azt mondják, hogy az ügyészség jól végzi a tevékenységét, a törvények jók; csak akkor egy a gond, hogy nem tűnnének el ezek a pénzek. A kettő közül az egyiknek vagy legalább az egyiknek komoly hiányosságokban kell szenvednie. Tehát ha a törvények jók, akkor az ügyészséget el kell számoltatni, Polt Pétert le kell mondatni, vagy akár egy átalakítással egy olyan ügyészi rendszert kell létrehozni, amely hajlandó és képes a bűnnek, az eltűnt pénzeknek a nyomára akadni. Ha viszont az ügyészség tökéletesen végzi a feladatát, akkor rosz-

szak a törvények, és nem tud eljárni megfelelően. Akkor viszont módosítani kell a törvényeket. De önök ezt nem teszik meg, és ahogy mondtam, bármit terjesztünk be, legyen az akár alkotmánymódosítás vagy alaptörvény-módosítás, legyen az akár a büntető törvénykönyv szankciós rendszerének az emelése, vagy akár egy határozati javaslat, amely a kormány számára lehetőséget adna, hogy tényállásokat, akár a hűtlen kezelést vagy a közpénzek eltűnésében a legnagyobb szerepet betöltő tényállásokat újragondolja, az sem jó.

Ha pedig ezt az egészet összerakjuk, akkor önöknek jó ez az állapot, jó, hogy eltűnnek a közpénzek. De higgyék el, hogy ez nem vezet sehova, önöknek se lesz jó 2018-ban, ha ezen nem változtatnak! Köszönöm. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Úgy van! - Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Galambos Dénes, Törő Gábor és Font Sándor fideszes képviselők által benyújtott T/14245. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

(17.30)

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság 2017. március 16-ai ülése alkalmával a tagok vitát folytattak a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló T/14245. számú törvényjavaslatról. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 1 nem ellenében, valamint 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, amely több helyütt érdemi javaslatokat fogalmaz meg. Az indítvány 1. pontjában pontosításra került, hogy a jövedéki szabályok alkalmazásában csak az minősül töltőfolyadéknak, amelyik nikotint tartalmaz. Továbbá a javaslat kiegészül az új dohánytermék-kategóriák definíciójával is. Az indítvány 2017. április 1. napjáról 2017. július 1. napjára módosítja a jövedéki törvény hatálybalépését. A többi pont jogtechnikai módosításokat, illetve a hatálybalépés

módosításához szükséges átmeneti rendelkezések módosítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az összesen tizenegy szakaszból álló törvényjavaslat az előbb említett dohánytermékeket érintő részén túlmenően tartalmaz olyan rendelkezést, amely az 1. és 2. §-okhoz kapcsolódik, és amely a csokoládégyártáshoz felhasznált alkoholos gyümölcs kérdését rendezzi a tekintetben, hogy azon kertészeti tevékenységet folytató termelők, akik csokoládé-alapanyaghoz készítenek gyümölcsöt, adóraktári engedéllyel és adófizetési kötelezettséggel ne rendelkezzenek. Ez tulajdonképpen azon termelők számára jelent segítséget, akik a jövedéki adó szempontjából nem abba a kategóriába tartoznak, amely szerint adóeltitkolás alá eső tevékenységet folytatnának, ugyanakkor viszont valóban olyan tevékenységet folytatnak, amivel részben stabil munkaerőt foglalkoztatnak, részben pedig az idényjellegű foglalkoztatást kívánják megoldani.

Tehát kérném, hogy a Törvényalkotási bizottság összegző jelentésében foglaltak alapján támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy az előterjesztők közül, tehát Galambos Dénes, Törő Gábor és Font Sándor képviselő urak közül kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Tessek, megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz), a naprendi pont előadója: Elnök úr, a végén kívánok hozzászólni.

ELNÖK: Jó, köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e felszólalni valaki. *(Jelzésre:)* Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat elsődleges célja annak biztosítása, hogy a csokoládégyártáshoz történő, lé nélküli alkoholosgyümölcs-felhasználás esetén, a jelenleg hatályos szabályozáshoz hasonlóan, bármiféle jövedéki típusú engedély nélkül történhessen a csokoládé gyártása továbbra is. Másodlagos célja a törvényjavaslatnak pedig a dohánygyártmányokkal kapcsolatos jövedéki törvény rendelkezéseinek pontosítása.

A törvényjavaslathoz a Gazdasági bizottság által benyújtott módosító indítvány egyrészt a dohánygyártmányokkal kapcsolatos jövedéki törvényi rendelkezéseket kívánja tovább pontosítani az eredeti törvényalkotói szándéknak megfelelően. Ennek keretében egyértelművé teszi, hogy csak az a termék minősül jövedéki szempontból adóztatandó töltőfolyadéknak, amelyik nikotint tartalmaz. A 2016. évi CXXXV. törvénybeli rendelkezésekkel azonos tartalommal, a jogalkotási rendelkezéseknek megfelelő

módon illeszti be az új dohánytermék-kategóriák jövedéki adóztatására vonatkozó rendelkezéseket az új jövedéki szabályozásba.

Másrészt a módosító indítvány az új jövedéki törvény érdemi rendelkezései hatálybalépésének 2017. április 1-jéről 2017. július 1-jére történő elhalasztására is javaslatot tett a hatályba léptető rendelkezések és az átmeneti rendelkezések módosítása révén. Ezzel a halasztással a javaslat meghosszabbítja az érintett gazdasági szereplők számára rendelkezésre álló nyilatkozattételi határidőket és az új jövedéki rendelkezéseknek megfelelő tartalommal kialakított elektronikus kapcsolat tesztelésére rendelkezésre álló időkeretet. Mindamellet az úgynevezett közvetlen elektronikus adatkapcsolat alkalmazását választó gazdálkodók részére kötelező tesztelést is előír.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat és a Gazdasági bizottság módosító indítványa az új jövedéki szabályozás megfelelő működése érdekében szükséges, az érintett gazdasági szereplők új szabályozás alkalmazására történő felkészülését segítő rendelkezéseket tartalmaz, amelyhez kérem a képviselőtársaim támogatását. Természetesen a törvényjavaslatot és a módosító javaslatokat a kormány támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Megadom a szót elsőként Szávay István képviselő úrnak, Jobbik.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az elektromos cigarettát, illetve az utántöltő folyadékokat érintő jövedéki rendelkezésekhez kívánok most hozzászólni, a csokoládé-ügyet meghagyom most másnak ebben a körben.

Az elektromos cigarettát érintő szabályozás kapcsán én magam az elmúlt egy-másfél év során számos alkalommal felszólaltam, és felhívtam önöknek a figyelmét olyan problémákra, amelyekbe sikerült rendszeresen belefutni, ilyen volt egyébként a jövedéki adó kérdése is.

Azt szeretném elsőként a leghatározottabban üdvözölni, hogy ebben a kérdésben is van ismét egy újabb pozitív kormányzati elmozdulás, főleg úgy, hogy néhány héttel ezelőtt én még Tállai államtitkár úrhoz, pontosabban a miniszter úrhoz tettem fel kérdést, és Tállai államtitkár úr válaszolt ezzel kapcsolatban. Akkor kifogásoltam, és felhívtam a figyelmet, hogy teljesen értelmetlen dolog azonos jövedéki adóval sújtani a nikotint tartalmazó és a nikotint nem tartalmazó töltőfolyadékot, sőt egyáltalán értelmetlen jövedéki adóval sújtani azt a töltőfolyadékot, amely nem tartalmaz nikotint, és azt do-

hányterméknek minősíteni. Értelemszerűen a fogyasztók szempontjából is ez egy sokkal kedvezőbb dolog, ebbe az irányba tereli a fogyasztókat. Önmagában az elektromos cigarettáról sok alkalommal kimondtuk, hogy az nem dohánytermék, az elektromos cigarettát használó pedig nem dohányos, ezt az alapelvet azért szeretném most is rögzíteni.

Az elektromos cigaretta az ártalomcsökkentésnek egy nagyon fontos eszköze, és ennek az ártalomcsökkentésnek az irányába tudunk nagyon jó lépést tenni akkor - még egyszer mondom, nagyon örülök, hogy az ez ügyben sokszor elmondott javaslatunkat végre elfogadták -, ha a fogyasztókat is a cigarettáról vagy a vágott dohányról próbáljuk az elektromos cigaretta felé terelni, és azon belül is arra biztatni őket, és nyilván a jövedéki adó különbségtétele ezt eredményezi, hogy itt is inkább a nikotint nem tartalmazó töltőfolyadékokat használják.

Volt azért ez ügyben itt egy kis zavar. Tavaly, amikor ez először decemberben előkerült, akkor itt milliliterenként 65 forintos árról volt szó; a Jobbik itt 50 forintot javasolt, önök végül 55 forintot fogadtak el. A javaslatban eredetileg, amely most bejött itt, megint 65 forint szerepel; örülök, hogy ez az összegzés alapján mégis visszament 55 forintra, ezt mindenképpen szeretnénk üdvözölni.

Nyilván ellenzéki képviselőként nem üdvözölhetek és nem is fogok üdvözölni adóemelés, hiszen még ha kicsi összegű tételek is, de a vágott dohányoknál szerepel némi jövedékiadó-emelés, azonban kétségkívül igaz, hogy ez is abba az irányba hat, hogy a vágott dohány drágábbá válása ismét egy másik, újabb ösztönzés lehet a dohányosok vagy a valamilyen dohányterméket használók számára, hogy az elektromos cigaretta irányába induljanak el.

(17.40)

Tehát ezek a módosítások így, ebben a formában jók és megfelelőek. Az irány tehát jó, azonban ebből a szempontból még van további tennivaló, engedjék meg, hogy erre azért felhívjam a figyelmüket. Ugyanis ha számba vesszük az elmúlt egy-másfél évben megszületett összes pozitív lépést ezzel kapcsolatban, azt, amiről most beszélünk, ha megemlíjtük azt a pontosan szintén üdvözlendő lépést, hogy kinyílt a lehetősége annak - bár ebben az ügyben még nem látunk pontosan - tavaly decemberben, hogy a korábban törvényerővel bezárt, kifejezetten elektronikus cigarettát és elektromos... Bocsánat, már én is rászoktam a rossz szó használatára.

Tehát a kifejezetten elektromos cigarettát és a hozzá tartozó kellékeket árusító szaküzletek is újrainyithassanak, van itt azért még egy harmadik probléma, ugyanis mindezek a kiváló lépések semmit nem érnek akkor, kedves képviselőtársaim, hogyha továbbra is érvényben marad az a javaslat, ami 475 ezer forintos termékenkénti regisztrációs díjat állapít meg gyakorlatilag mindenre, ami az elektromos cigarettával kapcsolatos.

Ez az összeg teljesen irreális, főleg, ha azt nézzük, hogy ez adott esetben ez egy eszköz összes alkatrészére külön-külön vonatkozik, az utántöltő folyadék különböző ízesítéseire, a nikotinos folyadékokra külön-külön vonatkozik aszerint, hogy mennyi nikotint tartalmaz egy-egy folyadék. Ez önmagában is kigazdálkodhatatlan, és egyébként a fekete piacot fogja erősíteni, illetve azt fogja erősíteni, hogy a fogyasztók külföldről, külföldi webshopokból szerezzék be a termékeket.

De ennél tovább is mentünk sajnos, ezt mi magunk is sajnos csak most fedeztük fel. A 2016. december 19-ei Közlönyben jelent meg egy módosítás, amely ezt a 475 ezer forintos termékenkénti igazgatási szolgáltatási díjat éves díjjá fogja módosítani. Ez nyilván mind a gyártók, mind a szakmai szervezetek és a felhasználók számára is teljesen érthetetlen, teljesen irreális. Ha ezen nem hajlandóak változtatni, ez gyakorlatilag az egész piacot tulajdonképpen tönkre fogja tenni.

Ha azt nézzük, hogy tegyük fel, hogy Magyarországon van száz különféle ízesítésű utántöltő folyadék, azoknak van nikotinmentes és nikotinos verziója, ízénként három eltérő mennyiségű nikotint tartalmazó fajtával, ez négyszáz olyan, egymástól eltérő utántöltő folyadék, ami után önök szerint külön és évente meg kell fizetni a 475 ezer forintot. Ha csak ezt nézzük, ez a fenti kínálat esetén 1,9 milliárd forintot jelent. Gondolom, nem kell mondanom, hogy ez a rendelkezés teljesen tökéletesen nonszensz, működésképtelen, és aki ezt meghozta, az se számolni, se gondolkodni nem tud. Erre szeretném a leghatározottabban felhívni a figyelmüket és az államtitkár út figyelmét, hogy ezzel az üggyel csináljanak valamit.

Egyébiránt a törvényjavaslatnak ezt az elmozdulását mindenképpen szeretném üdvözölni, és a magunk részéről legalábbis ezt a részét mindenképpen támogatjuk és jónak tartjuk. Szeretném önöket biztatni, hogy azon az úton, amin elindultak, ahhoz képest, hogy másfél évvel ezelőtt még komoly vitáink voltak, de a kormány láthatóan végre elindult azon az úton, hogy az ártalomcsökkentést fontosnak tartja; elindultak azon az úton, hogy segítsék a leszokást azzal is, hogy az elektromos cigarettához való hozzájutást, illetve ennek az árát mérséklék. Erre én biztatom önöket továbbra is, de ezt a rendelkezést mindenképpen gondolják át, mert semmilyen pozitív lépés nem fog semmit érni, ha ezen nem változtatnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szávay képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondani, hogy a kormány teljes mértékben koncepció nélkül nyúl hozzá nemcsak a jövedékiadó-módosításokhoz, de a teljes adórendszerhez.

A könyvelői szakma több mint 60-féle adótípust vagy adóemelési típust ismer az önök 2010-ben kezdődő regnálása óta. Azt látjuk, hogy egyszer a konyakosmeggylobbi tenyészik be a parlamentbe, és persze ezáltal el lehet érni kedvező irányú változásokat, de azért mégiscsak befolyásolja az önök cselekvési tervét. Most éppen az e-cigi kapcsán, bár ahogy képviselőtársam elmondta, végre egy pozitív irányú elmozdulást is tanúsítanak, de azért belecsempésznek egy kis adóemeléssel felérőt a másik oldalon.

Azt látjuk, hogy a legdurvább, amit csináltak, az mégis az üzemanyagokkal kapcsolatos intézkedéssorozatuk volt, hiszen gyakorlatilag megfosztják a magyar vásárlót attól, hogy kedvező világpiaci változások, tendenciák esetén némi árscökkenés lecsapódhasson nála, és egész egyszerűen önök nem rendszerben, nem egy normális, előre meghatározott szisztéma szerint módosítják az adórendszer egyes elemeit, hanem állandóan a pénzbehajtásra utazva. Jelen pillanatban sem tudtak egy olyan csomagot letenni elénk, amely tehernehezítéseket ne tartalmazna az egyik oldalon.

Tehát én arra biztatnám önöket, hogy egy teljes körű adókoncepció mentén az egzotikus adófajtaikat vezessék ki vagy alakítsák át. Utalhatok itt arra a chipsadóként elhíresültre, amelyet pont ma vitattunk meg a Gazdasági bizottság előtt, ahol a multik által silányított módon idehozott termékek kapcsán a chipsadó kiterjesztése és olyan felhasználása, amely csillapíthatná a bajokat, igenis előremutató lenne. Azt látjuk tehát, hogy bár vannak jó irányú elmozdulásaik, a koncepciót még mindig nélkülözik. Kérjük, ezen változtassanak! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, aki jelezte, hogy az előterjesztők nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Szávay István hozzászólásához, illetőleg Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetéséhez szeretnék szólni, ami összefügg azzal, amit a Gazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság is tárgyalt. Burány Sándor úrnak, szocialista párti képviselőnek volt egy módosító javaslat, amely az üzemanyagok vonatkozásában összecseng azzal a gondolattal, amit Z. Kárpát Dániel mondott. Mindjárt reagálok erre is.

Azt köszönjük az előterjesztők nevében, hogy a dohányzás elleni küzdelemben folytatott úton az e-cigarettához, illetve az elektromos cigarettához kapcsolódóan kialakult egy olyan konszenzus, amely révén a Gazdasági bizottság egyébként meghallgatta

ezt a véleményt, és ennek kapcsán, ahogy képviselőtársam is jelezte, az 55 forint/milliliter érték szerepel a javaslatokban.

Maga az előterjesztésnek ez a része, azt gondolom, hogy próbálja követni az új dohánytermékkategóriákkal felveendő harcot. Elhangzott a Törvényalkotási bizottság ülésén képviselőtársam, Szilágyi György szájából, hogy talán előre is mentünk. Sosem lehet eléggé előremenni, hiszen mindig újabb és újabb termékeket vezetnek be a nagy gyártók. Természetesen most itt nem fogok gyártókat mondani, de ez a harc folyamatos, és az is jó érzéssel tölti el az embert, hogy azokat a korrekciókat, amiket elvégeztünk, hogy a nikotintartalmú töltőfolyadékra legyen szó, szintén köszönöm az előző hozzászólásokból.

Annak a kérdésnek az eldöntését nyilvánvalóan a gyakorlat adja meg, hogy 400 utántöltő valós, nem valós. Nem vonom kétségbe a képviselő úrnak ezt a felvetését, de nyilván ez a későbbi módosítások kapcsán merülhet fel. Én azt gondolom, hogy ma ebben a törvényjavaslatban nem tudunk ezzel foglalkozni; illetve fogadókészséget nyilván tanúsítani kell, ha ennek van realitása. Köszönjük a felvetést.

Az üzemanyagok kapcsán egyrészt nem szóltam arról a Törvényalkotási bizottság jelentésének az ismertetésekor - ez lehet, hogy hiba -, hogy ebben a kontextusban nem lehetett foglalkozni jogtechnikailag - tartalmilag sem, de jogtechnikailag azért - azzal az előterjesztéssel, amit Burány Sándor úr jegyzett, mert túlterjeszkedésnek minősült a törvényjavaslat-hoz képest, amelyet benyújtottunk.

Tartalmilag pedig, azt gondolom, vitatom azt az állítást, amit Z. Kárpát Dániel úr jelzett, mert az olajárhoz kötött adóemelések előnye egy egyszeri emeléssel szemben, hogy magasabb adómérték csak akkor van érvényben, amikor a nettó árak alacsonyak, így ez a megoldás kifejezetten védi a fogyasztókat a drasztikus áremelkedéstől.

Tehát ezzel együtt kérem, hogy a szavazataikkal a holnapi nap folyamán támogassák a törvényjavaslat elfogadását, és köszönöm a vitában való részvételüket. Köszönöm.

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/13849. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés részletes vitát lezáró szakaszában ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2017. március 16-án megtárgyalta a T/13849. számon benyújtott törvényjavaslatot, amely az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról szól. Ahogy házelnök úr is jelezte, aki ezt végig tudta követni, az már meg is értette nagyjából, hogy miről van szó; bízom benne. Akik az általános vitában és a Törvényalkotási bizottság vitájában rész vettek, azok ezt vissza tudják igazolni.

A Törvényalkotási bizottság összegző javaslata - amelyet a bizottság 23 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett fogadott el - tartalmazza a Gazdasági bizottság által javasolt nyelvtani módosításokat, amelyeket a Törvényalkotási bizottság is támogatott. Továbbá a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát is magában foglalja, amely a javaslat 1. §-a által módosítani tervezett, az Étv., tehát az érintett környezet alakításáról és védelméről szóló törvény 33/A. § (1) bekezdésének mondatát a könnyebb érthetőség kedvéért pontokra javasolta tagolni. Ennek eredményeképpen a javaslat új rendelkezései előírják, hogy 300 négyzetméter fölött akkor lehet egyszerű bejelentéssel új lakóépületet építeni vagy a meglévőt bővíteni, ha azt az építető saját lakhatásának a biztosítása érdekében végzi.

A módosítás ez előbbi rendelkezés biztosítására vonatkozó szabályt tartalmaz, amely szerint a lakóépület megépültét követő öt éven belül nem lehet az elkészült épület rendeltetését megváltoztatni. Ez a szabályozás megelőzi, hogy a már felépült épület a lakhatás biztosításától eltérő rendeltetésre használódjon.

A törvényjavaslat további rendelkezései, úgy gondolom, összefüggenek azzal, amit lehetne annak is mondani, hogy az államigazgatási rezsicsökkentés keretében való szabályozás, hiszen részletszabálynak tűnik, de azért fontos elem az, hogy amikor a bejelentéssel végezhető építés végére érnek, a hatósági bizonyítvány kiállításának a díja a továbbiakban miniszteri rendeletben kerüljön megállapításra, amely egy differenciáltabb ármegállapítást tesz lehetővé, és rugalmasabban, a polgárok számára kedvezőbb módon kerülhessen megállapításra. Ez is fontos részelem.

A másik fontos részeleme a törvényjavaslatnak, hogy az építésfelügyelet tehermentesítése érdekében

a jókarbantartásra vonatkozó szabályok esetében a továbbiakban a javaslat értelmében a kormányhivatalok járási hivatalai, építésügyi hatóságai fognak eljárni a folyamatban lévő ügyek lezárása után.

Amiért az általános vitában én is támogattam ezt a törvényjavaslatot, az döntően az - ahogy a felszólalásomban is jeleztem -, hogy a választókerületben is gyakorlati jelentőséggel bírnak azok a településszerkezet alapján vidéki településkategóriának nevezhető - ezt teljesen pozitív értelemben és büszkén mondom - hibák, amelyek a korábbi évtizedekben elkövetődtek, még valamikor a hetvenes-nyolcvanas években, amikor nagy alapterületű, nagyméretű telkekre olyan építési módot választottak, amellyel maradtak még területek, és szerencsére nem azok a megoldások nyertek nagyobb teret, hogy nyeles telekre alakítsák ki, hanem van még lehetőség beépíteni. Vannak olyan települések - az én választókerületemben legalább négy-öt ilyen település van: Nagyvenyim, Perkáta, Rácalmás -, amelyeknél gyakorlati jelentőséggel bír ez a módosítás. Nem más miatt támogatjuk ezt a törvényjavaslatot e tekintetben, hanem azért, hogy több generáció lakhatási megoldását, építési megoldását is támogassuk, és ez összecseng azzal, amit a miniszterelnök úr jelzett, hogy 2017 az otthonteremtés éve. Ha e tekintetben is tudunk adni lehetőségeket a polgárok számára, akkor élni kell ezzel a lehetőséggel.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a Fidesz sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Galambos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Csepreghy Nándor: Most nem.)* Jelzi, hogy most nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Sallai R. Benedeknek, aki a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményét ismerteti, 3 perces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Vannak szakmai kérdések, amikről simán kedélyesen elcseveghetünk, viszont ez a 300 négyzetméter fölötti villaamnesztia, hogy mindenki villát építhessen a budai hegyekben magának engedély nélkül, nyilvánvalóan nem tartozik ebbe a kategóriába, hiszen itt pusztán egy újabb fideszes szélhámosaságról van szó, hiszen azt az önök által létrehozott új milliomos, milliárdos, százmilliós vagyonokkal rendelkező közeget, amelyik egyáltalán megteheti magának, hogy új családi házakat építsen 300 négyzetméter fölött, azokat kívánják helyzetbe hozni. Szó nincs arról, hogy idáig ne építhettek volna, de eddig azért néhány szempontot figyelembe kellett venni az építési engedélyezési eljárás során, amit szerintünk továbbra is kellene egy ekkora lakó-

épületnél, hiszen lehet, hogy ezeknek mind a mikro-környezetre, mind az utcaképre, mind egyéb vonatkozásokban egyértelműen olyan hatásai lehetnek, amelyek mind az épített környezetet, mind a természeti környezetet negatívan befolyásolják.

Alapvetően az a véleményünk, hogy a hagyományos engedélyeztetési eljárás nem akadályozta meg még a nagycsaládoknak sem, hogy összeköltözzenek, semmilyen szinten nem volt akadályozó tényező, viszont a 300 négyzetméteres alapterület lehetőségei kinyitják a visszaélésre a lehetőséget. Öt év nagyon kevés arra, hogy egy eltérő rendeltetést alkalmazzanak egy ilyen jellegű építményre, ennek megfelelően a Fenntartható fejlődés bizottságában is ismertettem azokat a tényeket, amelyek akár a 2016. évi LXXIV. törvénnyel, a településkép védelméről, akár a korábban elfogadott természetvédelmi jogszabályokkal, akár EU-s rendelkezésekkel kapcsolatban egyértelműen a korábbi jogszabályok és erősebb jogszabályok ignorálásához vezethet, tehát felvetheti a jogszertű jogalkotás kérdéseit.

Alapvetően a 300 négyzetméter fölötti lakóingatlanok kérdése a magyar milliomosoknak, egy kiválasztott szűk kisebbségnek a kérdése. Erre minden további nélkül lehetőség lehetne akkor is, ha biztosan látnánk az engedélyeztetési eljárásban, hogy hova kerül a hulladék, milyen eljárásban, mi történik az építési maradékokkal, milyen tájképi vagy a szomszédokra milyen hatásai lehetnek ennek. Ez nyilvánvalóan egy állampolgár-ellenes jogszabály, hiszen kiiktatja annak a lehetőségét, hogy a szomszédok résztvevőként érdemben hatással tudjanak lenni az engedélyezési eljárásra. A korábbi szakhatósági eljárásban konszenzusokra volt szükség. A kormányhivatalok összeolvastásával ennek az igénye csökkent, most gyakorlatilag teljesen meg is szűnik annak az igénye, hogy lehetőség szerint bővebben figyelembe lehessen venni akár az épített környezet, akár a természetes környezet szempontjait.

Ennek megfelelően arra kértem a Fenntartható fejlődés bizottságát, hogy figyelembe véve az ágazati törekvéseket, ne támogassa, de sajnos kisebbségben maradtam a véleményemmel, és a bizottság kormánypárti többsége támogatta. Az álláspontom a frakcióm esetében természetesen megismételhetem, de tartalmilag ugyanez lesz. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik.

(18.00)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon ritkán fordul elő velem, hogy a kormányzat megfogadja azt, amit kérek. Most ez történt, igaz,

hogy csak rendkívül parciális módon. De azért mindenképpen szeretném a jóval, pozitívvá kezdeni. Hála istennek, hogy megértették, hogy a rendeltetismód-változtatás tilalma egy kiskaput talán bezár, legalábbis egy időre. A magunk részéről azt indítványoztuk, hogy ez legalább tízéves tilalom legyen. Emellett azt is kértük, hogy elidegenítési tilalom is legyen feljegyezve a tulajdoni lapra akkor, amikor kiadják a felépítés megtörténtét tanúsító hatósági bizonyítványt.

Az önök indokolása szerint mindenki a saját lakhatása érdekében építi ezt az ingatlant. Akkor nem igazán értem, hogy miért is ne lehetett volna ezt elfogadni. Nem beszélve arról a szűkkeblűségről, hogy miért pont öt évben szabták csak meg ezt a rendeltetismód-változtatást. Hiszen ha mindenki a saját lakhatására épít, akkor nyilván ezt hosszabb távra gondolja, tehát nyugodtan fővállalhatták volna a tíz évet is.

A másik, amit kértünk, és sajnos szintén nem valósult meg, a 300 négyzetméter fölötti kategória pontosítása. Mert amikor önök a vitában érveltek a javaslatuk mellett, mindig a 300 négyzetméter fölötti pár négyzetméterben gondolkodtak. De akkor is mondtam már, hogy 300 négyzetméter fölött mondjunk egy számot közösen, legyen ez a 10 ezer. Fölötte van a 300-nak? Ó, igen. Tehát meg lehetne akár építeni egy akkora nagyságrendű épületet? Meg, ez alapján senki nem tiltja. Mi lesz ennek a következménye? Ahogy Sallai képviselőtársam is elmondta, nem lesz ettől jobb az épített kulturális környezetünk, nem lesz szebb a falukép, viszont az biztos, hogy a közösségi kontroll egyszer s mindenkorra megszűnik. Az ügyféljogok már eddig is el voltak temetve 300 négyzetméter alatt, most már 300 négyzetméter fölött is meg lesznek szüntetve.

Összességében azt kell mondjam, amit az általános vita keretében is kifejtettem, hogy ez valójában nem a magyar családoknak kedvez. Mert melyik az a magyar család, amelyik akár ezrével tudna négyzetmétereket építeni? Nyilvánvalóan üzleti érdek, ami itt megfogalmazódik. Azzal, hogy a rendeltetismód-változtatás tilalmát öt évre betették, amit, még egyszer azt kell mondjam, nagyon jó szívvél vettem, hogy legalább ezt az egy üzenetemet megértették, azt még nem zárták ki, hogy lakhatási célú ingatlanként, de mondjuk, bérbe adva hasznosítsa, szedje a hasznát az adott építetője ennek az ingatlanak. Mert ugye, az sincs beleírva ebbe a törvényjavaslatba, hogy oda egyébként nekik kötelező bejelentkezni és ténylegesen, életvitelszerűen ott kéne laknia. Az indoklásban ez felmerül, fantasztikus, tényleg nagyon nagy szó, csak éppen nem biztos, hogy életszerű, hogy valójában is így fog történni.

Úgyhogy összességében azt kell mondjam, ezt továbbra sem fogjuk tudni támogatni. De, államtitkár úr, nagyon szépen kérem, szerintem semmi nem sürgeti önöket a tekintetben, hogy ezt az épített környezetről szóló törvényt most ilyen értelemben módosítsák, ha csak nincs valami konkrét üzleti,

befektetői szándék, ami miatt most rögtön meg kell ezt szavazni. Föltételezem, hogy nincs, hiszen ön nem így beszélt, hanem a magyar családok lakhatásáról, az otthonteremtés fontosságáról beszélt. Tehát ez egy jövőbeni, akár mondhatjuk, távlatos cél is lehet. Még mindig volna idejük önöknek is, hogy a szakmával egyeztessenek és megnézzék, hogy valójában milyen társadalmi hatása lesz az önök által előterjesztett javaslatnak.

Még egy dolgot hadd mondjak el ezzel kapcsolatban: itt szó sincs rezsicsökkentésről, szó sincs bürokráciacsökkentésről. Könyörgöm, kérdezzenek már meg egy építetőt, hogy ettől kevesebb lett-e az a pénz, amit ő az építésznek kifizet. Dehogyan, ettől csak növekedett, hiszen kötelező tervezői művezetés van. Ha eddig 200-300 ezer forintba belekerült egy építési engedély, most, mivel számtalan további körülményt önök kötelezővé tettek, ezért ez az összeg, amit az építető kifizet az előzetes tervekre összességében, millió fölé mehet egy családi ház esetén. Tehát itt se rezsicsökkentésről, se bürokráciacsökkentésről nem beszélhetünk.

Egy dologról beszélhetünk, még egyszer, hogy az összes közösségi érdekképviseletet kizártuk egyszer s mindenkorra. Mert ugye, ezzel még párhuzamosan az is szokott járni, hogy kicsit nagyobb épület esetén önök már mindent rögtön kiemelt kormányzati projektté minősítenek, akár Garancsi 120 méteres lakóingatlanát ott a Kopaszi-gáton. Jézus Mária, bele sem merek gondolni! Mi van, ha az is egy lakásként van megtervezve. Ugye, arról is beszéltem, hogy egy lazább alaprajzi elrendezés esetében, mivel senki nem kontrollálja, senki nem ellenőrzi, és nem is szólhat bele valójában, mert nincs hatóság, amelyik beleszóljon, gyakorlatilag azt építhet, amit akar.

Úgyhogy azt gondolom, itt az idő, ezt a törvényjavaslatot most még - a holnap nap előttünk van - nem kell szavazásra bocsátani, még vissza lehet csinálni. Még van ideje a kormánzatnak ezt megfontolni, és ettől az örülettől, ettől az eszement gondolatától megmenteni Magyarországot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalási lehetőséggel élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és kérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkárúrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm szépen a kritikus és a támogató hozzászólásokat is, nemcsak a mai napon, hanem a vita teljes hosszában. Engedjék meg, hogy azt mindenképpen elmondjam, hogy amikor a Miniszterel-

nökség egészében hozzáfogott az építésügy szabályainak újragondolásához, alapvetően ezt abból a nézőpontból tette, hogy az állampolgárokat felnőttnek tekinti; olyan embereknek, akik képeseket jogszabályokat értelmezni, és képesek eszerint élni mindennapjaikat, eszerint engedélyeztetni egy eljárást, eszerint építeni egy ingatlant.

Azok a félelmek, amelyeket Hegedűs képviselő asszony felvetett, szerintem részben megválaszolásra kerültek, hiszen tudja ön is, képviselő asszony, ebben a törvényjavaslatban az szerepel, hogy csak a saját célra történő építés és építtetés az, ami mentesül az engedélyezési eljárás alól. Természetesen ezt a szabályt sem lehet külön értelmezni az építésügy többi szabályától, ahol pedig pont az volt a célunk, hogy megszüntessük a szubjektív értékelés lehetőségét, megszüntessük annak lehetőségét, hogy nem a szerint a terv szerint épül meg egy lakás vagy egy bármilyen más ingatlan, mint ahogy azt korábban bejegyezték, utána pedig a különböző állami hatóságok szubjektív döntésétől függ, hogy ez fennmaradhat-e vagy sem. Most kötelező tervezői művezetés van, ami pedig pénzügyi garanciát jelent az építtetőnek arra vonatkozóan, hogy az, amit ma ő a terveken lát, és amit az építész, amit a mérnök garantál, az megfelel az országos és a helyi szabályoknak. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos változás, és a 300 négyzetméteres ingatlannagyság bevezetése, illetve az afeletti lakóingatlanok esetében az engedélyezés eltörlése nem szól másról, mint arról, hogy Magyarországon lehessen otthont úgy építeni, hogy az engedélyezési eljárással ne kelljen vesződni a korábbiakhoz képest.

Azt gondoljuk, hogy ez a szabályozás igenis jó irányba mutat, hiszen ennek statisztikai mutatói már igazolódtak. Míg 2015-ben összesen 12 ezer lakás, illetve lakóingatlan építését kezdték meg Magyarországon, addig 2016-ban már 26 ezret; a 26 ezerből 12 ezret már az egyszerűsített bejelentési kötelezettség mellett. És az összes olyan módosító javaslat, ami itt önök előtt is hever, nemcsak a kormányzat álláspontját, hanem az építész- és a mérnökkamara álláspontját is tükrözi. Ahogy képviselő asszony is látta, és ahogy ezt a Miniszterelnökség ígérte önnek, ott, ahol érdemleges javaslat van, megfogadjuk akár a Jobbik álláspontját.

Azt gondoljuk, az ötéves funkcióváltási tilalom megfelelő garancia arra vonatkozóan, hogy itt valóban lakáscélú ingatlanok épüljenek, és azt gondoljuk, hogy ez a szabályozás ma közelebb visz ahhoz, hogy egy átláthatóbb, a szubjektív értékeléstől mentes és valóban értékes építészeti örökség jöjjön létre ebben a generációban is. Köszönöm elnök úr megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **önkényuralmi jelképek kereskedelmi célú hasz-**

nosításának tilalmáról, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János, Vas Imre, Vigh László, Vitányi István, Szatmáry Kristóf fideszes képviselők és Semjén Zsolt, valamint Vejkey Imre KDNP-s képviselők által benyújtott előterjesztés T/14441. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Lázár János miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

(18.10)

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Országgyűlési képviselőként kérem a Semjén Zsolt képviselőtársammal közös javaslatunk megfontolását a tisztelt képviselőháztól az alábbiak szerint.

Mint ismeretes, a parlament Fidesz- és KDNP-frakciójában ülő parlamenti képviselőtársaimnak 2010 és '14 óta két fontos célja van az ország Házában, illetve a végrehajtó hatalom mögötti többség biztosításával. Az egyik Magyarország gazdasági megerősítése, a második pedig az ország függetlenségének a megerősítése. Ennek jegyében tartom különlegesen fontosnak azt, hogy a nemzeti önrendelkezés kérdése alkalomadtán ne csak elvek, hanem konkrétumok kapcsán is a parlament napirendjére kerüljön.

Mint ismeretes, Semjén Zsolt képviselőtársam az elmúlt napokban azzal indokolta az önök előtt fekvő törvényjavaslat benyújtását, hogy politikai-erkölcsi kötelessége van az Országgyűlésnek. Én azt mondom, hogy politikai-erkölcsi kötelessége is van az Országgyűlésnek, másrészt pedig a nemzeti érdek védelme egy rendkívül fontos politikai célkitűzése minden fideszes és minden KDNP-s parlamenti képviselőtársamnak, és azt remélem, másoknak is, ezért bízom abban, hogy támogatni fogják az előterjesztést és a javaslatot.

Miben áll az előterjesztés és a javaslat, illetve miről szól? Mint ismeretes, 2000 óta próbálkozik a Magyar Országgyűlés azzal, hogy az önkényuralmi jelképeket, azok használatát korlátozza, illetve tiltsa. Ennek két oka van az előterjesztés szerint. Nyilván van egy erkölcsi kötelességünk az önkényuralmi jelképek tiltását, hétköznapi használatát illetően, hiszen az önkényuralmi jelképek kereskedelmi forgalomban való használata mégiscsak hozzájárul ahhoz, hogy ezek az önkényuralmi szimbólumok egy társadalmi legitimitást nyerjenek, ami nyilvánvaló, hogy az idő távolságával, 70 év vagy 30-40 év távlatában már újabb és újabb generációk számára kevesebb személyes élményt nyújtó kérdés, és sokkal inkább történeti ismeret vagy benyomás, ezért a kereskedelemben használatos eszközök, a különböző reklámok relativizálni képesek egy-egy elnyomó rezsimnek, egy-egy önkényuralmi rezsimnek a jelentőségét.

Mondom ezt azért, mert a javaslatunk elsősorban azoknak az érdekeit védi, azoknak az emberi méltósághoz fűzött jogát védi, akik egy önkényuralmi jelkép használatkor - legyen az adott esetben nemzetiszocialista jelkép vagy kommunista jelkép - sértve érzik magukat, legyenek azok holokauszt túlélők vagy a kommunizmus áldozatai. Sértve érzik magukat akkor, amikor a kereskedelmi forgalomban, bármilyen kereskedelmi forgalomban a hétköznapi szintjén kommunista szimbólumok vagy nemzetiszocialista, náci szimbólumok kerülnek adott esetben egy használati tárgy, egy fogyasztási eszköz borítójára, külsejére, címlapjára nyilvánvalóan azért, hogy fölkeltsék a figyelmet, föl hívják magukra a figyelmet, és a kereskedelemben előnyökre tegyenek szert.

Nagyon szeretném elkerülni az emberi méltóság védelme és az áldozatok emberi méltóságának védelme érdekében azt, hogy egy-egy kommunista diktatúra jelképével fölruházott póló vagy egy-egy nyilaskeresztes, náci szimbólummal felruházott tárgy egy jó buli része legyen Magyarországon most vagy a következő időszakban. Úgy gondolom, hogy az előttünk járó generációknak, az áldozatoknak és azoknak, akiknek az emberi méltóságát mindez sérti, minimum ennyivel tartozunk, és nemcsak szavak szintjén és törvények szintjén kell ezt kimondanunk, hanem a hétköznapi életben is alkalmaznunk kell.

A második ok, amit semmiféleképpen nem szeretnék szőnyeg alá söpörni, a nemzeti érdekvédelemmel kapcsolatos. Néhány nappal ezelőtt látott napvilágot az a román bírósági ítélet, amely az Igazi Csíki Sőr forgalmazását, előállítását lényegében lehetetlenné tette. Bár az ítélet nem került még leírásra, jogerős. Tulajdonképpen arról van szó, hogy Erdélyben, Székelyföldön kibontakozott egy védjegyhasználati és egy névjegyhasználati vita, amiben a korábbi években Közép-Európában és így Erdélyben is jelentős piaci fölényre szert tevő Heineken-csoport egy kis magyar vállalkozást támadott meg, ellehetetlenítve a névhasználatot, a működést, lehetetlenné téve a piaci szereplést. Úgy gondolom, hogy a Heineken messze visszaélt piaci erőfölényével - mint ahogy teszi ezt Magyarországon is -, hiszen egy számára valódi piaci konkurenciát nem jelentő céggel szemben alkalmazott brutális eszközöket. Azt gondolom, hogy a Magyar Országgyűlésnek, minden esküt tett parlamenti képviselőnek ki kell állnia a mellett az elv mellett, hogy ha valahol a világban Magyarország határain belül vagy kívül nemzeti érdek sérül, akkor azt a nemzeti érdeket meg kell védenünk, ha nemzeti érdek sérül, akkor az nem maradhat következmények nélkül.

Ezért az a kérésem a tisztelt Országgyűléshez - képviselőtársaim nevében is kérhetem ezt -, hogy mérlegelje azt, hogy ha egy magyar nemzeti érdeket védjegyvonalon támadnak meg, akkor erre egy védjegyügy legyen a válasz. Tehát védjegyügyre védjegyüggyel válaszoljunk azért, mert - még egyszer szeretném hangsúlyozni - az előterjesztő parlamenti

képviselőknak az a nyíltan vállalt álláspontjuk, hogy magyar nemzeti érdek sem Magyarország területén, sem Közép-Európában, sem máshol következmények nélkül nem sérülhet.

Ezért aztán, amikor ez az eset kirobbant, és próbáltuk tanulmányozni munkatársaimmal, képviselőtársaimmal a jogi környezetet, és azon tanakodtunk a Fidesz és a KDNP képviselőivel, hogy mit lehetne tenni az európai uniós szabályok, a magyar korábbi alkotmánybírósági döntés vagy az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntése alapján - amelyeket majd mindjárt a jogi értelmezés és indokolás kapcsán is citálok -, akkor került a kezünkbe a törvény, amely az önkényuralmi jelképek használatával kapcsolatos.

A 2000-es szabályozás, amely tiltotta az önkényuralmi jelképek használatát Magyarországon, 2003-ban alkotmánybírósági felülvizsgálat alá került, és az Alkotmánybíróság - mint ismeretes - a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő szabadságjogot erősebbnek tartotta az emberi méltóság védelménél. Az elmúlt harminc év alkotmánybírósági gyakorlatában és magyar joggyakorlatában, talán kockázat nélkül állíthatom - *(A mikrofonja leesik a zakójáról.)* - ha a mikrofon ezt lehetővé teszi -, hogy a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő jog egy abszolút jog, amit minden és mindenki véd, éppen ezért ez praktikusán azt jelentette, hogy az emberi méltóságnál is erősebb védelmet kapott az Alkotmánybíróságtól. Zárójelben jegyzem meg, hogy az Alkotmánybíróság egyébként 2003-as döntésében nemcsak a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő jogot védte, hanem az Alkotmánybíróság aránytalannak találta és körvonal nélküli, kontúr nélküli döntésnek találta a büntető törvénykönyv vonatkozó rendelkezéseit, nem találta elég precíznek és pontos szabályozásnak. 2000-ben az önkényuralmi jelképek használatát a jogalkotó szándéka szerint a büntető törvénykönyv alkalmazásával próbálta szankcionálni.

Az ügynek azonban van folytatása. Mint ismeretes önök előtt, az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult egy magyar állampolgártársunk, és kérte az önkényuralmi jelképek és szimbólumok használatának lehetőségét mint a politikai véleménynyilvánítás eszközét. Erre a bíróság lehetőséget is biztosított számára. Tehát ma Magyarországon az önkényuralmi jelképek használata ugyan korlátozott, de nem abszolút tiltott, és nyilvánvaló, hogy a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő jog erősebb, mint az emberi méltóság védelme, azoknak a csoportoknak, személyeknek a védelme, akikről mondandóm elején beszéltem.

Azt vizsgáltuk meg képviselőtársaimmal közösen, hogy vajon van-e különbség a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő szabadságjog és a kereskedelemben használatos szólásszabadság között, vajon a kereskedelmi szóláshoz való jog, a kereskedelmi reklámhoz való jog, a kereskedelemhez való jog ugyanolyan erős jog-e, mint a politikai véleménynyilvánítás szabadsága. Véletlen sem szeretnék

jogászcodni, de mégiscsak kénytelen vagyok azt hivatkozni tisztelt képviselőtársaim számára, hogy ma az európai joggyakorlat, amelyet ebben a Házban majd a törvényjavaslatunk kritikájaképpen többen meg fognak idézni pártállástól függetlenül, mégiscsak különbséget tesz politikai véleménynyilvánítási szabadság és a kereskedelmi reklám használatához való jog között. A kettő nem egyenlő és nem ugyanaz.

A magyar Alkotmánybíróság egyébként egy érdekes 1997-es döntést hozott, amelyben világossá tette és leírta azt, hogy Magyarországon a politikai véleménynyilvánítástól függetlenül a kereskedelmi reklámot is megilleti a véleménynyilvánításhoz fűződő szabadság, tehát a kereskedelmi reklám is lehet egy vélemény, de az nem lehet abszolút, és nem sértheti mások emberi méltóságát, magyarul: itt a korlátozásra van lehetőség.

Ezt meghaladóan pedig érdemes elolvasni az Európai Bíróság döntését; nem az Emberi Jogok Európai Bíróságának, hanem az Európai Bíróságnak a döntését, amely egy 2011-es, máig a Magyar Országgyűlésben nem hivatkozott, nem citált és a magyar jogalkotó által nem idézett bírósági döntésben megtiltotta a Szovjetunió szimbólumrendszerének használatát egy parfümön. Egy angol cég szeretett volna egy illatszert forgalomba hozni az Európai Unió területén, és a szovjet címerrel - kalapáccsal, sarlóval, csillaggal és mindennel, ami a díszítés köré járt - szerette volna ezt forgalomba hozni, és az Európai Bíróság arra hivatkozással tiltotta meg ezt a védjegyhasználatot, hogy ez például Magyarország - az ítéletben szó szerint említve van - és Lettország, az ott élő emberek érzékenységét, emberi méltóságát, az áldozatok emberi méltóságát sértheti.

Ezért jutottunk arra az elhatározásra a magyar és nemzetközi jogeseteket alaposan tanulmányozva, hogy javaslatot teszünk a tisztelt Országgyűlésnek arra, hogy az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célú hasznosítását tiltsa be.

(18.20)

Magyarul: tilos Magyarországon horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vörös csillagot vagy ezeket ábrázoló jelképeket - továbbiakban: önkényuralmi jelkép - hasznosítás céljából felhasználni, megjeleníteni, vagy önkényuralmi jelképpel ellátott árut vagy szolgáltatást értékesíteni. Természetesen a javaslatunk méltányos és arányos, hiszen nem vonatkozik az oktatásra, az ismeretterjesztésre és a képzőművészetre, és természetesen a kormánynak méltánylást érdemlő magánérdek esetén van lehetősége ez alól a szabály alól felmentést adni, például kereskedelmitelevízió-közvetítések, mint ahogy ezt az indoklás is tartalmazza.

Igen tisztelt Országgyűlés! A politikai-erkölcsi megfontolások okán és a nemzeti érdekvédelem okán azt kérem tehát az Országgyűléstől, hogy a korábbi döntéseit megtartva, a magyar Alkotmánybí-

róság vonatkozó két határozatának figyelembevétele mellett, az Emberi Jogok Európai Bírósága döntésének figyelembevétele mellett, valamint az európai bírói gyakorlatot figyelembe véve mérlegelje annak a lehetőségét, hogy a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő jogot és a kereskedelmi szólásszabadság jogát külön szabályozza.

Azt javaslom, hogy tartsuk tiszteletben a politikai véleménynyilvánításhoz való jogot, azt ne korlátozzuk semmilyen formában. Ellenben a kereskedelmi szólásszabadságot korlátozzuk, magyarul: a kereskedelemben önkényuralmi jelképek használatát ne engedélyezzük, mert ez nyilvánvalóan sértheti mások emberi méltóságát. Ez természetesen egy olyan jogalkotói kísérlet, amely nyilvánvalóan majd különböző fórumokhoz kerül. Először is notifikációs kötelezettsége van az Európai Bizottságnál a jogalkotónak, amely megkezdődött. Ez egy három hónapos folyamat, tehát egyeztetésre, mérlegelésre és végig gondolásra bőven van idő, de én azt gondolom - és az általam megkérdezett jogászok is azt gondolják -, hogy van lehetőség arra, hogy különbséget tegyünk a két jog: a politikai véleménynyilvánítás szabadságához fűződő jog és a kereskedelmi szólásszabadság joga között.

Míg a politikai véleménynyilvánítás szabadsága abszolút és korlátozhatatlan egy modern demokráciában - és Magyarországon különösképpen az Alkotmánybíróság joggyakorlata alapján -, addig a kereskedelmi szólásszabadság igenis sértheti emberek méltóságát, és sértheti a meggyőződését, sértheti az érzéseit és érzelmeit. És ezt próbáljuk korlátozni.

Természetesen nehéz azt megbecsülni, hogy ennek milyen társadalmi hatásai vannak, mert itt számos jelkép szóba jöhet, és jelképhasználat is szóba jöhet. Mindig a Heinekent hozzák szóba, nyilvánvaló az indoklás felvezetésében is, nem cáfoltam ezt a hivatkozást, hiszen védjegyügyre védjegyüggyel kell válaszolni, de azt azért megjegyzem, hogy mi semmi mást nem teszünk, mint a Heineken által alkalmazott módszert próbáljuk Magyarországon bevezetni. Ugyanis 1951-ben a Heineken-csoport önkorlátozó jelleggel vette le a vörös csillagot a heinekenes sörösdobozokról, mondván, hogy a Szovjetunió szimbólumát, az emberi méltósághoz való jog tiszteletben tartása mellett nem használja. Hogyan van az, hogy 40 éven keresztül a kommunizmus áldozatainak és sértettjeinek van joguk az emberi méltóság védelmére a Heineken szerint, most, a rendszerváltozás után 30 évvel Magyarországon pedig nincsen? A '90-es évek elejéig a Heineken fehér csillaggal jelentette meg ezt a terméket.

Én pontosan tudom, hogy lesz ebből európai vita is, lesz ebből brüsszeli vita is, és én annak megfontolását kérem a képviselőtársaimtól, hogy támogassanak bennünket abban, ami egyébként Európában egyre inkább gyakorlat, hogy az önkényuralmi jelképeket a kereskedelemben próbáljuk tiltani, és különbséget teszünk az előbb említett szólásszabadsághoz fűződő jog és a kereskedelmi forgalmazáshoz

fűződő jog között. Ugye, Európában egyébként a náci rezsimiek jelképei hosszú és következetes tiltás alá esnek, az utóbbi évtizedekben nyugat-európai országokban a kommunizmus jelképeit mint önkényuralmi jelképeket nem tiltották be, és nem alkalmaztak a náci jelképekkel hasonló arányú és azonosságú tiltást, de Lettorszáiban, Csehországban és Közép-Európa számos országában már van ilyen tiltás, amely vonatkozik egyébként a kereskedelmi forgalmazásra is. Ezek ellen a tiltások ellen az Európai Bizottságnak - azoknak a bevezetésekor - nem volt kifogása.

Azt is szeretném elmondani, hogy nyilvánvaló, hogy ennek a gazdasági következményeit mérlegelni kell abban az értelemben, hogy a Heineken-csoport mégiscsak stratégiai partnere a kormánzatnak, és nyilvánvaló, nem munkaadóként kívánjuk őt támadni és nem is adófizetőként, csak azt szeretnénk, hogyha mindenki Európában - úgy is, mint az Európai Unió tagja - tiszteletben tartaná a magyar nemzeti érdeket Magyarországon és máshol is.

Ennek az ügynek egyébként, zárójelben jegyzem meg, lett volna kulturált rendezése. Nagyon sok világmulti és európai gazdasági nagyhatalom, cégek alkalmaznak védjegy-megállapodásokat. Ezek az európai kontinentális és az angolszász jogban ismert formák, amikor egy védjegynek, egy szimbólumnak a használatát illetően közös használatról és a használat közös korlátozásáról, egymás javára történő korlátozásáról állapodnak meg. Ez egy egyszerű kétoldalú megállapodás lett volna. Szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy ez a multinacionális vállalkozás nem a megállapodást kereste, hanem lényegében jogi és azon túlmenő eszközökkel mindent megtett egy magyar nemzeti érdek ellehetetlenítéseképpen.

A szabályozás részletei az általános és a részletes indoklásban minden képviselőtársam számára hozzáférhetőek. Minden képviselőtársam azt részletesen megismerheti. Különösképpen erre most nem szeretnék kitérni. Mi körültekintően jártunk el, tekintettel voltunk az arányosság követelményeire is, és meggyőződésem szerint két érv van, ami felülírhatatlan, az egyik a politikai-erkölcsi kötelesség, másrészt pedig megváltozott a jogi környezet, és ennek a mérlegelését kérjük az Országgyűléstől.

Most a vita lefolytatása után, úgy gondolom, hogy lesz időszak, várhatóan az Európai Bizottságnál három hónapot vesz igénybe a notifikáció, amíg a Magyar Országgyűlés képviselői mérlegelhetik ezt a javaslatot. A mi frakciónkban sem támogatja mindenki, és tudom, hogy minden frakcióban vannak ezzel kapcsolatban kétélyek. Én igyekszem minden képviselőtársamat meggyőzni.

Véleményem szerint azt, hogy valaki egy politikai rendezvényen kítúz egy vörös csillagot, akár mennyire fáj, mindannyiunknak el kell tűrnie. De azt egyébként, hogy ezt a vörös csillagot mások érdeksérelmére és mások érzékenységre tekintet nélkül, kereskedelmi haszonszerzés céljából, kufárkodás céljából, pénzcserélés céljából használja föl, ezt egy

olyan országban, amely nagyon sokat szenvedett a náci diktatúra alatt, és nagyon sokat szenvedett egyébként a kommunizmus alatt, nem lehet megengedni. Nem hiszem, hogy Hollandiában egy horogkeresztes Heineken-doboz forgalmazására lehetőség és mód nyílna.

Mindezeknek a megfontolását kérem minden képviselőtársamtól. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lázár miniszter úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. Igen, megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Előrebocsátva, hogy a kormány következetesen és határozottan elutasítja az önkényuralmi jelképek mindenfajta használatát, és alapvető feladatának tekinti a magyar érdekek védelmét, a jelen előterjesztés, a tárgyalt törvényjavaslat tekintetében a kormány munkarendjére figyelemmel is a kormány nyilatkozatát egy későbbi vitaszakaszban kívánjuk megtenni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15 perces időkeretekben. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nemzeti hitvallásunk rögzíti: tagadjuk a magyar nemzet és polgárai ellen a nemzetiszocialista és a kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök elévülését. Magyarország - helyesen -, a magyar Alaptörvény nem tesz különbséget a vörös- és a fehérterror között. Meggyőződésünk, hogy a kommunista diktatúra bűnei ugyanolyan súlytalanságban, mint a nemzetiszocialista rémtettek. Éppen ezért a diktatúrák áldozatainak emlékének ápolása, megőrzése, kegyeleti joguk megvédése alapvető kötelezettségünk.

Szeretném tisztelt képviselőtársaim figyelmét felhívni, hogy az első Orbán-kormány még 2000-ben határozott arról, hogy április 16-a a holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja legyen. Az első ilyen megemlékezést 2001-ben tartottuk. Szintén 2000-ben döntött az Országgyűlés, hogy minden év június 13-át szenteljük a kommunizmus áldozatainak. A kormány pedig... - éppen most, februárban zárult le a gulág-emlékév, amely eseménysorozat a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszer-munkások szenvedéseire hívta fel a figyelmünket.

Nyugat-Európa bizonyos fórumain ma még azonban mintha haláltábor és haláltábor között kü-

lönbséget tennének, elég csak gondolnunk a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság ítéletére, amely kimondta, hogy a vörös csillag sokrétű jelentéstartalommal bír. A vasfüggöny keleti oldalán a vörös csillag szimbóluma alatt elkövetett bűntettek és embertelenségek szerintünk azonban csak egyféle módon értelmezhetők: elfogadhatatlanok, tűrhetetlenek. Nem véletlen, hogy Litvániában, Lettországból és Csehországból van hasonló büntetőjogi szabályozás tiltott önkényuralmi jelképek használatára vonatkozóan, mint nálunk.

(18.30)

Természetesen Magyarország az Európa Tanács tagjaként elfogadja és tiszteletben tartja az Európai Emberi Jogi Bíróság ítéleteit, ítélkezési gyakorlatát pedig itt a törvényhozás során kell figyelembe venni, amit az előttünk fekvő T/14441. számon benyújtott, az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célú hasznosításának tilalmáról, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat esetében is megvizsgáltunk.

Hozzáteszem, hogy a Vajnai-ügy után hozott, sokat hivatkozott alkotmánybírósági határozat is elismerte, hogy az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi fenyegetettsége, az emberi méltóság, valamint az Alaptörvényből levezethető alkotmányos értékrend védelme indokolt lehet. A testület az akkor hatályos Btk. tényállását azonban úgy ítélte meg, hogy túl tág, nem kellően világosan és körülhatároltan határozta meg a büntetendő magatartások körét.

Szeretném ugyanakkor azt is leszögezni, hogy jelen törvényjavaslatban nem a véleménynyilvánítás korlátozásának klasszikus esetéről van szó. A javaslat egyértelmű célja, hogy általános, az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célú használatát tiltó szabályrendszer kerüljön felállításra Magyarországon. Ahogy az általános indokolás is fogalmaz, az önkényuralmi jelképeknek a kereskedelmi célból történő felhasználhatósága nem olyan jog, amely a véleménynyilvánítás szabadságával ellentétben konkurálhatna az önkényuralmi jelképek tiltásához fűződő közérdekkel.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Meggyőződésünk, hogy történelmi tapasztalok okán és az áldozatok védelme érdekében sem vagyunk kötelesek tűrni, hogy mindennapjaink része legyen olyan szimbólum, ami bármelyik diktatúra jelképe volt, legyen szó horogkeresztről, sarlóról, kalapácsról vagy éppen vörös csillagról. Felcsillanó fénysugár az Európai Unió Bíróságának a sarlót, kalapácsot, valamint vörös csillagot is tartalmazó védjegy lajstromozásának megtagadása. Magyarország, Lettország és a Cseh Köztársaság jogi szabályozására és közigazgatási gyakorlatára támaszkodva a

fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az egykori Szovjetunióhoz kötődő szimbólumok az Európai Uniónak a szovjet rezsim egykori uralma alá tartozó országai tekintetében mást jelentenek, és itt ütközhet közrendbe vagy közerkölcsbe. Itt hívom fel képviselőtársaim figyelmét, hogy az Európai Unió 28 tagországából 11 a valamikori szovjet rezsimből került ki, és ez a lakosságnak valamivel több mint 20 százalékát teszi már ki.

Biztos vagyok benne, hogy ezek után a kettős mérce feltétlen hívei az áruk szabad mozgására hivatkozva kiáltanak uniós jogot a törvényjavaslattal kapcsolatban. Ha el is fogadnánk suta érvelésüket, ami a mennyiségi korlátozások és az azokkal azonos hatású intézkedések tilalmára vonatkozik, szeretném felhívni figyelmüket az Európai Unió működéséről szóló szerződés 36. cikkére, amely pont a közerkölcsöt és a közrendet említi az állam írott kimentési lehetőségei között, amely tökéletesen egybecseng az Európai Bíróságnak a védjegy lajstromba vételét elutasító ítélete indokolásával.

Magyarországnak azonban nem lehet célja, hogy egyedi védjegyvitákba menjen, ezért az előterjesztők egyértelmű célja, hogy senkinek se lehessen forgalomba hozni hazánkban olyan árut, amely önkényuralmi szimbólumrendszerrel használ. Ez egy olyan minimumelvárás, aminek eleget tudnak tenni a különböző gyártók termékei, ha van bennük szándék és tisztelet a magyar emberek emlékezetére iránt. Ehhez kérem támogatásukat, kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok mindenkinek! Folytatjuk munkánkat, méghozzá az MSZP vezérszónokának véleményét hallgathatjuk meg. Burány Sándor képviselő úr, parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Amit eddig hallottunk, az meglehetősen ellentmondásos érvrendszer volt, erre mindjárt kitérek, de végül is az igazságot tartalmazták a hozzászólások. Ez a törvényjavaslat ebben a formájában nem egyéb, mint egyfajta bosszú, a szemet szemért elv érvényesítése. Elég durva eszköz, ráadásul az előzmények tekintetében sajnos azt kell mondanom, hogy még csak nem is példátlan. A Fidesz mindig kész volt törvényjavaslatokkal vagy egyedileg nehéz helyzetbe hozni neki nem tetsző cégeket, vagy ellenkezőleg, kifejezetten előnyös piaci helyzetbe hozni neki tetsző cégeket vagy vállalkozókat, magánszemélyeket.

Mondok néhány ilyen törvényt a korábbi időszakokból: ha azt akarja a Fidesz, hogy Andy Vajna vetélytárs nélkül nyithasson kaszinót, és folytathasson olyan szerencsejáték-tevékenységet Magyarországon, amit semmilyen más vetélytárs gyakorlatilag nem tud folytatni, akkor létrehoz egy olyan törvényt, amely ezt lehetővé teszi annak az egy embernek,

óriási profitra szert téve ezáltal. Ha a Fidesznek érdekében áll egy üzleti tárgyaláson nyomást gyakorolni, akkor nem áttal adott esetben az adóhatósággal is érvelni úgymond - ez egy erős érv -, addig helyezi az adóhatóság eszközével, az adóhatóságot bunkósbotként használva nyomás alá az adott vállalkozót, amíg az be nem adja a derekát, el nem adja üzletrészét a kormánynak vagy a kormány valamilyen háttérintézményének. Az ilyen gyakorlatról is születtek sajnos újságcikkek és hírek, sajnos tragikus halálesetek is Magyarországon. Ha a Fidesznek nem tetszik valamelyik kereskedelmi televízió, akkor kész azonnal módosítani a reklámtörvényt annak érdekében, hogy a neki nem tetsző médiát milliárdos költségekbe verje.

Ezeknek a javaslatoknak a sorába illik bele ez a mostani törvényjavaslat is. Bár a törvényjavaslat nem biztos, hogy csak a Heineket fogja eltalálni, mert aggódhatnak a MilkyWayt vásárló kismamák is, és aggódhatnak a San Pellegrino ásványvizet fogyasztó hazai vevők is, mindkét termék borítóján, csomagolásán jól látható vörös, ötágú csillag található. A szabályozás természetesen rájuk is vonatkozni fog.

Ennek a történetnek, ennek a sajátos háromszögnek az Igazi Csíki Sör, a Heineken romániai leányvállalata és a hazai politikai többség alkotják a szereplőit, és azt kell mondanom, hogy egyik szereplő sem vértlen, természetesen a hibák súlya más és más. Én nem tartom teljesen vértlennek az Igazi Csíki Sör forgalmazóját, tulajdonosát sem, félreértés ne essék, nem tartom ugyanis helyesnek azt a gyakorlatot, hogy ha valakinek nem elég jó a terméke, akkor egyfajta nemzeti marketinggel próbál kufárkodni - hogy Lázár János szavait idézzem az előző exposéból -, és így piaci előnyökre szert tenni.

Szögezzük le, a Csíki Sör, amely árát tekintve egy kézműves sör kategóriájának megfelelő sör kellene hogy legyen, ennél jóval gyengébb kategória. Az Igazi Csíki Sör mint ital, 200 forintos árfekvésben nagyjából egészen normális termék lenne bármilyen piacon, ott lenne a sorban, mondjuk, a Dreherrel vagy a Sopronival vagy a Borsodival, de olyan pénzért kínálják, amennyiért valóban kézműves söröket szoktak vásárolni a hazai piacon, és ennek a sörnek a minősége ezeknek a kézműves söröknek a minőségét nem éri el.

Ennek a gyártónak, amely az Igazi Csíki Sört előállítja, az ősbűne az, hogy egy nemzeti marketinggel próbálja áthidalni a sör tényleges minősége és annak túlzott ára közötti szakadékot. Ez egy üzleti hiba, nem ördögtől való. Nekem ugyan kevésbé tetszik, mert szeretem, ha egy termék elsősorban a minőségével próbál engem meggyőzni és nem valamilyen más eszközzel alkalmazni, hogy engem vásárlásra ösztönözzön, de láttunk már ilyet a piacon más gyártótól is.

Nem vértlen ebben az ügyben a Heineken romániai leányvállalata sem. Egészen nevetséges volt az indoklása, amivel az Igazi Csíki Sört mint márkanevet megtámadta. Nem beszélem a románt, tehát

elnézést kérek, ha a Ciuc Premiumot rosszul ejtem ki, de aki a Ciuc Premium elnevezést vizuálisan ösztetiveszti az Igazi Csíki Sörrel, mint egy vizuális megjelenéssel, azon szemorvos nem segít. Teljesen világos, hogy a Heineken romániai leányvállalata egy mondvacsinált, hamis indokkal támadta be a román bíróságon az Igazi Csíki Sör gyártóját, pontosabban a terméket, a névhasználatot, ezzel valóban egy kicsi vetélytársat hozva lehetetlen vagy legalábbis kellemtelen helyzetbe a piacon.

(18.40)

De ez a törvényjavaslat a legnagyobb bűn, mert erre pedig az a válasz, hogy a hazai politikai hatalom bosszút áll a Heineken magyarországi leányvállalatán - hazai gyárról beszélünk, hazai munkásokat foglalkoztató gyárról beszélünk -, a Heineken romániai leányvállalatának piaci magatartása miatt. Ez megengedhetetlen! A törvényhozást nem lehet bunkósbotként használni.

Lázár miniszter úr érvelése több ponton is sántít. Először is a védjegy-védjegy vitában nem ugyanaz történik most Magyarországon, mint ami történt Romániában. Talán világosan beszéltem az imént, hogy a román bíróság jogerős döntését komolytalannak tartom, bár sajnos a jogerős döntés akkor is végrehajtható döntés, na de azt a bíróság hozta. Nem a román nemzetgyűlés hozott egy olyan törvényt, amely lehetetlen helyzetbe hozta az Igazi Csíki Sör gyártóját, hanem a román bíróság. Ha egy kicsit is követjük azt az elvet, hogy a hatalmi ágakat szétválasztjuk egymástól, akkor a politikai törvényalkotásnak és a jogalkalmazásnak, a bírósági jogalkalmazásnak egymástól független hatalmi ágaknak kellene lenniük. Ebből következően egy törvényhozás törvényt nem alkothat a szemet szemért elve alapján egy bírósági döntésre válaszol.

A fideszes vezérszónoklatban, illetve Lázár miniszter úr indoklásában keveredtek a kufárkodással kapcsolatos aggályok és az önkényuralmi jelkép sértő volta miatti aggodás elemei. Azt kell mondanom, hogy ha a Heinekenre tekintünk, akkor valószínűleg nagyon kevés ember van az országban, aki ettől a terméktől megijed. Ha tiltott önkényuralmi jelképekről, annak az indoklásáról, alkalmazásáról beszélünk, akkor teljesen világos, hogy azokat az egyéb-ként tételesen felsorolt jelképeket soroljuk ebbe a kategóriába, amelyek alkalmasak a köznyugalom megzavarására, arra, hogy másokban félelmet vagy undort keltsenek. Nyílt titok, hogy a Heineken egyébként a labdarúgás egyik nagy szponzora. Ez akár még kedves is lehetne a Fidesznek, de úgy látszik, hogy nem az. Ha már labdarúgás, hát szóval, szögezzük le, hogy bizony a labdarúgó pályák lelátóin a szurkolók időnként nem úgy viselkednek, hogy az nyugodtságot keltsen a környezetükben. Én már láttam olyan szurkolói csoportokat nem is egyszer, amelyek félelmet keltettek emberekben, amelyek alkalmasak voltak a köznyugalom megzavarására, de

olyan Fradi-szurkolót, megmondom őszintén, még nem láttam, aki megijedt volna egy Heineken-sörtől. Ilyet nem nagyon lehet látni. (Szávay István: *Senki nem ijedt meg! Nem erről van szó. - Dr. Apáti István: Más típusok vagyunk.*)

Tehát az az érvelés, hogy ez Magyarországon megütközést, félelmet kelt, nem nagyon állja meg a helyét. (Szávay István: Nálad!) Hadd utaljak Sziijártó Péter miniszter úrra ezen a téren, akinek semmi baja nem volt ezzel a jelképpel, hiszen 2014-ben, amikor stratégiai megállapodást kötött a magyar állam és a Heineken, egyébként Heineken-sörrel a kezében miniszter úr azt mondta, koccintva a holland tulajdonossal vagy a menedzsmenttel, hogy a sörgyártó a magyar-holland gazdasági együttműködés egyik legjelentősebb képviselője, így a Heineken is hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország ma jobban teljesít. Most ha ez a jelkép sértő, akkor sértő volt már a rendszerváltás idején, sértő volt már akkor, amikor egyébként az önkényuralmi jelképekről a Magyar Országgyűlés a jogszabályt megalkotta, és sértő volt 2014-ben is, amikor ezzel az önkényuralmi jelképpel a kezében koccintott a kormány minisztere egy stratégiai partnerrel. Magyarán, teljesen világos, hogy ez csak egy ürügy. Ez csak egy ürügy, annak az ürügye, hogy most egy konkrét leányvállalatot, a Heineken magyarországi leányvállalatát megbüntessék.

Összegezve: az az álláspontunk, hogy a jogalkalmazás, a törvényalkotás eszközeivel a piaci folyamatokba durván beavatkozni, bármely céget kedvező helyzetbe vagy bosszúból kedvezőtlen helyzetbe hozni egyedi döntésekkel, az a jogállam megcsúfolása. A Heineken magatartása vitatható és vitandó is, erre nem az a válasz, hogy a törvényhozást, a törvényalkotást bunkósbotként használjuk politikai fegyverként. A védjegy-védjegy, a szemet szemért elve nem jó magatartás. Hogy Gandhit idézzem, a szemet szemért elve vakká fogja tenni az egész világot.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Legalább mi itt ne legyünk vakok, és ne asszisztáljunk egy bosszúhadjáratához, amely egy cég ellen irányul, és egy céggel vívja ezt a harcot a magyar kormány vagy annak többségét adó Fidesz-KDNP-frakció. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták elfogadhatatlannak és tűrhetetlennek tartják az önkényuralmi jelképek nemcsak politikai, hanem kereskedelmi célú megjelenítését is.

A XX. század ordas eszméire alapított nemzeti-szocialista és kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett, emberiség elleni embertelen és az emberi méltóságot is sértő bűnök mély és fájdalmas sebeket ejtettek honfitársainkon, ezért a két totális

diktatúra szimbólumai hazánkban még ma is irritálóak nemcsak az áldozatok és hozzátartozóik, hanem minden jóérezésű ember számára.

A XX. század legborzasztóbb időszakai nem veszhetnek a feledés homályába, ezért hazánkban 2000-ben, az első Orbán-kormány idején már országgyűlési határozat döntött mind a kommunista, mind pedig a náci diktatúra áldozatainak az emléknapjáról. Kérdésként merül fel, hogy vajon mi az oka annak, hogy a több mint fél évszázada a szabad Nyugat-Európában csak bennünket követően került sor az emléknap felállítására, és akkor is csak részlegesen, ugyanis a nemzetiszocializmus áldozatainak emléknapját ugyan bevezették, de a nemzetközi szocializmus, vagyis a kommunizmus áldozatairól mind a mai napig nem emlékeznek meg, eltitkolva és elárulva ártatlanok millióinak a véráldozatát.

Mindezt annak ellenére tették, hogy mindkét totális diktatúra sárba tiporta az emberi méltóságot. Az egyik faji alapon üldözött, a másik pedig osztályalapon rekesztette ki az embereket a közösségből a kollektív felelősség elve alapján. Ideológiailag mindkét diktatúrának közös célja volt lerombolni a régi rendszert Európában, ezért nem csoda, hogy a második világháborút a két totális diktatúra együtt robbantotta ki Lengyelország közös lerohanásával, amely mögött a német birodalmi kormány és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének kormánya közötti, 1939. augusztus 23-án aláírt és titkos záradékkal ellátott úgynevezett Molotov-Ribbentrop-paktum állt, amelyben többek között Lengyelország és a balti államok felosztásában is megállapodtak.

(18.50)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezen tényekből megállapítható, hogy Nyugat-Európának az illúzió és a hallgatás egész rendszerével kellene leszámolnia ahhoz, hogy alappal ne lehessen vádolni a kommunizmus nyílt vagy fű alatti támogatásával.

A kereszténydemokraták számára úgy tűnik, hogy a Nyugat mögött álló globális hatalom nem akar a nemzetközi szocializmus nyílt vagy hallgatóságos támogatásával leszámolni, sőt az ez irányú magyar törekvések kifejezetten irritálják őket. Sem Brüsszel, sem pedig maga a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság nem akarja az önkényuralmi jelképek egy részét az őket megillető történelmi szemétdombra küldeni. Hol van hát Brüsszel és Strasbourg híres, emberi jogok iránti elkötelezettsége? Hol van a szolidaritás a szenvedőkkel? Hol van az együttérzés az áldozatokkal és hozzátartozóikkal?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez az együttérzés sehol nincs. Sehol, mert Brüsszel és Strasbourg egyoldalúan érzéketlen a kommunista diktatúra áldozataival, megsértve a magyarok emberi méltóságát, ítéleteikkel pedig kifejezetten buzdítják a kommunista diktatúrához kötődő szimbólumok megjelenését annak ellenére, hogy ezen jelképek hazánkban való alkalmazása alkalmas a köznyugalom megzavarására.

Túrhetetlen és elfogadhatatlan, hogy sem Brüsszel, sem Strasbourg nem veszi figyelembe, hogy Európának ezen a részén a magyarság megszenvedte úgy a náci, mint a bolsevik rémuralmat, ezért megillet bennünket az a jog, hogy Magyarországon se politikai célból, se pedig gazdasági haszonszerzés céljából ne lehessen ilyen jelképeket használni. Vegyük végre figyelembe, hogy Magyarországon emberek millióit nyomorították meg ennek a jelképnek a jegyében, ezért nem fogjuk tűrni ennek a használatát, bármennyire is támogatja ezt a globális hatalom és a mögötte álló politikai elit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célú használatának tilalmáról, valamint az ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló T/14441. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák Önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő hozzászóló. Képviselő úr innen, a pulpitusról mondja el vezérszónoki hozzászólását. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is le szeretném szögezni rögtön az elején, hogy nem értek egyet Lázár Jánossal, amikor azt mondja, hogy nekünk mint politikai véleménynyilvánítás kifejezését el kell tűrnünk azt, hogy vörös csillagot rakhasson bárki Magyarországon a zubbonyára.

Felmerül a kérdés: akkor a kormány szerint el kell tűrni azt is, hogy valaki horogkeresztet rakjon a zubbonyára politikai véleménynyilvánítás címszava alatt? Én úgy gondolom, hogy nem. Itt miért nincs szabadságharc? Itt miért nem harcolunk az EU különböző intézményeivel, hogy Magyarországon ne tűzhesse ki senki nyugodtan a vörös csillagot magára?

A XX. századi történelmünk során a nemzet sokat szenvedett a diktatúráktól, amely rendszerek káros hatásai mindazok számára, akik éltek azokban az években, nyilvánvalóak és egyértelműek. Illetve sok esetben a mai napig hatással vannak azokra is, akik akkor még nem éltek. Ezen embertelen és magyarellenes rendszerek egyik sajátossága volt az egyedi szimbólumrendszerük, amit azért hoztak létre a rendszerek működtetői, hogy egyértelműen azonosítsák saját magukat és rendszerüket.

Ezen diktatórikus rendszerek szimbólumainak megbélyegzése és tiltása a rendszerek megbélyegzését jelenti, ezen bűnös rendszerek értékalapú elutasítását tükrözi. A tiltás célja tehát az, hogy mindenki számára világossá váljon a betiltott önkényuralmi jelképek által szimbolizált elnyomó rendszerek elutasítása. Egyszerűen fogalmazva: a tiltással világos különbséget teszünk jó és rossz között. A jogrendszernek ez olyan alapvető feladata, ami elvitathatat-

lan, ha azonban alaposan megnézzük az előttünk fekvő törvényjavaslatot, illetve annak indoklását, akkor valami egészen furcsa és sötét szándék látszik megint megbújni a támogatható célok mögött. Ez a szándék pedig nem más, mint az önkényeskedés szándéka.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat indoklása szerint azért szükséges a módosítás, mert ma semmi sem szabályozza az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célból történő felhasználását. Érdekes azt megfigyelni, hogy jelenleg a kereskedelmi forgalomban nem kapható horogkeresztes csokoládé, illetve nyilaskeresztes pelenka, de még SS-jelvényes autóüléshuzat sem.

Kapható ellenben vörös csillagos édesség, sportcipő, gyermekjáték, illetve sör is. A jelenség abból fakadt, hogy a magyarságot megnyomorító diktatúrák szimbólumai közül a vörös csillag kevésbé elutasított jelkép, mint más jelkép. Ennek az oka álláspontunk szerint ott keresendő, hogy a kommunista diktatúrák, illetve azok szimbólumrendszere kevésbé stigmatizált, a társadalom kevésbé azonosítja a szimbólumot a rendszer szörnyűségeivel. Ennek az oka pedig az oktatásban, a felvilágosításban keresendő, Kádár halála óta egy teljesen új generáció nőtt fel, akik már hírből is csak alig hallottak arról a rendszerről, amit ezen ember nevével fémjelezték, amely rendszernek az egyik szimbóluma volt a vörös csillag.

Nem hallottak a meggyalázott családokról, a meggyilkolt, börtönbe zárt, kényszermunkára elhurcolt százazrekről, nem hallottak kellő súllyal a kommunizmus rémtetteiről, és ez a mi hibánk, akik sajnos engedve a liberalizmusnak és a polkorrektségre hivatkozó gyáváknak eltűrtük, hogy egy pufajkás legyen a miniszterelnök, és hogy Apró Antal családja nagy befolyással legyen még napjainkban is a gazdasági és politikai életre. Nem hallott ez a felnövő új generáció, és ez most jól jön önöknek, mert így most nem tudják, hogy a mai Magyarország mennyire, de mennyire hasonlít a kádári egypártrendszerre. Így most nem érzik, hogy ugyanaz a fojtogató légkör vesz minket körül, mint akkor, csak most más mázzal öntötték le. Nem szocializmusnak, hanem nemzeti együttműködés rendszerének hívják, de a lényeg ugyanaz. Ugyanaz a pofátlan hatalmi góg, amivel minden és mindenki felett állónak érzik magukat a párt emberei.

Mint tudjuk, Kádár tetemét széthordták, koponyája a mai napig nem került elő. A szelleme azonban most is itt kísért köztünk, igen, tisztelt képviselőtársaim, még ezen Ház falai között is. Az előttünk fekvő törvényjavaslat éppen olyan módszerekkel kíván operálni, mint azok a diktatórikus rendszerek, amelyek lopakodó társadalmi elfogadása ellen - így fogalmaz az előterjesztés indoklása - a törvénymódosítás fel kíván lépni.

A diktatúráknak csak egyik eleme a szimbólumrendszer, egy másik ugyanilyen fontos eleme a módszertan, ahogy a hatalmat gyakorolják. Ez a bizonyos

módszertan pedig az önkény, a szabályok lábbal tiprása és a közösségi érdek semmibe vétele. Az önkényuralmi rendszerek elleni küzdelmet nemcsak szimbólumok és szövegek szintjén kell megvívni. Az önkény és diktatúra ellen a tisztesség, a becsület eszközeivel kell küzdeni, a közös múltunkkal pedig szembe kellene nézni végre-valahára, és mind a bűnöket, mind a bűnösöket legalább meg kellene nevezni. Merő képmutatás a jelenlegi törvényjavaslat, mivel annak valódi célját a kormánytagok megnyilvánulásai során egyértelműen világossá tették, céljuk a Heineken cég piacról történő kiszorítása, aminek egyik eszköze a vörös csillagos címke betiltása.

A kormány tehát valamiért megharagudott egy piaci szereplőre, és haragjában a törvény szigorához nyúl. Ez maga a diktatúra, tisztelt képviselőtársaim, ez maga Kádár János. Sajnos, a jelenleg kormányzó új Kádárok semmit nem tanultak a történelemből. Nem tanulták meg, hogy az önkényes és szigorú tiltás kontraproduktív, hosszú távon nem fenntartható, eredményei látszólagosak, azt sem tanulták meg, hogy a magyar embereket csak ideig-óráig lehet kábítani trükkök százaival, az igazság mindenképpen felszínre kerül. Sőt, azt sem tanulták meg, hogy az önkényes és gyakran változtatott vélemény a véleményt formáló személyét is befolyásolja, nagyon hamar elveszíti szavahihetőségét, és komolytalanná válik.

(19.00)

A Magyarországot képviselni hivatott kormányzat komolytalanná válása pedig káros következményekkel jár mindannyiunk számára.

Tekintsük át röviden, hogy mi is történt a Heineken és a vörös csillag ügyében az elmúlt években! Lázár miniszter úr azt mondta, hogy lett volna egy kulturált megoldás. Valóban lett volna, akkor, amikor a kormány 2014-ben stratégiai megállapodást kötött a Heineken céggel. Ennek keretében sok mindenről megállapodtak, legalábbis ezt feltételezzük, mert a megállapodás ugye nem nyilvános. De egy dolgról biztosan nem: a címkén található vörös csillagról. Akkor, 2014-ben még a vörös csillaggal nem volt semmi problémájuk, bár a vörös csillag már akkor is tiltott önkényuralmi jelképnek számított.

Idézzük fel Szijjártó Péter jelenlegi külügyminiszterünk szavait, amelyeket a stratégiai megállapodás alkalmával mondott. „Egy nagy múltú hazai iparág tradíciójára épít ez a nemzetközi nagyvállalat, amely ráadásul a lehető legmodernebb technológiát alkalmazva erősíti a magyar gazdaságot és annak teljesítményét.” Majd 2015-ben, amikor a Heineken sponroni gyárának bővítését avatták, a következőket mondta szintén Szijjártó Péter miniszter úr: „A sörgyár élenjár Magyarországon az innovációban, mert nemcsak új termékeket vezet be a piacra, hanem erősíti a gazdasági és munkahelyteremtő szerepét is, hiszen a magyar gyár beszállítóinak 80 százaléka magyar.” A helyzet pikantériáját növeli, hogy Szijjártó

Péter a szavait olyan emberek társaságában tette meg, akik ruházatán egyértelműen és jól láthatóan, elől is és hátul is vörös csillag díszelgett. Erről szép képek találhatóak a kormány.hu oldalon a mai napon is.

Ekkor tehát senkit nem zavart a tiltott önkényuralmi jelkép használata, senkit nem sértett a vörös csillag mint a Magyarországot megnyomorító kommunista rendszer szimbóluma. Ennek álláspontom szerint csak az lehet az oka, hogy soha nem érdekelt a jelenlegi kormányzó pártokat a kommunista múlt elítélése. Soha nem sértette őket a kommunista szimbólumrendszer, hiszen annak a bizonyos kommunista rendszernek a maradványain ők is gazdagsodtak, annak a bizonyos kommunista rendszernek a képviselői most is a soraikban ülnek, gyakran meghatározó pozíciókban, illetve annak a bizonyos kommunista rendszernek a hagyományait viszik tovább napjainkban is a hatalomgyakorlásuk mindennapjaiban. Önöknek a kommunista rendszer áldozatai és károsultjai csak szavazók. Csak statisztikai adatok a választási képletben. Akikhez mézes-mázás szavakkal szólnak, ha szükségét érzik, visszaélnék sérelmeikkel és érzékenységükkel annak érdekében, hogy szavazataikat megszerezzék. Amikor ténylegesen tenni lehetett volna, illetve tenni kellett volna a kommunista múlt feltárása érdekében, a jelenlegi kormányzó pártok mindannyiszor kitértek a cselekvés és az őszinte színvallás elől.

Ezért nem álltak a Jobbik mellé egyszer sem, amikor a vörös csillag mint tiltott önkényuralmi jelkép használata miatt több esetben is feljelentéssel éltünk. Nyugodtan szemlélték, hogy az ügyészség a törvényeket kijátszva elutasította ezeket a feljelentéseket. Ezért élhetett nyugodtan az önök kormányzása alatt is Biszku Béla, és vehette fel a vérrel megszolgált luxusnyugdíját. Ezért élheti nyugodtan az életét napjainkban is Mátsik György, a vérügyész, aki halálbüntetést kért többek között Mansfeld Péterre. Ő is nyugodtan veszi fel a luxusnyugdíját napjainkban, ez nem bántja az önök lelkiismeretét. Az önök harcát az jellemzi a legjobban, hogy Rétvári Bence minden évben egyszer beül ide a Parlamentbe egy Mansfeld Péterre emlékező pólóban, és ezzel letudja az igazságtételt a kommunizmus áldozataival szemben. De hogy kormánytagként fellépjen Mátsik Györggyel szemben, aki a halálba küldte Mansfeld Pétert, ahhoz már túl kényes az úri gyomra ennek az embernek.

Lázár miniszter úr azt mondta, hogy az emberi méltóság védelme nagyon fontos. Én is így gondolom. Csak azt nem értem, hogy miért nem volt fontos az elmúlt hét évben. Miért nem volt fontos akkor, amikor a Jobbik többször felemelte a szavát, és mint mondtam, feljelentéseket tett az azokon a helyeken történt árusítással szemben, ahol nagyon sok turista megfordul, a Váci utcában, a Várban és mindenhol, ahol tiltott önkényuralmi jelképekkel ellátott termékeket árulnak? Egy olyan országban, ahol szinte minden családot érint az a kommunista diktatúra, amelynek nagyon sok áldozata volt. És még sorol-

hatnánk a példákat arra, hogy szavakban önök nagy antikommunista harcosok, de tetteikben szinte nulla, amit csinálnak ebben a kérdésben. Három kormányzati ciklus eredményeként még csak odáig sem sikerült eljutni, hogy megnevezzük az elnyomó kommunista rendszer bűnöseit. Három ciklus kevés volt ahhoz, hogy az ügynökkérdést megnyugtatóan rendezzük. Három ciklus kevés volt ahhoz, hogy az állampárt vezetőit, haszonélvezőit és diktatúráirányítóit, tehát a mindenki előtt ismert főkolomposokat elszámoltassuk.

Ezek után most beterjesztik elénk a vörös csillag szigorú betiltásának javaslatát, arra való hivatkozással, hogy az önkényuralmi jelképek kereskedelmi célból történő megjelenítése és ezáltal lopakodó társadalmi elfogadtatása egyfajta legitimációt jelent a diktatúrák korábbi szimbólumrendszerének. Tisztelt képviselőtársaim, ez szintiszta képmutatás. A Jobbik Magyarországért Mozgalom tisztában van azzal, hogy a Heineken cég mekkora piaci részesedéssel jelentkezik Magyarországon és a világban. Tisztában vagyunk azzal is, hogy ez a cég a kommunista diktatúrák tombolása alatt, éppen a kommunista diktatúrák által kisajátított szimbólum miatt, a védjegyében a vörös csillagot fehérre változtatta 1951 és 1991 között. A Heineken cég akkor kijelentette, hogy nem kíván azonosulni ezekkel a diktatúrákkal. Pontosán ezért lett volna annak létjogosultsága, hogy akkor, amikor önök stratégiai megállapodást kötnek ezzel a céggel, ugyanezt kérjék. Akkor mondják el nekik, hogy Magyarországon ez mennyire komolyan érinti az embereket. Mennyire sok ember szenvedett ettől a vörös csillagtól ebben az országban. Minden valószínűség szerint meghallgatásra talált volna esetleg a kérésük. De önöket ez akkor nem érdekelte. Nem foglalkoztak vele akkor.

Az állam feladata az kellene hogy legyen, hogy olyan átlátható, stabil viszonyokat teremtsen, hogy a hazai kkv-k levegőhöz jussanak, és elindulhassanak egy stabil fejlődési pályán - ezzel abszolút egyetértünk -, és a nagy multinacionális cégek pedig méltányolható profit mellett működhessenek. Ezeket a célokat kellene szolgálnia a hasonló törvényeknek. A Heineken piaci viselkedését alapvetően a vásárlói szokásokon keresztül lehetne befolyásolni. Ha nem tetszik, ahogyan a magyar kkv-kkal szemben viselkedik, akkor számos eszköz áll mind a kormány, mind az intézményrendszer, a kamarák, a szakmai szervezetek rendelkezésére, hogy a káros piaci magatartásokat visszaszorítsa. Mit tettek a Heineken esetében például az elmúlt években, ha tapasztaltak ilyen káros piaci magatartást? Semmit, persze a stratégiai megállapodáson kívül.

Tehát nagyon sok mindent el lehetne mondani és nagyon sok mindenről lehetne vitatkozni e törvény kapcsán, de megkerülhetetlen az önök felelőssége. Ismerve a jelenlegi kormányzat végtelenül korrupt gyakorlatát, nem tudjuk elfogadni, hogy ebbe a törvényjavaslatba önök beletegyenek egy olyan passzust, amely úgy mond egyéni elbírálás alapján fel-

mentést adhat ezen törvény hatálya alól. Mik azok a méltányolható szempontok, amelyek alapján a felmentést adják? Ki dönt majd a felmentés megadásáról? Milyen eljárásrend szerint születik majd a döntés? Megismerhetőek lesznek-e ezen felmentéssel kapcsolatos eljárások részletei? Ezek mind-mind olyan kérdések, amelyekre önöknek választ kellene adni.

A diktatúrák rémtetteinek emlékét, illetve az áldozatok sérelmeit a Jobbik Magyarországért Mozgalom a megfelelő helyen kívánja kezelni a kormányra kerülését követően. A bűnösök felkutatását illetően pedig minden erőnkkel már most is minden lehetőt megteszünk annak érdekében, szemben a jelenlegi kormányzó pártokkal, hogy a bűnösök elnyerjék méltó büntetésüket.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat esetében nincs más lehetőségünk, mint hogy a jelenlegi helyzetben támogassuk. Benyújtottunk módosító javaslatokat, kérjük, ezeket fogadják el. Az egyik módosításunk megszüntetné a törvényjavaslatban azt a lehetőséget, hogy egyedi elbírálással lehetőségük legyen felmentést adni a törvény alól azoknak a kiváltságosoknak, akik közel tudnak kerülni önökhöz, hogy a kérésüket meghallgassák. Úgy gondoljuk, hogy a vörös csillag mint önkényuralmi jelkép vagy más önkényuralmi jelképek használatának tiltása ne lehessen egyéni mérlegelés kérdése, mindenkire ugyanazok a törvények vonatkozzanak Magyarországon: egyenlő törvények és egyenlő jogok. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az LMP nem állított vezérszónokot, így most a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Lehetőség nyílik független képviselő hozzászólására. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, aki elsőként jelentkezett. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Elég nehéz megszólalni ezek után a beszédek után. Egyrészt becsülöm, hogy a miniszter úr mint előterjesztő felállt, és megmondta világosan, hogy itt szó nincs arról, hogy kommunista diktatúra, s a többi. Itt a Heineken elleni hadjáratról van szó vagy fellépésről, majd mindjárt mondok erről is néhány szót. Mondom, én ezért becsülöm, mert az ilyen, tipikusan egy bizonyos személyhez, egy céghez, egy ügyhöz kötött törvénymódosításoknál mindig ki szokták maguknak kérni a kormánypárti oldalon, hogy miért nevezzük el, mondjuk, lex Heinekennek. Hát, azért, amit a miniszter úr is elmondott. Innentől kezdve ezt nem lehet vitatni.

(19.10)

Azt már sajnálom, hogy egymás között nem beszéltek meg a frakción belül, mert egy egészen más regiszterben beszél, mondjuk, Vejkey úr. Lehet, hogy ezt célszerű lett volna tisztázni. Azt meg nem állom

meg, nem akarom nagyon ezt elvinni ebbe az irányba, de Vejkey úrnak, képviselő úrnak ma már másodszor adnak olyan szöveget a kezébe, amit nem értem, hogy miért olvassa föl. Ha majd később nyugodtan átolvassa ezeket a szövegeket, akkor rá fog jönni, hogy nagyon-nagyon közel van ez a regiszter, amit ön használ a mai napon, ahhoz, amit Fábri Zoltán „Hannibál tanár úr”-jában lehet hallani a Muray főméltóságú úrtól a Töhötöm-táborban. Szóval, ez egy nagyon-nagyon veszélyes irány. Én nagyra tartom képviselő urat egyébként a munkássága miatt, tényleg kérem, hogy majd ezt fontolja meg.

De visszatérve az eredeti témára: itt sok minden elhangzott, de azért azt szögezzük már le tényszerűen, hogy az önkényuralmi jelképek használata Magyarországon tiltva van. Benne van a büntető törvénykönyvben, azzal a megkötéssel természetesen, hogy amennyiben ez a köznyugalom megzavarására alkalmas, és az áldozatok emberi méltóságát vagy a kegyeleti jogát sérti. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon pontos és jó megfogalmazása annak, hogy hogyan kell viszonyulnunk az önkényuralmi jelképekhez, mert általánosságban bizonyos szimbólumokat betiltani nem nagyon lehet, mert mindig nagyon fontos, hogy milyen tartalom kötődik hozzá. Ráadásul a szimbólumok kialakulása meg annak az alkalmazása olyan, hogy időnként bizonyos szimbólumok vissza-visszatérnek, nem azért, mert kontinuitás van azok között, akik használják, meg aközött, amire használják, hanem egyszerűen kialakult az emberiség történetében egy olyan rendszer, hogy a szimbólumoknak bizonyos esetekben többes jelentéstartalma van. És ez nem valamilyen összeesküvés vagy ármány, hanem egyszerűen az emberek az ilyen vizuális kultúrában így működnek, legyen az csillag, legyen az nyíl vagy akármilyen más. Tudjuk nagyon jól, hogy például a horogkeresztet is honnan és miként bányászták elő annak idején a náci Németországban, illetve már azt megelőzően is.

Ebből adódik az a probléma, amire itt többen utaltak, de benne van magában az előterjesztés szövegében is, hogy a strasbourgi bíróság és a magyar Alkotmánybíróság döntése nyomán született meg az a törvényi szabályozás, amire én is utaltam az előbb, és amire itt többen már utaltak képviselőtársaim közül is, hogy nem lehet általánosságban betiltani bizonyos szimbólumokat, és ez egy nagyon fontos jogelv. Ezzel megy szembe ez a mostani törvénymódosítás, mert voltaképpen ez egy általános tiltás, azzal a megkötéssel, hogy majd ha valaki esetleg kéri, akkor fordulhat igénytel a kormány felé, hogy rá mégse vonatkozzon, azt majd megfontolják, és ha egyetértenek vele, akkor igazat adnak neki, ha nem, nem. Meg van fordítva a dolog, tehát a feje tetejére állították ezt az egészet.

És el is jutottunk odáig, hogy akkor tényleg arról van szó alapesetben, hogy itt a Heineken és a Csíki Sör vitájának a leágazódásáról beszélünk. Nem nagyon akarok ezzel hosszasan foglalkozni, itt már elhangzott minden a képviselőtársaimtól. Ennek

sokféle olvasata van. Valóban lehet úgy olvasni, hogy a kis magyar székely cég küzd a nagy multi ellen; ennek a narratívának is van bizonyos igazságtartalma. Le lehet fordítani úgy is, hogy a kis magyar székely cég ellopta a nagy nemzetközi cég védjegyét; ennek is van bizonyos igazságtartalma. Aztán Erdélyben olyanokat is pletykálnak, hogy ez a bizonyos cég, ami Csíkszentsimonon működik, és elég nagy részben egy holland cég a tulajdonosa egyébként, szóval pletykálják azt, hogy voltaképpen Fideszhez közeli oligarcha pénze van benne; még az is lehet, hogy ebben is van igazság, tehát fogalmam sincsen. A lényeg az, hogy sokféle narratívája van ennek a történetnek, és az nagyon rossz irányba vezet szerintem, ha a Magyar Országgyűlésben akarunk törvényalkotással beleszólni a két cég vitájába. Azért egy jogállamban mégiscsak azért vannak bíróságok, hogy ha nekik vitájuk van, akkor vonuljanak el a bíróságra, vigyék az ügyvédek, érveljenek, és amelyiknek igaz van, akkor az majd győz. Ezt nem nagyon lehet máshogy megoldani.

Itt miniszter úr utalt is rá, hogy de a Heineken például nem úgy akarta megoldani a dolgot, hogy tárgyalással egyezzenek meg. Már nem azért, de a dolog egészen pontosan úgy történt, hogy ráborították az asztalt a Heinekenre. Tehát a kormányzat részéről olyan kommunikációs boom volt azonnal az után a bizonyos romániai bírósági döntés után, amit nehéz máshogy érzékelni. Ahol én felnöttem gyerekként, ha valaki bement a kocsmába, és azzal kezdte, hogy fölírta az asztalt, akkor az nem csodálkozott, ha utána megverték. Tehát utána nehéz azt mondani, hogy de én békével jöttem. Ez a fő probléma. Mégiscsak - itt elhangzott többször - a kormány stratégiai partneréről beszélünk. Nem hiszem, hogy ne lehetett volna leülni úgy, hogy elhívják akár a hollandiai igazgatóságnak vagy elnökségnek valamilyen magas rangú beosztottját, elhívják ennek a csíkszentsimoni cégnek valamilyen vezetőjét, és elkezdenek arról beszélni, hogy oldják ezt meg. Mert nyilván ez senkinek nem jó, azt lássuk be. Ez a helyzet, ami kialakult, nem jó sem a csíkszeredai sörgyárnak, ami a Heineken tulajdonában van, nem jó az Igazi Csíki Sör gyártójának sem, nem jó nyilván az ott élő magyaroknak sem, nem jó a Magyarországon élő magyaroknak sem, meg nekünk sem, mert ezzel kell itt foglalkozni, mert igazából ez nem a Magyar Országgyűlés kompetenciája szerintem.

A kormánynak olyan értelemben lenne ebben kompetenciája, hogy segítse megoldódni ezt a problémát vagy segítsen tárgyalni. De szerintem ez seholva nem fog vezetni, ha „védjegyre védjegyüggyel válaszolunk” reakcióval próbáljuk meg kikényszeríteni. Mert mi fog történni? De most ezt komolyan kérdezem. Ha ezt csináljuk sokáig a Heinekennel, akkor mi fog történni? Bezárja a Soproni Sörgyárat, például? Vagy nem tudom, eladja valakinek? Egyáltalán mit gondolnak, hogy hova fog ez így elfutni?

Nehéz erre igazából, azt gondolom, bármit is mondani, és nyilván nem is gondolták végig azok

sem, akik beterjesztették ezt a törvényjavaslatot, mert ilyen politikai kampánynak, vagy nem tudom, ilyen kommunikációs fogásnak tök jó, én ezt aláírom, meg föl lehet rá építeni nagyon sok mindent, ami beleilleszkedik a kormánypártok nemzetstratégiai elképzelésébe, és hosszasan folytathatnám. Csak azért ez mégiscsak alapvetően egy gazdasági kérdés, amiből úgy kellene a végén kijönni, hogy abban ne sérüljön meg senki, se az a két cég, meg se a Magyar Országgyűlés, amelyik mondjuk, hogy hoz egy olyan döntést, tételezzük föl, hogy elfogadjuk. Mi lesz a következménye? Garantálni tudom, hogy ezt az Európai Unió nem fogja jóváhagyni, és nem azért, mert ők ármánykodnak, meg ők rosszat akarnak nekünk, hanem egyszerűen nem felel meg azoknak az előírásoknak, amelyek mentén közösen itt Európában működünk. Sajnos ez lesz. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Így most további felszólalások következnek. Elsőként előre bejelentett felszólalóként az MSZP képviselője, Bárándy Gergely képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

(19.20)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy ezt a javaslatot, ahogy sokan megtették, érdemes kettéválasztani és két oldalról megközelíteni. Elsősorban is egy alapvetést tennék, még mielőtt ezt a szétválasztást megteszem, ami az önkényuralmi jelképeket illeti. Azt gondolom, hogy ennyi év után nem kell azt bizonyítani, hiszen törvényjavaslatok sora bizonyítja azt, hogy az önkényuralmi jelképeket a magunk részéről - de mondhatom azt is, hogy a magam részéről - egyként kezeljük, ugyanúgy kezeljük, és ugyanúgy elhatárolódunk tőlük, legyen az jobboldali diktatúra, baloldali diktatúra, vagy most már lassan azt tudom mondani, hogy a napjainkban létező diktatúra.

Ugyanígy azt is megjegyzem, hogy az önkényuralmi jelképeket is ugyanúgy értékelem a magam részéről. Ha Strasbourg másként látja, akkor nem értek egyet vele, de meggyőződése, hogy csak részben látja másként, csak nagyon kicsi részben látja másként. Azt gondolom, ha nem Magyarországon élnénk, hanem mondjuk, Franciaországban vagy Olaszországban, akkor lenne létjogosultsága annak a vitának, hogy vajon a horogkeresztet vagy a vörös csillagot szabad vagy nem szabad egy lapon említeni. Azokban az országokban, ahol mindkét diktatúrának elszenvetői voltunk és mindkét diktatúrához kapcsolódtak olyan történések, amelyek az emberi méltóságot, az emberi életet sértették, ott nem lehet különbséget tenni ezek között a jelképek között. Azonosképpen kell megítélni a náciizmus jelképrendszerét,

mint a kommunizmus jelképrendszerét. Azt gondolom, hogy ez egy kiindulópont kell legyen.

A másik: amikor erről a javaslatról beszélünk, az viszont valóban a kettéválasztása ennek a két témának. Lázár miniszter úr egy rendkívül impozáns jogi érvelést adott elő, csak egy a probléma - ezt képviselőtársaim is elmondták -, hogy ez a javaslat másról szól. Mondhatom azt is, hogy a valódi politikai és jogalkotói szándékot egy szimbolikus ügy mögé rejtették el. Rendkívül ügyes, mondhatnánk, csak nem tisztességes. Ugyanis amíg itt a parlamentben mi szimbolikus kérdésekről tárgyalunk, amik nagyon is fontosak, és én sem fogom megkerülni, addig ez a javaslat valójában nem szól másról, mint hogy Lázár János, illetve a kormány konfliktusba keveredett a Heinekennel a Csíki Sőr miatt, ezért a hatalmával visszaélve törvénnyel kívánja megleckéztetni a sörgyár tulajdonosait. Ez a javaslat egész egyszerűen erről szól.

Ha bárkinek kételye támadna e vonatkozásban, és még hajlandó is lenne - megint azt mondom - annak az ügyes expozében elhangzott érvelésnek felülni, hogy ennek a törvényjavaslatnak a célja kettős, akkor nézzük meg, hogy mi a realitás, tisztelt képviselőtársaim. Mi volt előbb, mondhatnám úgy is, a tyúk vagy a tojás? Mi volt az aktualitás? Induljunk ki ebből! Nem vitás, hogy a Heinken-ügy, mert a vörös csillaggal kapcsolatban most az égadta világon semmilyen aktuális történés nem volt az elmúlt időszakban. Magyarán, a támadáshoz kellett valamiféle eszközt találni, és ezt az eszközt ebben a szimbolikus ügyben találták meg önök, akik előterjesztették ezt a törvényjavaslatot. Magyarán szólva, szó sincs kettős célról, itt egy cél-eszköz viszonyrendszerrel van szó. A cél az, hogy a Heinekent megleckéztessék, és ehhez eszközként tudták megtalálni ezt a témát. Úgyhogy kár e tekintetben ennél magasabb szintű mondatokat mondani. Egyértelmű jogalkotói célról van szó, egyértelmű jogalkotói célkitűzésről, valójában szinte fölösleges is lenne ennél tovább menni.

Fogalmam sincs, hogy mi lesz a sorsa ennek a törvényjavaslatnak, s hogy az arra illetékes szervek - hiszen Lázár miniszter úr mondta, hogy egyeztetés kezdődik ebben a témában az Európai Unió illetékes hatóságaival - ezt miként fogják megítélni, nem tudom, ugyanis ők hiába tudják, hogy erről a jogalkotói szándékról van szó, mégsem kezelhetik így. Ők a leírt törvényszöveghez kötelesek ragaszkodni, itt pedig - még egyszer mondom - nem tudom, hogy mi lesz, de jogásként rendkívül érdekel. Ettől még a beterjesztés kiváltó oka elfogadhatatlan. Ahogy valamelyik képviselőtársam mondta, valóban diktatúrában szokás ilyet csinálni, amikor úgy avatkozok be piaci viszonyokba, hogy visszaélek a kormányzati és jogalkotói jogosultsággal, és gyakorlatilag ezt használom fel mintegy - ahogy Burány képviselőtársam mondta - bunkósbotként ebbe a vitában. És ez valóban abba a sorba illik, amit képviselőtársam elmondott.

De ne kerüljük meg a szimbolikus ügyet sem! Én azt gondolom, hogy Lázár miniszter úr, bár még egyszer mondom, hogy hangzatos és jó volt az érvelése, ennek ellenére téved és téves úton jár. Ugyanis senki sem mondta azt ki, hogy a politikai véleménynyilvánításhoz való jog erősebb, mint az emberi méltósághoz való jog. Azt mondta a strasbourgi bíróság - és én ezzel egyet is értek -, hogy nem lehet minden esetben automatikusan vélelmezni azt, hogy ez a jog erősebb, mint a másik. Egyébként az Alkotmánybíróságnak is a szükségességi és arányossági tesztje gyakorlatilag erről szól. Ha össze szeretném foglalni, csak annyiban lehet egy alapjogot korlátozni, amennyiben az a másik érvényesülése érdekében feltétlenül szükséges. Ez a szükségesség és arányosság teszt. Ezt alkalmazza egyébként ilyen szempontból a strasbourgi bíróság is. Tehát ők a politikai véleménynyilvánításhoz való jogot erősebbnek kezelik, mint ahogy mi ezt Magyarországon tesszük a magyar alkotmánybírósági és bírósági jogalkalmazásban, de szó sincs arról, hogy ez egy abszolút jog lenne.

Éppen ezért azt szembeállítani, hogy a politikai és a kereskedelmi véleménynyilvánítás között van-e különbség, és mivel igen, ezért ennek a javaslatnak létjogosultsága van, azért vezet tévútra, mert a politikai véleménynyilvánítást sem tekintik - még egyszer mondom - egy abszolút jognak, és az emberi méltósághoz való jog érdekében nagyon sok esetben korlátozhatónak tekintik. Gondoljanak tisztelt képviselőtársaim arra, hogy a holokausztagadás esetében hozott elmarasztaló ítéleteket és döntéseket a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság nem változtatja meg. Ott is arról van szó, hogy az emberi méltóságot sértő kijelentés áll szemben, mondjuk, a politikai véleménynyilvánításhoz való joggal, s ott az emberi méltósághoz való jogot erősebbnek találja a strasbourgi székhelyű bíróság, mint a politikai véleménynyilvánításhoz való jogot.

Azt gondolom, érdemes egy kicsit távolabb menni ebben a témában. Mert mi is az, amit szeretnénk védeni, mondhatnám úgy is, hogy mi a védendő jogi tárgy? Hát, amiről a miniszter úr is beszélt, és amiről a főszóalók is beszéltek: az emberi méltóság. Akkor nem az a kérdés, tisztelt képviselőtársaim, hogy sértik-e az emberi méltóságot vagy nem? Tök mindegy, mivel, milyen úton, milyen módszerrel, sérül vagy nem sérül az emberi méltóság? Ezért mondtam és állítom azt, hogy egy törvényi tényállásba kéne összefoglalni a gyalázkodó jellegű minden megnyilvánulást, mindegyiket, legyen az verbális, legyen az kézmozdulattal elkövetett, legyen az jelképpel elkövetett.

Itt hangsúlyozottan a jelképről beszélek, és nem csak az önkényuralmi jelképről. Gondoltak már arra, emlékeznek a hungarista fogaskerekre a kézen? Pontosan ugyanannyira sértette a zsidó embereket, sőt minden jóérzésű embert, mint a horogkereszt vagy az SS-jelvény. És miért? Mert az arra az eszmevilágra utalt. Holnap meg mást találnak ki ezek a csoportok. És ha majd a Szent Koronát teszik föl a karjukra,

akkor azt tiltjuk be? Vagy a fogaskereket tiltjuk be? Ugyanis nem az a lényeg - és itt lyukadok ki a lényeghez -, hogy jelképet használok, szavakat mondok, kézmozdulatot használok, önkényuralmi jelképet használok, hanem az, hogy miért teszem, sérteni akarom vele az emberi méltóságot, vagy nem akarom vele megsérteni az emberi méltóságot.

(19.30)

Ha valaki egy neonáci nagygyűlésen zárt körben kiteszi a horogkeresztet, tudják mit? Azt mondom, tegye. Ha valaki a kommunista gyűlésen, ahol mindenki kommunista, kiteszi a vörös csillagot, hát tegye. De ha valaki ugyanezeket a jelképeket akkor tartja föl, amikor jönnek ki a zsidó emberek a zsinagógából szombaton, vagy éppen a vörös csillagot viszi az '56-os megemlékezésre, akkor ott már igenis az emberi méltóság megsértését valósítja meg vele. És nem simán, egyszerűen egy politikai véleményt nyilvánít. De ugyanez a helyzet akkor, amikor ilyen kifejezéseket és szavakat használ.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, aligha hiszem, hogy amikor valaki megveszi a Heinekent a boltban, akkor az emberi méltóság megsértésére gondol hirtelen. Én még azt is el tudom fogadni, és egy legitim vitának tartom, ha erről gondolkodunk. Csak ne azzal az ürüggyel, hogy egyébként a Heinekennel ki akarunk babrálni, hanem ettől függetlenül. És akkor lehet ilyesmin gondolkodni. Én annak idején javasoltam egy törvénytervezetet. A kormány elfogadott egy másikat. És tudják, mi az érdekes, tisztelt képviselőtársaim, ha már itt tartunk? És egy picit nézzenek magukba! Az, ami ma hatályban van a Btk.-ban, sokkal megengedőbb, mint az én javaslatom volt. Ugyanis a kormány és akkor a kormánypárti többség úgy fogadta el az önkényuralmi jelképek tilalmára vonatkozó Btk.-paragrafust, hogy annak a köznyugalom megzavarására alkalmasnak kell lennie. Na most, tisztelt képviselőtársaim, így gyakorlatilag alkalmazhatatlan ez a jogszabály. Alkalmazhatatlan. Főleg, ha figyelembe vesszük azt, hogy mi a bírósági gyakorlat, ami a köznyugalom megzavarására vonatkozik, akkor én azt tippeltem, hogy ilyen ügyek a jövőben nem nagyon lesznek. Ahelyett, hogy egységesen próbálnánk tiltani azokat a magatartásokat, azokat a célzatos cselekményeket, amelyek egyes emberek vagy egyes társadalmi csoportok emberi méltóságát szándékosan sértik meg, és célzatossá tennénk a Btk.-ban ezt a bűncselekményt, ebben rendkívüli módon partnerek lennénk önnel.

Ahelyett olyan törvényeket fabrikálunk, amelyeknek semmi értelmük. Mert ezzel megint csak nem jutunk sokra. Tényleg azt gondolják, hogy attól lesz jobb a világ Magyarországon, hogy három cég majd nem tud olyan címkével kiadni bármilyen terméket, amin rajta van egy vörös csillag? Ne vicceljünk már! Próbáljunk meg olyan törvényeket alkotni, amelyek valóban alkalmasak arra, hogy a közösségeket ért emberi méltóságot sértő cselekményeket

szankcionálni lehessen. Ez a törvény nem alkalmas erre.

És akkor itt már tényleg csak utalás szintjén térek arra vissza, hogy megjegyezzem, nem is ezért került betervezésre. Ez a legnagyobb szégyene az Országgyűlésnek és az aláíróknak. Egy olyan szimbolikus ügyet, ami igenis rengeteg ember számára nagyon nagy jelentőséggel bír, használnak föl egy egyszerű gazdasági manipulációra. Ezt nevezem én szégyenteljesnek, és ezért nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot.

Azért szoltam ilyen hosszasan, és azért tértem ki az önkényuralmi jelképek megítélésének kérdésére - mert persze ismerem én a Habony-műveket, nyilván arra fognak elmenni, hogy az MSZP nem támogatta azt, hogy a vörös csillag betiltásra kerüljön, nyilván azért, mert kommunisták, és szeretik ezt a jelképet -, hogy legalább itt a parlamentben önöknek vagy legalább a jegyzőkönyvnek, az utókornak tiszta legyen az, hogy miért nem tesszük. Azt gondolom, hogy jó volna, ha ezt a három hónapot önök is arra használnák, hogy átgondolnák, hogy egy ilyen súlyú kérdést, egy ilyen szimbolikus ügyet, ami valóban az emberi méltóságról, az emberek jóérzéséről, félelméről, múltjáról szól, fölhasználnak-e egy ilyen elfogadhatatlan ügy szolgálatában. Gondolják át! Van rá három hónapjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője kért szót. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én ennek az ügynek a kapcsán megpróbálnék egy közös alapot hozni ahhoz, hogy ez a javaslat miért is van itt, és miért csatlakoztam magam is ezen javaslathoz. Azt gondolom, sok mindenről szó volt a mai vitában, szerintem elég jó jogi érvelések hangzottak el, de egy fontos szempontot idehoznék a tisztelt Ház elé, és ez alapvetően a nagy nemzetközi cégeknek a kereskedelempolitikai elképzelése, céljaik megvalósítása.

Innentől kezdve viszonylag könnyű egy alapra hozni azt a kérdést, hogy hogyan függ össze egy Csíki Sör-ügy a Magyarországon bizonyos multinacionális cégek által forgalmazott terméken a vörös csillaggal. Ez a vita kereskedelempolitikai szemszögből világítható meg, és úgy lehet fölteni a kérdést, hogy vajon azok a nagy nemzetközi cégek, legyenek azok kereskedők, legyenek azok gyártók, amelyek alapvetően a XX. század történelme folytán tőlünk nyugatra székelnek, milyen mértékben érzékenyek, milyen módon viszonyulnak az Európai Unió adta közös keretek között a közép-európai nemzetekhez, az ottani nemzeti érzékenységekhez, az ottani XX. századi történésekhez.

Azt kell mondanom, hogy ez az ügy így függ össze Csíkszentsimontól egészen Sopronig, ha most képletesen a Kárpát-medence két pontját hoznánk

ide elénk. Azt kell látni, sajnos nemcsak ebben az ügyben, hogy a Magyarországon működő, főleg nyugat-európai kereskedelmi láncok és az ott forgalmazó nagy nemzetközi cégek egyáltalán nincsenek tekintettel sem a magyar fogyasztók érzékenységre, sok tekintetben nincsenek tisztában vagy nem érdekli őket olyan fontos nemzeti ügy, ami a magyarságnak fontos, egy Igazi Csíki Sör és az egész ottani összefüggés megértése.

Ők úgy gondolják, hogy ezen felül állnak, úgy gondolják, hogy számukra a XX. század ilyen jellegű történései, ami számunkra, magyarok számára igenis fontos, egyszerűen nem üzleti szempont, nem éri el az ingerküszöbüket, és egyszerűen nem foglalkoznak vele. Most hozhatnék ide más aktuális ügyeket is a kereskedelempolitika területén, ahol ez visszaköszön. Itt majd talán néhány hét múlva meglátjuk azt, hogy valóban az élelmiszerek tekintetében hogyan és miket forgalmaznak a Lajtától nyugatra és a Lajtától keletre.

Tudom, hogy látszólag két elég különböző dologról van szó. De ha belegondolunk, mind a kettő arról szól, hogy ezek a nemzetközi cégek, amelyeknek más a történelme - és ebben talán egyet is tudok érteni Bárándy képviselőtársammal, hogy valóban lehet, hogy egy vörös csillag megítélése Spanyolországban meg Olaszországban más, mint itt Közép-Európában -, de az Isten áldja meg ezeket a multikat, hát mi is beléptünk az Európai Unióba, itt meg itt voltak ezek a kommunisták „csak” 45 évig! És ha itt akarnak termékeket forgalmazni, vagy ha éppen jogvitába keverednek Székelyföldön, akkor rá tudjuk-e őket kényszeríteni valamilyen módon, és nincs illúzióm, hogy ezzel a törvénnyel most aztán megváltjuk a világot, de pontosan a szimbolikája miatt lényeges, hogy fölemeljük-e a hangunkat azért mi, közép-európaiak, és ebből a szempontból Varsótól egészen Ljubljánáig, hogy igenis rá lehet döbbszórni őket, rá lehet világítani arra, hogy ennek a speciális helyzetű térségnek, amiben Magyarország is van, vannak nemzeti érzékenységei, vannak nemzeti ügyei, amelyek fölött ők sem tudnak átlendülni, ők sem tehetik meg azt, amit megtesznek.

Tehát én az ügyet, ha megengedik, egy picit más szempontból látom. Ez talán abból is következik, hogy kereskedelemmel foglalkozom. Azt tudom mondani, hogy igen, ez egy vita. Vita az Európai Unióban, hogy egyáltalán a kereskedelmet lehet-e vagy szabad-e szabályozni; lehet-e a kereskedelem számára például olyan szabályozásokat hozni, amelyek bizonyos önkényuralmi jelképek tiltását is előírja számukra. Tudnék kereskedelempolitikából hozni még jó néhány olyan példát, amiben a magyar kormány vitában áll az Európai Unióval, és mind arról szól, hogy egyébként van egy olyan elképzelés, politikai doktrína Nyugat-Európában, hogy a kereskedelem a négy szabadságelv egyike az Európai Unióban, és az államoknak, a nemzeteknek semmiféle dolga ennek a szabályozásával nincsen, ez jól van úgy, ahogy van, majd a kereskedelem megoldja magát.

(19.40)

Én más szemszögből látom, és egyre inkább úgy látszik, hogy ez az Európai Unióban is teret nyer vagy van támogatottsága, hogy igenis szükséges bizonyos szabályozásokat hozni a kereskedelemben. Bizony ki kell követelni nekünk, közép-európaiaknak itt, hogy ezek a nemzetközi multik is elismerjék azokat a speciális történelmi eseteket, amikbe beletartozik Magyarország is, ahol igenis például egy Csíki Sör egy vörös csillag alkalmazásával egy platformra tud kerülni Magyarországon.

A kérdést úgy is feltehetnénk, bár itt egyetértek abban, hogy néha valóban rossz végigmenni a Váci utcán, mert találni ott olyan szuvenírboltokat, amelyek valóban üzletet csinálnak ebből, de azért mutasson nekem valaki egy olyan magyar gyártót vagy egy közép-európai gyártót, akinek eszébe jutna a terméket vörös csillaggal árusítani, most leszámítva az ilyen szuvenírshopokat - én nem tudok ilyet. Nem láttam volna, hogy bármelyik lengyel, magyar, bolgár vagy román termelőnek, tehát azon országok termelőinek, amelyek több komoly piacra dolgoznak, eszükbe jutott volna ilyen szimbolikával termékeket piacra dobni.

Azt tudom mondani, hogy igen, ez egy nemzeti vagy régiós sajátosság, és ebből a szempontból én azt gondolom, hogy egy ilyen törvénnyel igenis üzeni tudunk és üzenünk is kell azoknak a multinacionális cégeknek, legyenek azok kereskedők vagy gyártók, hogy igenis, ha komolyan gondoljuk, hogy nincs kettős mérce az Európai Unióban és teljes jogú állampolgárai vagyunk az Európai Uniónak, akkor nemcsak azt kell megkövetelnünk, hogy egyforma minőségű termékeket hozzanak hozzánk meg Németországba, hanem azt is meg kell követelni, hogy még akkor is, ha tudjuk, hogy náluk nem volt kommunista diktatúra, és lehet, hogy az ő számukra a vörös csillag mást jelent, mint a mi számunkra, de mivel mi teljes jogú, egyenrangú állampolgárainak kell hogy gondoljuk magunkat itt, Magyarországon, így meg kell nekik üzeni azt, hogy igenis, ha itt akarnak értékesíteni, ha a mi forintjainkból akarnak egyébként, teszem fel, tisztességesen kereskedni, akkor ezeket a nemzeti érdekeket, legyen szó Sopronról vagy legyen szó Székelyföldről, figyelembe kell venniük.

Én azzal sem értek egyet, elnézést kérek, nem akarom bántani ellenzéki képviselőtársaimat, de Burány képviselő úr felszólalása kapcsán nem tudtam eldönteni, hogy most egy ilyen sörtesztet végzünk, hogy melyik jobb sör, vagy melyik nem jobb sör, bocsásson meg, ezt nem nagyon tudtam értelmezni a felszólalásában. Én azt gondolom, hogy nem erről szól ez a vita.

Jobbikos képviselőtársaim felszólalását igazából értem, csak valóban nehéz azt megkoreografálni, hogy a 15 perces felszólalásból 14 percet az általános kormánykritikával töltenek ki, és utána az utolsó egy percben lényegében meg támogatják a javaslatot

bizonyos módosító indítványokkal. Én ennek alapvetően örülök, mert azt gondolom, hogy azért ilyen minimális közös alap van, de ebben az ügyben azért bizonyos célokat, azt gondolom, tényleg közösen ki kell jelölni a nemzeti oldalon, és valóban azt tudom mondani, hogy ez szimbolikus ügy. Igen, még akkor is, ha lehet kétségünk afelől, hogy az Európai Unió hogyan fogja fogadni, ha lehet kétségünk afelől, hogy a Heineken emiatt nem fog megroppanni, de ez a törvényjavaslat arra szerintem mindenképpen alkalmas, ami sok más ügyben is a nagy multinacionális vállalatok jellemzője, hogy érzéketlenek a közép-európaiak történelme iránt, érzéketlenek az itt élő emberek érzékenységével, az itt élő emberek történelmi fájdalmaival szemben.

Ezt ezzel a törvényjavaslattal igenis meg lehet és meg is kell üzeni, és ezért én a magam részéről nemcsak hogy csatlakoztam, hanem támogatom is a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselők, akik már szóltak, ismét szólni szeretnének. Ezek sorában Szilágyi György képviselő úr az első. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szatmáry Kristóf felszólalása késztetett arra, hogy ismét hozzászóljak, hiszen egyet is lehetne érteni nagyon sok mindenben, hiszen Szatmáry Kristóf elmondta, hogy a multik hogy állnak hozzá Magyarországhoz, hogy állnak hozzá a magyar vállalkozásokhoz vagy a magyar gazdasághoz, mi az ő céljuk.

És valóban, a Heineken cég piaci magatartása ugyanolyan, mint bármely más gátlástalan multinacionális tőkés társaságé. A céljuk a profit bármi áron, ez egyértelmű. A méreténél, az erejénél és a súlyánál fogva nem hagyja felőni a konkurens kis- és középvállalkozásokat, ezzel sértve a nemzeti érdekünket, szolgálva a saját érdekét. Sajnos, ilyen a piac, az a magyar piac egyébként, amelynek az úgynevezett rendszerváltás utáni kialakításában önöknek nagyon nagy szerepe volt. Ilyennek alakították ki a magyar piacot, hogy ezt meg lehet csinálni ma Magyarországon.

Csak azt nem értem: hogyha ezt most látják, akkor 2014-ben, amikor stratégiai megállapodást kötöttek ezzel a céggel, nem látták? 2015-ben nem látták? Az elmúlt hét évben nem látták, hogy itt valamit tenni kellene a multinacionális cégekkel kapcsolatosan? Mindig csak akkor, amikor önök valamit el akarnak érni, amikor egy egyéni törvényalkotást akarnak egy-egy cégre vagy egy-egy emberre ráhúzni, akkor látják ezeket a problémákat?

Nekem pont ez a bajom egyébként a Fidesz-KDNP-vel, hogy én tisztában vagyok azzal, hogy önök pontosan tudják azt, hogy mit csinálnak. Tehát önök nem rosszul kormányoznak, hanem nagyon tudatosan csinálják azt, amit csinálnak, és tudatosan teszik tönkre az országot, mert látják, pontosan látják és tudják, hogy mi van Mészáros Lőrincsel és mi

van a többiekkel. Önök pontosan látják a korrupciót, pontosan látnak mindent ebben az országban.

És beszélünk arról, hogy felemeljük-e a szavunkat - mondja Szatmáry Kristóf - az EU-val vagy a multinacionális cégekkel kapcsolatosan? Most jelentette ki Orbán Viktor, az önök miniszterelnöke, hogy a Jobbik kezdeményezésére, ha már Kelet-Közép-Európáról beszélünk, ahol az árunió egyértelműen megvalósult, hiszen ugyanannyiért lehet kapni a különböző élelmiszereket és a különböző termékeket, mint Nyugat-Európában, a bérunió pedig nem valósult meg, hiszen ugyanannál a multinacionális cégnél dolgozó emberek ugyanazért a munkáért negyedannyi fizetést kapnak, mint Nyugat-Európában, amikor a Jobbik ez ellen elkezd küzdeni, és összehoz egy kilenc országot tömörítő egységet, amivel fel kívánunk lépni az Európai Unióval szemben, és megpróbáljuk rákényszeríteni őket, hogy foglalkozzanak ezzel a témával, mert az nem megy, hogy ezek az országok másodrendű állampolgárai az Európai Uniónak, akkor Orbán Viktor, az önök miniszterelnöke kijelenti, hogy őt nem érdekli ez a téma, nem fog a Jobbik mellé állni. Hát, ezek a szavak meg a tettek azok, amikről folyamatosan beszéltem!

És az, hogy mondjuk, 15 percből 14-ben - még lett volna egyébként mit mondanom, de csak ennyi idő volt - elmondtam azt, ami önökre tartozik ebből a kérdésből, sajnos ez a valóság. Én örültem volna a legjobban, ha csak azokat kellett volna felsorolnom, hogy amikor mi felléptünk mondjuk, a tiltott önkényuralmi jelképekkel kapcsolatos ügyekben, akkor önök milyen nagy vehemenciával álltak a Jobbik mellé, mennyire kiálltak és szidták, mondjuk, a Pótl Péter vezette ügyészséget, hogy milyen jögon utasítja el azokat a feljelentéseket, amiknek megvan az alapja, hiszen tiltott önkényuralmi jelképeket használnak Magyarországon. De önök csöndben voltak. Sokszor az ügyészség törvénytelen módon, egyébként a törvényeket kijátszva, mintha nem értené, hogy miről szólnak a törvények, elutasította ezeket a feljelentéseket - önök csöndben voltak.

Ezért hoztam fel példának Rétvári államtitkár urat. Minden évben ideül egy Mansfeld Péterpólóban, mert ő kiáll Mansfeld Péter mellett. Amikor a Mátsik György ellen tett feljelentésünket elutasította az ügyészség, csöndben volt. Amikor be kellene állni mellénk, hogy mondjuk, elvegyük ezektől az emberektől a luxusnyugdíjat, csöndben van. Ezzel megvalósul az elszámoltatás? Nem!

Mi azt szeretnénk, ha valóban - és így, ahogy Szatmáry Kristóf mondta - lenne egy olyan alap, egy olyan minimum, amit mindannyian elfogadunk, és azt mondanánk például, ha ilyen alap lehetne, hogy Magyarországon, egy olyan országban, ahol a kommunizmus áldozatai szinte az összes családban jelen vannak... - hiszen amikor a kommunizmus áldozatairól beszélünk, akkor ne csak azokra az emberekre gondoljunk, akiket meggyilkoltak, börtönbe zártak, elvittek málenkij robotra, kényszermunkára vagy bármire, hanem azokra is, akik nem élhették le azt a

teljes életet, mert mondjuk, éppen B-listára kerültek, és nem tanulhattak tovább, akik nem teljesíthették ki az életüket, mert megbízhatatlanok voltak, mondjuk, az akkori diktatúra szempontjából.

(19.50)

Ezek az emberek ugyanúgy áldozatok, akikből lehet, hogy orvosok lehettek volna, ügyvédek vagy bárki más, de nem tanulhattak tovább.

Magyarországon - meggyőződésem szerint - nagyon kevés olyan család van, amelyik ne lenne érintett a kommunista diktatúrával kapcsolatosan, és ne lenne negatív tapasztalata. Hány olyan ember van, aki a földművelésből él, aki pontosan tudja és látja a nagyszüleinek a szemében azt a fájdalmat, amit okoztak nekik? Minden családnál megvan. És akkor azt mondhatnánk, hogy nekünk ne határozza meg az Európai Unió, hogy a magyar társadalom mennyire érzékeny a vörös csillagra. Ne az Európai Unió határozza meg, ne Brüsszelben vagy Strasbourgban mondják meg nekünk! Persze, ők nem annyira érzékenyek, hiszen náluk nem volt kommunista diktatúra. Nálunk volt. Hadd döntsük már el mi, hogy a társadalmunk mennyire érzékeny ezekkel a diktatúrákkal szemben!

Ezért mondtam, hogy ne legyen kettős mérce, amelyik diktatúrák önkényuralmi jelképeit tiltjuk, azokat ugyanúgy tiltsuk, ne lehessen használni egyiket sem. Mert ha meghagyjuk a kiskapukat, akkor abból soha nem lesz jó dolog. Ezért szeretnénk, és ezért is mondtuk mi azt, hogy kérjük önöket, hogy vegyék figyelembe azt a módosító javaslatot, ami kiveszi ebből a törvényjavaslatból azt a kiskaput, hogy egyéni érdekekre hivatkozva meg mérlegelve felmentést adjunk az alól, hogy az önkényuralmi jelképeket lehet-e használni vagy nem. Nem tudok olyan egyéni érdeket mondani, ami a társadalmi érdek fölé helyezhetné, hogy Magyarországon önkényuralmi jelképet lehessen használni kereskedelmi célból. Miért lehetne? A társadalom nagy részét sérti az önkényuralmi jelkép használata - akkor nincs olyan egyéni érdek, ami ez alól felmentést adhat. Mi úgy gondoljuk, hogy ezt figyelembe kellene venni.

Ami miatt azt mondom, hogy vannak félelmeink, az sajnos megint az elmúlt hét év. Ha megnézzük az elmúlt hét évet, akkor azt látjuk, hogy itt most jelen pillanatban a kormány megint állami eszközökkel kíván beavatkozni a piaci viszonyokba, ismételten. Ha ez lenne a legelső eset, akkor nem lennének félelmeink, de van tapasztalatunk az elmúlt hét évből, láttuk az elmúlt években, hogy az állami beavatkozás a piaci viszonyokba mit jelent a Fidesz nyelvére lefordítva. Elég, ha csak a trafikokra gondolunk, elég, ha csak a szerencsejátékokra gondolunk, elég, ha csak a földforgalomra gondolunk. A Fidesz piacot akart magának, a haveroknak, a rokonoknak. A Fidesz az állami eszközöket akarja használni ismételten, és attól félünk, hogy ismételten van itt e mögött még valami saját egyéni szándék is, nemcsak a

Heineken és a Csíki Sör viszonylatában beszélgetünk most, hanem vannak még esetleg magyarországi más érdekeltségek. És elmondtam, hogy ha ennek az lenne a célja, hogy a magyar kkv-kat megpróbáljuk erősíteni és levegőhöz juttatni a multikkal szemben, akkor nincs semmi probléma, csak sajnos mindig azon kell gondolkoznunk, hogy vajon minek az érdekében születnek bizonyos törvények, miért most születnek, miért nem jutott eszükbe előbb önöknek. És a piaci szereplők önkényes törvényalkotással való befolyásolása bizonytalanságot is teremt, tehát ezt is mindig figyelembe kellene venni.

És növeli a korrupció lehetőségét, az a korrupciós ráta, ami Magyarországon az elmúlt hét évben sajnos meghonosult és megvalósult, az egyszerűen felháborító, és már fojtogatja Magyarországot. Ezért mondtam azt a felszólalásomban, és ezért nem tudtam kikerülni, hogy valóban volt egy olyan generáció, amelyik felnőtt ebben az országban, amelyiknek nem tanítottuk meg, hogy mit jelent a vörös csillag; amelyiknek nem tanítottuk meg, hogy mit jelent a kommunista diktatúra; amelyiknek nem tudtuk megtanítani, mert nem mondtuk el nekik elégszer, és nem volt megfelelő az oktatásunk, hogy mit jelentett, mondjuk, a Kádár-rendszerben élni, és ezek azért nem értik, hogy most jelen pillanatban itt ugyanaz a levegő, ugyanaz a milió, ugyanaz veszi körbe őket, mint ami a Kádár-rendszerben körbevette őket. Ugyanazon egypártrendszer felé megyünk, annyi a különbség, hogy azt akkor szocializmusnak hívták, ezt meg most nemzeti együttműködés rendszerének. És önök sem veszik észre. És én elhiszem a jó szándékot önöknél, hogy önök szakítani kívántak annak idején a kommunista hagyományokkal. Orbán Viktor és rendszere semmivel nem jobb, mint Kádár János rendszere volt, ugyanafelé megyünk, ugyanolyan kiskirályok élnek az országban, csak most nem tanácselnököknek hívják, hanem éppen vett iksz hold földet, és éppen nagybirtokosnak, vagy nem is tudom, hogy nevezik önök őket, ők a magyar vállalkozók. Ugyanazok, kiskirályok, tanácselnökök, az önök polgármesterei (*Burány Sándor: Voldemort!*), ugyanaz a rendszer, ugyanaz a rendszer épült fel.

És mi azt szeretnénk, hogy ne ez legyen, legyen végre ebben az országban egy rendszerváltás. Ennek az országnak óriási szüksége van egy valódi rendszerváltásra, és mi reméljük, hogy ezt a rendszerváltást mi fogjuk elhozni 2018-ban. És majd meg fogják látni, hogy mennyivel megváltozik akkor a világ. Pedig nem kell nagy dolgokat csinálnunk, csak meg kell szüntetnünk a korrupciót, és meg kell szüntetnünk azt a kiváltságos rendszert, amit kialakítottak önök, hogy a párt emberei fölül állnak a népen, ők kiváltságosok, ők bármit megtehetnek, és a népet csak úgy használják mint eszközt ahhoz, hogy a hatalmukat birtokolják. Mi ezt szeretnénk megszüntetni. Reméljük, hogy meg is fogjuk szüntetni 2018-ban, hogyha egy Jobbik-kormány lesz, akkor az ilyen törvényeknél biztos, hogy sokkal körültekintőbben fogunk eljárni, és minden valószínűség szerint azo-

kat a célokat fogjuk meghatározni és azokat a célokat próbáljuk elérni, amiket leírunk az általános indoklásban, és nem másokkal kapcsolatosan kívánunk megvalósítani dolgokat.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Burány Sándor képviselő úr következik, MSZP.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Azért nem kétperces hozzászólásban próbálok reagálni néhány, a vitában felmerült dologra, mert mindaz, amit elmondanék, nem biztos, hogy a két percbe belefér, de ígérem, azért tömör leszek, legalábbis igyekszem.

Fideszes képviselőtársam nem teljesen értette, hogy itt az Igazi Csíki Sörrel kapcsolatban az eszmefuttatásom hova akar kilyukadni. Megpróbálok akkor még egyszer megmagyarázni. Expozéjában Lázár miniszter úr azt mondta, hogy tiltott önkényuralmi jelképekkel ne kufárkodjon senki - majd erre is mindjárt visszatérek -, nos, ehhez hozzátenném, az én hazafiságommal se kufárkodjon senki. Az lehet egy hazafias kötelesség, hogy a magyar kormány, a magyar állam azt mondja, a Kárpát-medencei magyarság körében a vállalkozásokat bizonyos eszközökkel, amelyek nem sértenek más jogokat, támogatja. Egy bizonyos termék mellett kiállni, az nem feltétlenül hazafias kötelesség, legyen a termék jó és eladható. Ebben az eszmefuttatásban arra próbáltam csak célozni, hogy ebben a bizonyos háromszögben a Csíki Sört előállító cég tulajdonosa mint egyik eleme ennek a háromszögnek, a Heineken romániai leányvállalata mint a másik eleme ennek a háromszögnek, és a betervező képviselők, a kormánytöbbség - nevezük az egyszerűség kedvéért így - a harmadik eleme a háromszögnek, egyik sem makulátlan és egyik sem bűnök nélküli. A két cég eleve a saját profitjára törekszik, és a magyar céggel kapcsolatban, az Igazi Csíki Sört előállító céggel kapcsolatban annak a fenntartásunknak adtam hangot, hogy egy túlárzott termék ne akarjon csak azért profitra szert tenni, mert az én hazaszeretetemre, az én hazafiságomra apellál. A hazafiság ugyanúgy nem kufárkodásra való, mint bármi más.

Ami a vörös csillagot illeti: Lázár miniszter úr nem véletlenül próbálta megmagyarázni, hogy akkor hogy is érti azt, hogy a vörös csillagot ne használják kufárkodásra, illetve általában önkényuralmi jelképeket - a Heineken esetében ez egy vörös csillag - ne használjanak kufárkodásra. Azért, mert az eredeti definícióval jogi értelemben nem menne semmire a kormánytöbbség, hiszen félelmet, megbotránkozást nem feltétlenül kelt a Heineken sör meg a Milky Way csoki meg a San Pellegrino ásványvízcsalád. Próbáltam ezt megvilágítani azzal a hasonlattal, hogy részeg szurkolói csoportok agresszív magatartása kellett már sokszor megbotránkozást az országban vagy félelmet más normális szurkolókban vagy adott eset-

ben utcai járókelőkben, de még soha nem keltett a Heineken sör félelmet egyetlen részeg szurkolóban sem. Tehát egészen világos, hogy az eredeti definíció, tiltott önkényuralmi jelképként való használata és illetően való megtámadása a Heinekennek, jogi értelemben alkalmatlan eszköz lett volna. Ezért most az előterjesztők azt próbálják megmagyarázni, hogy ez egy kereskedelmi célú felhasználás, mintha a vörös csillagtól vagy bármilyen más önkényuralmi jelkép használatától az a termék népszerűbb lenne.

(20.00)

Ez teljesen logikátlan, teljesen logikátlan főleg kelet-európai országokban. Ha igaz az, amit a képviselőtársaim mondanak, akkor ennek itt versenyhátránynak kéne lennie, nem pedig egy olyan előnynek, amit azzal szerez meg egy cég, hogy rátesz egy ilyen jelképet. Ez olyan, mint ha azt mondanánk, hogy a Mercedes azért népszerű, mert a logója tetszik, vagy a BMW azért népszerű, mert a logója tetszik, vagy a Rolls Royce, vagy a Jaguar márkák azért népszerűek, mert a logójuk tetszik. Nem, azért vásárolják őket az emberek, mert elégedettek azzal a termékkel, nota bene, van rá pénzüik, mert nem kispénzű embereknek valók ezek a gépkocsimárkák.

Az más kérdés, hogy ezek a jelképek, ezek a márkajelképek, a brandek, a logók a megkülönböztetést célozzák. Amikor az ember bemegy egy boltba, és ott sorakoznak a sörök a polcon, akkor nem azért vesz le adott esetben az ember egy Heinekent, mert a vörös csillagot keresi, viszont könnyű megkülönböztetni már tíz méterről a mellette lévő bármilyen más sörtől, könnyű megismerni a márkajelet. A brand képviselőjeként, egyik elemeként ez egy megkülönböztető jelzés, de nem fog ez önmagában több Heinekent fogyasztására buzdítani senkit. Ki az, aki Magyarországon azért vesz le a polcról egy Heinekent, hogy megigya, mert azon egy vörös csillag van? Ezt komolyan senki nem állíthatja. Tehát a kufárgodás ebből a szempontból szerintem jogilag sem áll meg, de én nem vagyok jogász. Sok sikert kívánok ehhez a tárgyaláshoz!

Amit kifogásoltam, az pont az, amit előttem a jobbikos képviselőtársam is említett a kormánytöbbség magatartásában. Ha valakinek kedvezni akar, mondjuk, Andy Vajnáknak, akkor habozás nélkül hoz egy törvényt, amellyel kedvez Andy Vajnáknak. Ha meg akarja büntetni az RTL Klubot, habozás nélkül benyújt egy törvényjavaslatot, amellyel milliárdos károkat okoz az RTL Klubnak. És ha most a Heinekennel van vitája, akkor habozás nélkül betervezt egy olyan törvényjavaslatot, amellyel a Heinekennel akar egy nagyot ütni, ha sikerülni fog.

Magyarán: ez a fajta magatartás, a bunkósbot politikája, hogy azért, mert többségem van a Magyar Országgyűlésben, megtehetem, hogy egyedileg kedvezek embereknek, cégcsoportoknak, vagy egyenesen büntetem őket, ez a fajta hatalomgyakorlás egy jogállamban teljesen megengedhetetlen.

Köszönöm szépen a figyelmet. (Dr. Bárándy Gergely tapsol.)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Szatmáry Kristóf képviselő úr, Fidesz. Tessék!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Nem akarnék hosszú vitát folytatni, néhány megjegyzést csak Burány képviselőtársamnak. Nem akarnék önnel vitatkozni, de azért azt javaslom, hogy különítsük el azt, hogy itt bárki nemzeti szimbólummal akarna kufárgodni a másik oldalról. Azért itt egy székelyföldi cégről van szó, és egészen mást jelent ott a Ciuc sör mellett Csíki Sört árulni. Magyarországon sem reklámozná senki magát úgy, hogy az „Igazi Baranyai Sör” vagy az „Igazi Pécsi Sör”, bár talán lehet, hogy ilyen éppen van, mert más az összhatása.

Arra kérem képviselőtársamat, hogy ha jár Székelyföldön - az ottani magyarság nemzeti megélésének a szimbolikáját mi innen nehezen tudjuk megítélni, és én egy kis toleranciát kérek, mert mást jelent ott ez a dolog, mint itt, és szerintem nekünk ezt akceptálnunk kell. Egyébként kíváncsi lennék, mi lenne a reakció, ha mondjuk, a Soproni sört Ódenburg sörnek hívnák, és ilyen néven akarnák forgalmazni Magyarországon, de ez messzire vezet, nem mennék ebbe bele.

Igazából Szilágyi képviselőtársamra akartam reagálni. Elnézést kérek, hadd kérjem ki magamnak azt, amit ön mondott! Tehát azt állítani, hogy ez a kormány a multik ellen nem küzdött volna az elmúlt hét évben, millió példát tudnék, az idő rövidsége miatt nem teszem meg, ne haragudjon, ez sértő!

Azt meg ráadásul, hogy a mostani kormányt ön a Kádár-rendszerrel hasonlítja össze, remélem, nem gondolja komolyan, de ha komolyan gondolja, akkor ne haragudjon, de nagyon alávaló dolognak gondolom; nemcsak azért, mert vannak itt képviselők, akik megsértődnek, de van azért 2,5-3 millió ember, akit ön ezzel vérig sért. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Jelzésre:) Szilágyi képviselő úr két percben, tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Elhiszem, hogy ön onnan, ahol ül jelen pillanatban, furcsának tartja, hogy Orbán Viktor rendszerét a Kádár-rendszerhez hasonlítjuk, de ha egy kicsit levonná azt a szemellenzést, amit a Fidesz okoz önnek, akkor látná, hogy semmi mást nem csinálnak, mint mennek az egypártrendszer felé. Önök egypártrendszert akarnak Magyarországon, csak a Fidesz, ezt már szavakban is kimondták, és innentől kezdve már csak egy lépés választ el minket attól, hogy majd megpróbálják - most még csak elvileg a törvényes kereteken belül, aztán majd esetleg a tör-

vényes kereteken kívül is - megakadályozni azt, hogy más párt legyen ebben az országban; errefelé tartunk.

Burány Sándornak szeretném mondani, hogy azt, hogy valakit bánt vagy nem bánt a vörös csillag, hadd döntse már el ő! Tudja, ez olyan, és ezt is elmondtam, hogy sajnos nem tanítottuk meg és nem mondtuk el a fiataljainknak, hogy mennyi problémát és mennyi aljasságot jelentett ebben az országban, milyen súlyos bűnököt jelentett és követtek el a vörös csillag égése alatt. Ezeket onnan lehet észrevenni, és én megteszem egyébként nagyon sokszor, hogy amikor látok egy embert Che Guevara-pólóban, akkor mindig megkérdezem, hogy miért jó az neki, hogy egy tömeggyilkos van a mellén. Abban a pillanatban elgondolkoznak ezek a fiatalok, mert ők nem is tudják, hogy egy tömeggyilkos van a mellükön, ők csak úgy gondolják, hogy ez most egy trend, hogy mondjuk, Che Guevara-pólót hordjanak. Aztán amikor elmondja az ember neki, hogy mondjuk, adott esetben mit tett Che Guevara, akkor lehet, hogy utána már nem fogja annyira hordani ezeket a pólókat.

Tehát ha megtanítanánk és elmondanánk, hogy mit tettek a vörös csillag égése alatt ebben az országban, akkor lehet, hogy ugyanúgy megbotránkozást jelentene ennek a sörnek a logója, de így most, jelen pillanatban lehet, hogy igaza van, hogy annyira nem kelt félelmet; énbennem igen, mert nem szeretném - még akkor sem, ha esetleg Orbán Viktornak hívják majd az akkori vezetőt (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) -, hogy egyszer a vörös csillag visszatérjen Magyarországra. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki szólani? (*Senki sem jelentkezik.*) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő képviselőket, hogy kívánnak-e szólani. (*Jelzésre:*) Jelzik, hogy most nem.

Így aztán tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirendi utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Megint a Pető Intézeten csattan az ostor?” címmel. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az utóbbi napokban megint a Pető Intézet neve járta be a sajtót, csak sajnos nem olyan fényben és olyan kontextusban, ahogy elvárnánk, vagyis hogy elismerné a sajtó, hogy milyen érdemeket érnek el a fejlesztésben és a fogyatékossgal élő emberek tanításában, hanem megint egy negatív hírről kapcsolatban találkozhattunk az intézmény nevével. Bejárta a sajtót az, hogy egyszerre nagyon sok konduktor felmondott,

ugyanis egyoldalúan módosította a munkaszerződésüket az intézmény a kancellária utasítására.

Amikor a Pető Intézetről beszélünk, akkor az emberek nagy része főleg olyan intézményre gondol, ahol gyerekekkel foglalkoznak, de ne feledkezzünk meg arról, hogy van egy részlege, ahol 100-120 felnőtt emberrel foglalkoznak. Ezek az emberek általában baleset vagy valamilyen betegség következtében kerültek olyan állapotba, hogy foglalkozni kell velük, esetleg autoimmun-betegség következtében kerültek ilyen helyzetbe, akár a Parkinson-kórról, akár a sclerosis multiplexről beszélünk. Ezen a részlegen összesen hét konduktor dolgozott. A hét konduktor közül a szerződésmódosítás következtében négyen felmondtak, egy konduktort áthelyeztek az intézmény másik részlegére, illetve két konduktor a közeljövőben nyugdíjazásra kerül, nyugdíjba vonul, így tulajdonképpen kiüresedett az ott kondukcióval foglalkozó szakemberek száma.

Egypár szót azért szólnék arról, hogy milyen módszerről beszélünk. Pető István (*sic!*) dolgozta ki ezt a módszert, és nagyon sikeresen lehet alkalmazni akár az előbb felsorolt esetekben is vagy akár veleszületett fogyatékossg esetében is.

(20.10)

Pető módszere egy más szemléleten, egy komplex szemléleten alapul. Ő nem a fogyatékossg biológiai hátterét nézte, ő nem a biológiai sérülésekkel foglalkozott, hanem felfedezte azt, hogy az ember agyában és az ember szervezetében tartalékok vannak, és ha pedagógiai módszerekkel ezeket a tartalékokat feltámasztjuk, ezeket a tartalékokat megpróbáljuk mozgósítani, akkor igenis fejleszthetők ezek az emberek, és igenis nagyon jó eredményeket tudunk elérni. Ez alapján is láthatjuk azt, hogy milyen szaktudást igényel ennek a feladatnak az ellátása, és azon kívül, hogy tudjuk azt, hogy milyen szaktudást igényel ennek a feladatnak az ellátása, azt is gondolhatjuk, hogy a tapasztalat és az ezen a pályán eltöltött évek milyen eredményességet okozhatnak adott esetben.

Az egyoldalú szerződésmódosításokat a kancellár azzal indokolta, hogy mióta az állami átvétel megtörtént a Pető Intézettel kapcsolatban, a Pető Intézet vonatkozásában, azóta törvénytelen állapot áll fenn, ugyanis az előbb említett konduktorok nem minősülnek pedagógusnak a törvény szerint, mert nem gyermekekkel foglalkoznak, ezért kellett az ő szerződésüket, az ő munkafeltételeiket módosítani.

Nézzük meg, hogy mit jelentenek ezek a munkafeltétel-módosítások! Ezek a munkafeltétel-módosítások majdnem duplájára emelik a számukra kötelezően a munkahelyen eltöltött munkaidőt, a munkaórák számát, ezenkívül pedig a pályán eltöltött évek függvényében 80-100 ezer forintos nettójövedelem-vesztéséget jelentenek ezen emberek számára.

Nem igazak azok az állítások, amiket a kancellár kijelentett, hogy kompenzálják őket az új szerződés

szerint is, mert nem kompenzálják őket az új szerződés szerint, mert akkor nem mondtak volna fel. Sokan hosszú évtizedek munkáját hagyják ott, hosszú évtizedek tapasztalatát hagyják veszni, bármennyire szeretik a munkájukat, már ezt a megkülönböztetést, ezt a hátrányt nem tudják vállalni, úgy gondolják, így elvégezhetetlen az a munka, amit nekik végezniük kell.

Az előbb beszéltem arról, hogy a szaktudáson kívül a tapasztalat milyen sokat számít az eredményes munkavégzés szempontjából ezen a területen. Hiába mondja azt a kancellár, hogy a nyugdíjazás következtében megszünt munkaerőt tudják pótolni, és már hatan jelentkeztek ezekre a munkakörökre, nem lesz olyan színvonalú az az ellátás, amit eddig megszokhatott az a 100-120 felnőtt ember, aki valamilyen élethelyzet miatt ebbe a helyzetbe került, ezekkel a nehézségekkel küzd, és ez az ellátás az, ami

számára az egyetlen kiutat jelenti, az egyetlen reintegrációt jelenti.

Éppen ezért kérem azt a minisztériumtól, kérem azt a kormánytól, hogy ne a szerződésmódosításokat támogassa, hanem igenis tegyen le olyan törvényjavaslatot az asztalra, és azokat támogassa, ami alapján pedagógus-munkakörbe sorolhatóak ezek a munkatársak.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja az ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 13 perckor ért véget.)

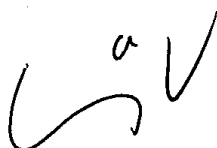
Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)